

Spis treści

I Akty ustawodawcze

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Parlamentu europejskiego i Rady (UE) 2021/1150 z dnia 7 lipca 2021 r. w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) 2018/1862 oraz (UE) 2019/818 w odniesieniu do ustanowienia warunków dostępu do innych systemów informacyjnych UE do celów europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż 1
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1151 z dnia 7 lipca 2021 r. w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) 2019/816 oraz (UE) 2019/818 w odniesieniu do ustanowienia warunków dostępu do innych systemów informacyjnych UE do celów europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż 7
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1152 z dnia 7 lipca 2021 r. w sprawie zmiany rozporządzeń (WE) nr 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861 oraz (UE) 2019/817 w odniesieniu do ustanowienia warunków dostępu do innych systemów informacyjnych UE do celów europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż 15
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1153 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające instrument „Łącząc Europę” i uchylające rozporządzenia (UE) nr 1316/2013 i (UE) nr 283/2014 ⁽¹⁾ 38

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2021/1154 z dnia 9 lipca 2021 r. ustanawiające zamknięcie połowów tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym przez statki pływające pod banderą Grecji 82

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2021/1155 z dnia 9 lipca 2021 r. ustanawiające zamknięcie połowów tuńczyka błękitnopłetwego w wodach konkretnych archipelagów przez łodzie rybołówstwa tradycyjnego pływające pod banderą Grecji 85
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2021/1156 z dnia 13 lipca 2021 r. zmieniające załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 oraz załącznik do rozporządzenia Komisji (UE) nr 231/2012 w odniesieniu do glikozydów stewiolowych (E 960) i rebaudiozydu M wytwarzanych w drodze enzymatycznej modyfikacji glikozydów stewiolowych ze stewii ⁽¹⁾ 87

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2021/1157 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii w odpowiedzi na jednostronną deklarację Zjednoczonego Królestwa określającą praktykę, jaką zamierza ono wprowadzić w odniesieniu do przywozu produktów mięsnych z Wielkiej Brytanii do Irlandii Północnej w okresie od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2021 r. 99

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2021/1150

z dnia 7 lipca 2021 r.

w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) 2018/1862 oraz (UE) 2019/818 w odniesieniu do ustanowienia warunków dostępu do innych systemów informacyjnych UE do celów europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 87 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 ⁽²⁾ ustanowiono europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) dla obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy przy przekraczaniu granic zewnętrznych Unii. W rozporządzeniu tym określono warunki i procedury wydawania lub odmowy wydania zezwoleń na podróż w ramach ETIAS.
- (2) ETIAS umożliwia rozważenie tego, czy obecność tych obywateli państw trzecich na terytorium państw członkowskich stworzyłaby ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiologiczne.
- (3) W celu umożliwienia systemowi centralnemu ETIAS przetwarzania plików wniosków zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1240, konieczne jest ustanowienie interoperacyjności pomiędzy systemem informacyjnym ETIAS, z jednej strony, oraz systemem wjazdu/wyjazdu (EES), Wizowym Systemem Informacyjnym (VIS), Systemem Informacyjnym Schengen (SIS), systemem Eurodac i europejskim systemem przekazywania informacji z rejestrów karnych – obywateli państw trzecich (ECRIS-TCN) (zwanymi dalej „innymi systemami informacyjnymi UE”) oraz zdefiniowanymi w tym rozporządzeniu danymi Europolu (zwanymi dalej „danymi Europolu”), z drugiej strony.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 8 czerwca 2021 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 28 czerwca 2021 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1).

- (4) W niniejszym rozporządzeniu, wraz z rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1151 ⁽³⁾ i (UE) 2021/1152 ⁽⁴⁾, określa się zasady wdrażania interoperacyjności pomiędzy systemem informacyjnym ETIAS, z jednej strony, oraz innymi systemami informacyjnymi UE i danymi Europolu, z drugiej strony, a także warunki przeglądania za pośrednictwem ETIAS danych przechowywanych w innych systemach informacyjnych UE oraz danych Europolu do celów automatycznego znalezienia trafień. W związku z tym konieczne jest wprowadzenie zmian w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1862 ⁽⁵⁾ i (UE) 2019/818 ⁽⁶⁾ w celu połączenia systemu centralnego ETIAS z innymi systemami informacyjnymi UE oraz z danymi Europolu, a także w celu określenia danych, które będą przesyłane pomiędzy tymi systemami informacyjnymi UE i danymi Europolu.
- (5) W zakresie wdrożenia interoperacyjności z systemem Eurodac, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1240, niezbędne zmiany zostaną przyjęte po przyjęciu przekształcenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 ⁽⁷⁾.
- (6) Europejski portal wyszukiwania ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 ⁽⁸⁾ oraz rozporządzeniem (UE) 2019/818 umożliwi równoległe wyszukiwanie danych przechowywanych w ETIAS i danych przechowywanych w innych odpowiednich systemach informacyjnych UE.
- (7) Należy określić warunki techniczne umożliwiające ETIAS regularne i automatyczne sprawdzanie w innych systemach informacyjnych UE, czy nadal są spełnione warunki zatrzymywania plików wniosków określone w rozporządzeniu (UE) 2018/1240.
- (8) Możliwe jest cofnięcie zezwoleń na podróż ETIAS w następstwie wprowadzenia do SIS nowych wpisów dotyczących odmowy wjazdu i pobytu lub dotyczących dokumentu podróży zgłoszonego jako utracony, skradziony, przywłaszczony lub unieważniony. Aby system centralny ETIAS był automatycznie informowany przez SIS o takich nowych wpisach, należy wprowadzić zautomatyzowany proces wymiany informacji między SIS a ETIAS.
- (9) Warunki, wraz z prawami dostępu, zgodnie z którymi jednostka centralna ETIAS i jednostki krajowe ETIAS mogą przeglądać dane przechowywane w innych systemach informacyjnych UE do celów ETIAS, powinny zostać obwarowane jasnymi i precyzyjnymi przepisami dotyczącymi dostępu jednostki centralnej ETIAS i jednostek krajowych ETIAS do danych przechowywanych w innych systemach informacyjnych UE, rodzajów zapytań i kategorii danych, przy czym dostęp do każdego z powyższych powinien być ograniczony do tego, co jest bezwzględnie niezbędne do wykonywania ich obowiązków. Podobnie dane przechowywane w plikach wniosków ETIAS powinny być widoczne tylko dla tych państw członkowskich, które obsługują źródłowe systemy informacyjne zgodnie z warunkami ich uczestnictwa.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1151 z dnia 7 lipca 2021 r. w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) 2019/816 oraz (UE) 2019/818 w odniesieniu do ustanowienia warunków dostępu do innych systemów informacyjnych UE do celów europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (zob. s. 7 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1152 z dnia 7 lipca 2021 r. w sprawie zmiany rozporządzeń (WE) nr 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861 oraz (UE) 2019/817 w odniesieniu do ustanowienia warunków dostępu do innych systemów informacyjnych UE do celów europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (zob. s. 15 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1862 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, zmiany i uchylenia decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1986/2006 i decyzji Komisji 2010/261/UE (Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s. 56).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/818 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności systemów informacyjnych UE w obszarze współpracy policyjnej i sądowej, azylu i migracji oraz zmieniające rozporządzenia (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1862 oraz (UE) 2019/816 (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 85).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania rozporządzenia (UE) nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca oraz w sprawie występowania o porównanie z danymi Eurodac przez organy ścigania państw członkowskich i Europol na potrzeby ochrony porządku publicznego, oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przeszreni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności systemów informacyjnych UE w obszarze granic i polityki wizowej oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1861 oraz decyzje Rady 2004/512/WE i 2008/633/WSiSW (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 27).

- (10) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1240 za etap projektowania i rozwoju systemu informacyjnego ETIAS odpowiada Agencja Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), ustanowiona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726 ⁽⁹⁾.
- (11) Niniejsze rozporządzenie nie narusza przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/38/WE ⁽¹⁰⁾.
- (12) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – w terminie sześciu miesięcy od przyjęcia przez Radę niniejszego rozporządzenia – podejmuje decyzję, czy dokona jego transpozycji do swego prawa krajowego.
- (13) W zakresie, w jakim przepisy niniejszego rozporządzenia odnoszą się do SIS uregulowanego rozporządzeniem (UE) 2018/1862, niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do Irlandii zgodnie z art. 5 ust. 1 Protokołu nr 19 w sprawie dorobku Schengen włączanego w ramy Unii Europejskiej, który jest załączony do TUE i do TFUE, oraz z art. 6 ust. 2 decyzji Rady 2002/192/WE ⁽¹¹⁾. Ponadto w zakresie, w jakim przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczą Europolu, systemu Eurodac i ECRIS-TCN, zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do TUE i do TFUE, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (14) W odniesieniu do Cypru i Chorwacji niniejsze rozporządzenie jest aktem opartym na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu odpowiednio art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r. oraz art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2011 r. W odniesieniu do Chorwacji niniejsze rozporządzenie należy interpretować w związku z decyzją Rady (UE) 2017/733 ⁽¹²⁾.
- (15) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽¹³⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt G decyzji Rady 1999/437/WE ⁽¹⁴⁾.
- (16) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽¹⁵⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. G decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/149/WSiSW ⁽¹⁶⁾.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), zmiany rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylecia rozporządzenia (UE) nr 1077/2011 (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 99).

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

⁽¹¹⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁽¹²⁾ Decyzja Rady (UE) 2017/733 z dnia 25 kwietnia 2017 r. w sprawie stosowania w Republice Chorwacji przepisów dorobku Schengen dotyczących Systemu Informacyjnego Schengen (Dz.U. L 108 z 26.4.2017, s. 31).

⁽¹³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽¹⁴⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽¹⁶⁾ Decyzja Rady 2008/149/WSiSW z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 50).

- (17) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽¹⁷⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt G decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/349/UE⁽¹⁸⁾.
- (18) Rozporządzenia (UE) 2018/1862 oraz (UE) 2019/818 powinny zatem zostać odpowiednio zmienione.
- (19) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie zmiana rozporządzeń (UE) 2019/1862 oraz (UE) 2019/818 w celu połączenia systemu centralnego ETIAS z innymi systemami informacyjnymi UE i danymi Euro-polu oraz określenie danych, które będą przesyłane pomiędzy tymi systemami informacyjnymi UE i danymi Euro-polu, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na ich rozmiary i skutki możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (20) Zgodnie z art. 41 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 zasięgnięto opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych⁽¹⁹⁾,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany rozporządzenia (UE) 2018/1862

W rozporządzeniu (UE) 2018/1862 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 18b

Prowadzenie rejestrów do celów interoperacyjności z ETIAS

Każda operacja przetwarzania danych przeprowadzona w SIS i europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) zgodnie z art. 50b niniejszego rozporządzenia jest rejestrowana zgodnie z art. 18 niniejszego rozporządzenia i art. 69 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240^(*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1).”;

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽¹⁸⁾ Decyzja Rady 2011/349/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się w szczególności do współpracy sądowej w sprawach karnych i współpracy policji (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

2) w art. 44 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„h) ręcznego przetwarzania wniosków ETIAS przez jednostkę krajową ETIAS zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE) 2018/1240.”;

3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 49a

Dostęp jednostki centralnej ETIAS do danych w SIS

1. Do celów wykonywania zadań powierzonych jej rozporządzeniem (UE) 2018/1240 jednostka centralna ETIAS, ustanowiona w Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej zgodnie z art. 7 tego rozporządzenia, ma prawo do dostępu do danych w SIS i do ich wyszukiwania zgodnie z art. 11 ust. 8 tego rozporządzenia. W odniesieniu do takiego dostępu i wyszukiwania stosuje się art. 50 ust. 4–8 niniejszego rozporządzenia.

2. Jeżeli weryfikacja przeprowadzona przez jednostkę centralną ETIAS zgodnie z art. 22 i art. 23 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240 potwierdza, że dane zapisane w pliku wniosku ETIAS odpowiadają wpisowi w SIS lub jeżeli po przeprowadzeniu takiej weryfikacji nadal istnieją wątpliwości, stosuje się art. 23, 24 i 26 tego rozporządzenia.”;

4) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 50b

Interoperacyjność z ETIAS

1. Od daty uruchomienia ETIAS, określonej zgodnie z art. 88 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240, system centralny SIS jest połączony z europejskim portalem wyszukiwania, aby umożliwić automatyczne weryfikacje i sprawdzenia zgodnie z art. 20, art. 23, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii), art. 41 i art. 54 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia oraz dalsze weryfikacje określone w art. 22, 23 i 26 tego rozporządzenia.

2. Do celów przeprowadzenia weryfikacji, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. a), lit. d) i lit. m) ppkt (i) oraz w art. 23 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240, system centralny ETIAS, zdefiniowany w art. 3 ust. 1 pkt 25 tego rozporządzenia, korzysta z europejskiego portalu wyszukiwania, aby porównać dane, o których mowa w art. 11 ust. 5 tego rozporządzenia, z danymi w SIS, zgodnie z art. 11 ust. 8 tego rozporządzenia.

3. Do celów przeprowadzenia sprawdzeń, o których mowa w art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii) oraz art. 54 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2018/1240, system centralny ETIAS korzysta z europejskiego portalu wyszukiwania, aby regularnie sprawdzać, czy został usunięty wpis dotyczący blankietów dokumentów urzędowych lub dokumentów tożsamości, wprowadzony do SIS zgodnie z art. 38 ust. 2 lit. k) i l) niniejszego rozporządzenia, który stanowił podstawę odmowy wydania, anulowania lub cofnięcia zezwolenia na podróż.

4. W przypadku wprowadzenia do SIS nowego wpisu dotyczącego dokumentu podróży zgłoszonego jako utracony, skradziony, przywłaszczony lub unieważniony system centralny SIS przekazuje, zgodnie z art. 41 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1240, systemowi centralnemu ETIAS informacje o tym wpisie za pomocą zautomatyzowanego procesu i europejskiego portalu wyszukiwania w celu wykonania przez ten system sprawdzeń, czy ten nowy wpis odpowiada ważnemu zezwoleniu na podróż.”.

Artykuł 2

Zmiana rozporządzenia (UE) 2019/818

W art. 68 rozporządzenia (UE) 2019/818 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1b. Bez uszczerbku dla ust. 1 niniejszego artykułu, europejski portal wyszukiwania zostanie uruchomiony wyłącznie do celów automatycznych weryfikacji i sprawdzeń zgodnie z art. 20, art. 23, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii), art. 41 i art. 54 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2018/1240, po spełnieniu warunków określonych w art. 88 tego rozporządzenia.”.

*Artykuł 3***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu dnia 7 lipca 2021 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
D. M. SASSOLI
Przewodniczący

W imieniu Rady
A. LOGAR
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2021/1151**z dnia 7 lipca 2021 r.****w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) 2019/816 oraz (UE) 2019/818 w odniesieniu do ustanowienia warunków dostępu do innych systemów informacyjnych UE do celów europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 82 ust. 1 lit. d),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 ⁽²⁾ ustanowiono europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) dla obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy przy przekraczaniu granic zewnętrznych Unii. W rozporządzeniu tym określono warunki i procedury wydawania lub odmowy wydania zezwoleń na podróż w ramach ETIAS.
- (2) ETIAS umożliwia rozważenie, czy obecność tych obywateli państw trzecich na terytorium państw członkowskich stworzyłaby ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiologiczne.
- (3) W celu umożliwienia systemowi centralnemu ETIAS przetwarzania plików wniosków zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1240, konieczne jest ustanowienie interoperacyjności pomiędzy systemem informacyjnym ETIAS, z jednej strony, oraz systemem wjazdu/wyjazdu (EES), Wizowym Systemem Informacyjnym (VIS), Systemem Informacyjnym Schengen (SIS), systemem Eurodac i europejskim systemem przekazywania informacji z rejestrów karnych – obywateli państw trzecich (ECRIS-TCN) (zwanymi dalej „innymi systemami informacyjnymi UE”) oraz zdefiniowanymi w tym rozporządzeniu danymi Europolu (zwanymi dalej „danymi Europolu”), z drugiej strony.
- (4) W niniejszym rozporządzeniu, wraz z rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1150 ⁽³⁾ i (UE) 2021/1152 ⁽⁴⁾, określa się zasady wdrażania interoperacyjności pomiędzy systemem informacyjnym ETIAS, z jednej strony, oraz innymi systemami informacyjnymi UE i danymi Europolu, z drugiej strony, a także warunki przeglądania za pośrednictwem ETIAS danych przechowywanych w innych systemach informacyjnych UE oraz danych Europolu do celów automatycznego znalezienia trafień. W związku z tym konieczne jest wprowadzenie

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 8 czerwca 2021 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 28 czerwca 2021 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1150 z dnia 7 lipca 2021 r. w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) 2018/1862 oraz (UE) 2019/818 w odniesieniu do ustanowienia warunków dostępu do innych systemów informacyjnych UE do celów europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1152 z dnia 7 lipca 2021 r. w sprawie zmiany rozporządzeń (WE) nr 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861 oraz (UE) 2019/817 w odniesieniu do ustanowienia warunków dostępu do innych systemów informacyjnych UE do celów europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (zob. s. 15 niniejszego Dziennika Urzędowego).

zmian w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 ⁽⁵⁾ i (UE) 2019/818 ⁽⁶⁾ w celu połączenia systemu centralnego ETIAS z innymi systemami informacyjnymi UE oraz z danymi Europolu, a także w celu określenia danych, które będą przesyłane pomiędzy tymi systemami informacyjnymi UE i danymi Europolu.

- (5) W zakresie wdrożenia interoperacyjności z systemem Eurodac, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1240, niezbędne zmiany zostaną przyjęte po przyjęciu przekształcenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 ⁽⁷⁾.
- (6) Europejski portal wyszukiwania ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 ⁽⁸⁾ oraz rozporządzeniem (UE) 2019/818 umożliwi równoległe wyszukiwanie danych przechowywanych w ETIAS i danych przechowywanych w innych odpowiednich systemach informacyjnych UE.
- (7) Należy określić warunki techniczne umożliwiające ETIAS regularne i automatyczne sprawdzanie w innych systemach informacyjnych UE, czy nadal są spełnione warunki zatrzymywania plików wniosków określone w rozporządzeniu (UE) 2018/1240.
- (8) Państwa członkowskie gromadzą i przetwarzają już dane obywateli państw trzecich zgodnie z definicją w rozporządzeniu (UE) 2019/816 do celów tego rozporządzenia. Niniejsze rozporządzenie nie nakłada na państwa członkowskie obowiązku zmiany lub rozszerzenia zakresu kategorii danych obywateli państw trzecich zgodnie z definicją w rozporządzeniu (UE) 2019/816, które już są gromadzone na podstawie tego rozporządzenia. Do celów obsługi zapytań wysyłanych do ECRIS-TCN za pośrednictwem ETIAS, do wpisu w ECRIS-TCN należy dołączać jedynie markery wskazujące, że obywatele państwa trzeciego zgodnie z definicją w rozporządzeniu (UE) 2019/816 zostali skazani za przestępstwo terrorystyczne lub jakiegokolwiek inne przestępstwo, wymienione w załączniku do rozporządzenia (UE) 2018/1240, jeżeli zgodnie z prawem krajowym przestępstwo to jest zagrożone karą pozbawienia wolności lub środkiem zabezpieczającym, których górna granica wynosi co najmniej trzy lata, oraz kody skazujących państw członkowskich.
- (9) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/816 oraz aby wspierać realizację celu ETIAS polegającego na przyczynianiu się do wysokiego poziomu bezpieczeństwa przez umożliwienie dokładnej oceny wnioskodawców pod kątem ryzyka dla bezpieczeństwa, przed ich przybyciem na przejście graniczne na granicy zewnętrznej, aby stwierdzić, czy istnieją przesłanki faktyczne lub wynikające z takich przesłanek uzasadnione podstawy, by uznać, że obecność danej osoby na terytorium państw członkowskich stanowi ryzyko dla bezpieczeństwa, należy umożliwić ETIAS sprawdzenie, czy istnieje zgodność między danymi w plikach wniosków ETIAS i danymi przechowywanymi w ECRIS-TCN, w zakresie ustalenia, które państwa członkowskie posiadają informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich zgodnie z definicją w rozporządzeniu (UE) 2019/816, którzy zostali skazani w ciągu ostatnich 25 lat za przestępstwo terrorystyczne lub w ciągu ostatnich 15 lat za jakiegokolwiek inne przestępstwo, wymienione w załączniku do rozporządzenia (UE) 2018/1240, jeżeli zgodnie z prawem krajowym przestępstwo to jest zagrożone karą pozbawienia wolności lub środkiem zabezpieczającym, których górna granica wynosi co najmniej trzy lata.
- (10) Warunki, wraz z prawami dostępu, zgodnie z którymi jednostka centralna ETIAS i jednostki krajowe ETIAS mogą przeglądać dane przechowywane w innych systemach informacyjnych UE do celów ETIAS, powinny zostać obwarowane jasnymi i precyzyjnymi przepisami dotyczącymi dostępu jednostki centralnej ETIAS i jednostek krajowych ETIAS do danych przechowywanych w innych systemach informacyjnych UE, rodzajów zapytań i kategorii danych,

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiające scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1726 (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/818 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności systemów informacyjnych UE w obszarze współpracy policyjnej i sądowej, azylu i migracji oraz zmieniające rozporządzenia (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1862 i (UE) 2019/816 (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 85).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania rozporządzenia (UE) nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca oraz w sprawie występowania o porównanie z danymi Eurodac przez organy ścigania państw członkowskich i Europol na potrzeby ochrony porządku publicznego, oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przerzemi Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności systemów informacyjnych UE w obszarze granic i polityki wizowej oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1861 oraz decyzje Rady 2004/512/WE i 2008/633/WSiSW (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 27).

przy czym dostęp do każdego z powyższych powinien być ograniczony do tego, co jest bezwzględnie niezbędne do wykonywania ich obowiązków. Podobnie dane przechowywane w plikach wniosków ETIAS powinny być widoczne tylko dla tych państw członkowskich, które obsługują źródłowe systemy informacyjne zgodnie z warunkami ich uczestnictwa.

- (11) Trafienie wskazane przez ECRIS-TCN nie powinno samo w sobie być rozumiane w taki sposób, że dany obywatel państwa trzeciego zgodnie z definicją w rozporządzeniu (UE) 2019/816 został skazany w państwach członkowskich, które zostały wskazane. Istnienie uprzednich wyroków skazujących powinno zostać potwierdzone wyłącznie na podstawie informacji uzyskanych z rejestrów karnych odpowiednich państw członkowskich.
- (12) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1240 za etap projektowania i rozwoju systemu informacyjnego ETIAS odpowiada Agencja Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), ustanowiona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726 ⁽⁹⁾.
- (13) Niniejsze rozporządzenie nie narusza przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/38/WE ⁽¹⁰⁾.
- (14) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (15) Zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do TUE i TFUE, Irlandia może powiadomić przewodniczącą Rady o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia,.
- (16) Zgodnie z art. 1 i 2 oraz art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do TUE i do TFUE, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (17) Rozporządzenia (UE) 2019/816 oraz (UE) 2019/818 powinny zatem zostać odpowiednio zmienione.
- (18) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie zmiana rozporządzeń (UE) 2019/816 oraz (UE) 2019/818 w celu połączenia systemu centralnego ETIAS z innymi systemami informacyjnymi UE i danymi Europolu oraz określenie danych, które będą przysyłane pomiędzy tymi systemami informacyjnymi UE i danymi Europolu, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na ich rozmiary i skutki możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (19) Zgodnie z art. 41 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽¹¹⁾ zasięgnięto opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych,

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), zmiany rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylecia rozporządzenia (UE) nr 1077/2011 (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 99).

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany rozporządzenia (UE) 2019/816

W rozporządzeniu (UE) 2019/816 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„e) warunki, zgodnie z którymi jednostka centralna ETIAS, ustanowiona w Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej zgodnie z art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 *, może korzystać z danych w ECRIS-TCN do wspierania realizacji celu ETIAS polegającego na przyczynianiu się do wysokiego poziomu bezpieczeństwa przez umożliwienie dokładnej oceny wnioskodawców pod kątem ryzyka dla bezpieczeństwa, przed ich przybyciem na przejście graniczne na granicy zewnętrznej, aby stwierdzić, czy istnieją przesłanki faktyczne lub wynikające z takich przesłanek uzasadnione podstawy, by uznać, że obecność danej osoby na terytorium państw członkowskich stanowi ryzyko dla bezpieczeństwa.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1).”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Zakres

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do przetwarzania informacji dotyczących tożsamości obywateli państw trzecich, którzy podlegają wyrokom skazującym w państwach członkowskich, do celów ustalenia państw członkowskich, w których takie wyroki skazujące wydano. Z wyjątkiem art. 5 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) przepisy niniejszego rozporządzenia mające zastosowanie do obywateli państw trzecich mają także zastosowanie do obywateli Unii, którzy posiadają również obywatelstwo państwa trzeciego i podlegają wyrokom skazującym w państwach członkowskich.

Niniejsze rozporządzenie:

- a) wspiera – zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 767/2008 – realizację celu VIS polegającego na ocenie, czy osoba ubiegająca się o wizę, wizę długoterminową lub dokument pobytowy może stanowić zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego;
- b) wspiera – zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1240 – realizację celu ETIAS polegającego na przyczynianiu się do wysokiego poziomu bezpieczeństwa;
- c) ułatwia i wspomaga poprawną identyfikację osób zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz z rozporządzeniem (UE) 2019/818.”;

3) art. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) »właściwe organy« oznaczają organy centralne, Eurojust, Europol, EPPO, organy wyznaczone do celów VIS, o których mowa w art. 9d i art. 22b pkt 13 rozporządzenia (WE) nr 767/2008, oraz jednostkę centralną ETIAS, uprawnione zgodnie z niniejszym rozporządzeniem do uzyskania dostępu do ECRIS-TCN lub do wysyłania zapytań do tego systemu;”;

4) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) ppkt (iii) tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„— numer identyfikacyjny lub rodzaj i numer dokumentów tożsamości danej osoby, w tym dokumentów podróży, oraz nazwa organu wydającego;”;

(ii) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) marker wskazujący, do celów rozporządzeń (WE) nr 767/2008 i (UE) 2018/1240, że dany obywatel państwa trzeciego został skazany w ciągu ostatnich 25 lat za przestępstwo terrorystyczne lub w ciągu ostatnich 15 lat za jakiegokolwiek inne przestępstwo, wymienione w załączniku do rozporządzenia (UE) 2018/1240, jeżeli zgodnie z prawem krajowym przestępstwo to jest zagrożone karą pozbawienia wolności lub środkiem zabezpieczającym, których górna granica wynosi co najmniej trzy lata, w tym kod skazującego państwa członkowskiego.”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Markery i kody skazujących państw członkowskich, o których mowa w ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu, są udostępniane i możliwe do wyszukiwania wyłącznie za pomocą:

a) systemu centralnego VIS, ustanowionego w art. 2a ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 767/2008, do celów weryfikacji zgodnie z art. 7a niniejszego rozporządzenia w związku z art. 9a ust. 4 lit. e) lub art. 22b ust. 3 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 767/2008;

b) systemu centralnego ETIAS, zgodnie z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia (UE) 2018/1240, do celów weryfikacji zgodnie z art. 7b niniejszego rozporządzenia w związku z art. 20 ust. 2 lit. n) rozporządzenia (UE) 2018/1240, w przypadku wygenerowania trafień w wyniku automatycznych weryfikacji i sprawdzeń zgodnie z art. 20, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii) i art. 54 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.

Bez uszczerbku dla akapitu pierwszego niniejszego ustępu markery i kod skazującego państwa członkowskiego, o których mowa w ust. 1 lit. c), nie są widoczne dla żadnego organu, innego niż organ centralny skazującego państwa członkowskiego, który stworzył wpis, do którego dołączono marker.”;

5) art. 7 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku trafienia system centralny lub wspólne repozytorium tożsamości automatycznie przekazuje właściwemu organowi informacje o państwach członkowskich posiadających informacje z rejestrów karnych dotyczące danego obywatela państwa trzeciego, wraz z powiązаныmi numerami referencyjnymi, o których mowa w art. 5 ust. 1, oraz wszelkimi powiązаныmi informacjami dotyczącymi tożsamości. Takie informacje dotyczące tożsamości są wykorzystywane wyłącznie do celów weryfikacji tożsamości danego obywatela państwa trzeciego. Wynik wyszukiwania w systemie centralnym jest wykorzystywany wyłącznie do celu:

a) wystąpienia z wnioskiem zgodnie z art. 6 decyzji ramowej 2009/315/WSiSW;

b) wystąpienia z wnioskiem, o którym mowa w art. 17 ust. 3 niniejszego rozporządzenia;

c) wspierania – zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 767/2008 – realizacji celu VIS polegającego na ocenie, czy osoba ubiegająca się o wizę, wizę długoterminową lub dokument pobytowy może stanowić zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego; lub

d) wspierania – zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1240 – realizacji celu ETIAS polegającego na przyczynianiu się do wysokiego poziomu bezpieczeństwa.”;

6) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 7b

Korzystanie z ECRIS-TCN do celów weryfikacji ETIAS

1. Do celów wykonywania zadań zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1240, jednostka centralna ETIAS ma prawo dostępu do danych ECRIS-TCN oraz ich wyszukiwania. Jednostka centralna ETIAS ma jednak dostęp, zgodnie z art. 11 ust. 8 tego rozporządzenia, wyłącznie do tych wpisów, do których dołączono marker zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c) niniejszego rozporządzenia.

Z danych, o których mowa w akapicie pierwszym, korzystają wyłącznie do celów weryfikacji:

a) jednostka centralna ETIAS zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) 2018/1240; lub

b) jednostki krajowe ETIAS zgodnie z art. 25a ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240 do celów konsultowania krajowych rejestrów karnych; konsultowanie krajowych rejestrów karnych odbywa się przed dokonaniem ocen i podjęciem decyzji, o których mowa w art. 26 tego rozporządzenia, oraz, w stosownych przypadkach, przed dokonaniem ocen i przedstawieniem opinii zgodnie z art. 28 tego rozporządzenia.

2. Wspólne repozytorium tożsamości jest połączone z europejskim portalem wyszukiwania, aby umożliwić automatyczne weryfikacje i sprawdzenia zgodnie z art. 20, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii) i art. 54 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2018/1240.

3. Bez uszczerbku dla art. 24 rozporządzenia (UE) 2018/1240, automatyczne weryfikacje i sprawdzenia zgodnie z art. 20, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii) i art. 54 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia, umożliwiają przeprowadzenie dalszych weryfikacji określonych w art. 22 i 26 tego rozporządzenia.

Do celów przeprowadzenia weryfikacji, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. n) rozporządzenia (UE) 2018/1240, system centralny ETIAS korzysta z europejskiego portalu wyszukiwania, aby porównać dane w ETIAS z danymi ECRIS-TCN, do których dołączono marker zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c) niniejszego rozporządzenia i art. 11 ust. 8 rozporządzenia (UE) 2018/1240, korzystając z danych wymienionych w tabeli odpowiedników zawartej w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.”;

7) art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Markery, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. c), są automatycznie usuwane po upływie okresu przechowywania danych, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, lub po upływie 25 lat od utworzenia danego markera w przypadku wyroków skazujących dotyczących przestępstw terrorystycznych lub 15 lat od utworzenia danego markera w przypadku wyroków skazujących dotyczących innych przestępstw, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.”;

8) art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dane wprowadzone do systemu centralnego i wspólnego repozytorium tożsamości są przetwarzane wyłącznie do celów:

- a) identyfikacji państw członkowskich posiadających informacje z rejestrów karnych dotyczące obywateli państw trzecich;
- b) wspierania – zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 767/2008 – realizacji celu VIS polegającego na ocenie, czy osoba ubiegająca się o wizę, wizę długoterminową lub dokument pobytowy może stanowić zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego; lub
- c) wspierania – zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1240 – realizacji celu ETIAS polegającego na przyczynianiu się do wysokiego poziomu bezpieczeństwa.

Dane wprowadzone do wspólnego repozytorium tożsamości są również przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/818 do ułatwiania i wspomagania poprawnej identyfikacji osób zarejestrowanych w ECRIS-TCN zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.”;

9) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 31b

Prowadzenie rejestrów do celów interoperacyjności z ETIAS

Do celów przeglądania danych, o których mowa w art. 7b niniejszego rozporządzenia, każda operacja przetwarzania danych ECRIS-TCN przeprowadzona we wspólnym repozytorium tożsamości i ETIAS jest rejestrowana zgodnie z art. 69 rozporządzenia (UE) 2018/1240.”;

10) art. 32 ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Co miesiąc eu-LISA przedkłada Komisji statystyki dotyczące rejestrowania, przechowywania i wymiany informacji pobranych z rejestrów karnych za pośrednictwem ECRIS-TCN i oprogramowania wzorcowego ECRIS, w tym statystyki dotyczące wpisów, do których dołączono marker zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c). eu-Lisa zapewnia, aby identyfikacja poszczególnych osób na podstawie tych statystyk nie była możliwa. Na żądanie Komisji eu-LISA przekazuje jej statystyki dotyczące określonych aspektów wykonywania niniejszego rozporządzenia.”;

11) dodaje się załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK II

Tabela odpowiedników

Dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240, przesyłane przez system centralny ETIAS	Odpowiednie dane ECRIS-TCN, o których mowa w art. 5 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, z którymi należy porównać dane w ETIAS
nazwisko	nazwisko (nazwisko rodowe)
nazwisko przy urodzeniu	poprzednie imiona i nazwiska
imię/imiona (imiona nadane)	imiona (imiona nadane)
inne imiona i nazwiska (pseudonimy, pseudonimy artystyczne, imiona i nazwiska zwyczajowe)	pseudonimy lub przydomki
data urodzenia	data urodzenia
miejsce urodzenia	miejsce urodzenia (miejscowość i państwo)
państwo urodzenia	miejsce urodzenia (miejscowość i państwo)
płeć	płeć
aktualne obywatelstwo	obywatelstwo lub obywatelstwa
inne obywatelstwa, jeśli je posiada	obywatelstwo lub obywatelstwa
rodzaj dokumentu podróży	rodzaj dokumentów podróży danej osoby
numer dokumentu podróży	numer dokumentów podróży danej osoby
państwo wydania dokumentu podróży	nazwa organu wydającego”

Artykuł 2

Zmiany rozporządzenia Rady (UE) 2019/818

W rozporządzeniu (UE) 2019/818 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1b. Do celów art. 20 rozporządzenia (UE) 2018/1240 we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację przechowuje się również, oddzielone logicznie od danych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, dane, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2019/816. Dane, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2019/816, są udostępniane wyłącznie w sposób, o którym mowa w art. 5 ust. 7 tego rozporządzenia.”;

2) w art. 68 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1b. Bez uszczerbku dla ust. 1 niniejszego artykułu, europejski portal wyszukiwania zostanie uruchomiony wyłącznie do celów automatycznych weryfikacji i sprawdzeń zgodnie z art. 20, art. 23, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii), art. 41 i art. 54 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2018/1240, po spełnieniu warunków określonych w art. 88 tego rozporządzenia.”.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu dnia 7 lipca 2021 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
D. M. SASSOLI
Przewodniczący

W imieniu Rady
A. LOGAR
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2021/1152**z dnia 7 lipca 2021 r.****w sprawie zmiany rozporządzeń (WE) nr 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861 oraz (UE) 2019/817 w odniesieniu do ustanowienia warunków dostępu do innych systemów informacyjnych UE do celów europejskiego systemu informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróże**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. a), b) i d),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 ⁽²⁾ ustanowiono europejski system informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) dla obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy przy przekraczaniu granic zewnętrznych Unii. W rozporządzeniu tym określono warunki i procedury wydawania lub odmowy wydania zezwoleń na podróże w ramach ETIAS.
- (2) ETIAS umożliwia rozważenie tego, czy obecność tych obywateli państw trzecich na terytorium państw członkowskich stworzyłaby ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiologiczne.
- (3) W celu umożliwienia systemowi centralnemu ETIAS przetwarzania plików wniosków zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1240, konieczne jest ustanowienie interoperacyjności pomiędzy systemem informacyjnym ETIAS, z jednej strony, oraz systemem wjazdu/wyjazdu (EES), Wizowym Systemem Informacyjnym (VIS), Systemem Informacyjnym Schengen (SIS), systemem Eurodac i europejskim systemem przekazywania informacji z rejestrów karnych – obywatele państw trzecich (ECRIS-TCN) (zwanymi dalej „innymi systemami informacyjnymi UE”) oraz zdefiniowanymi w tym rozporządzeniu danymi Europolu (zwanymi dalej „danymi Europolu”), z drugiej strony.
- (4) W niniejszym rozporządzeniu, wraz z rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1150 ⁽³⁾ i (UE) 2021/1151 ⁽⁴⁾, określa się zasady wdrażania interoperacyjności pomiędzy systemem informacyjnym ETIAS, z jednej strony, oraz innymi systemami informacyjnymi UE i danymi Europolu, z drugiej strony, a także warunki przeglądania za pośrednictwem ETIAS danych przechowywanych w innych systemach informacyjnych UE oraz danych Europolu do celów automatycznego znalezienia trafień. W związku z tym konieczne jest wprowadzenie

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 8 czerwca 2021 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 28 czerwca 2021 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1150 z dnia 7 lipca 2021 r. w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) 2018/1862 oraz (UE) 2019/818 w odniesieniu do ustanowienia warunków dostępu do innych systemów informacyjnych UE do celów europejskiego systemu informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróże (zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1151 z dnia 7 lipca 2021 r. w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) 2019/816 oraz (UE) 2019/818 w odniesieniu do ustanowienia warunków dostępu do innych systemów informacyjnych UE do celów europejskiego systemu informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróże (zob. s. 7 niniejszego Dziennika Urzędowego).

zmian w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 ⁽⁵⁾, (UE) 2017/2226 ⁽⁶⁾, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1860 ⁽⁷⁾, (UE) 2018/1861 ⁽⁸⁾ oraz (UE) 2019/817 ⁽⁹⁾ w celu połączenia systemu centralnego ETIAS z innymi systemami informacyjnymi UE oraz z danymi Europolu, a także w celu określenia danych, które będą przesyłane pomiędzy tymi systemami informacyjnymi UE i danymi Europolu.

- (5) Europejski portal wyszukiwania ustanowiony rozporządzeniem (UE) 2019/817 oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/818 ⁽¹⁰⁾ umożliwi równoległe wyszukiwanie danych przechowywanych w ETIAS i danych przechowywanych w innych odpowiednich systemach informacyjnych UE.
- (6) Należy określić warunki techniczne umożliwiające ETIAS regularne i automatyczne weryfikowanie w innych systemach informacyjnych UE, czy nadal są spełnione warunki zatrzymywania plików wniosków określone w rozporządzeniu (UE) 2018/1240.
- (7) Do zapewnienia pełnej realizacji celów ETIAS, jak również do realizacji celów SIS, określonych w rozporządzeniu (UE) 2018/1860, niezbędne jest uwzględnienie w zakresie automatycznych weryfikacji i sprawdzeń nowej kategorii wpisów wprowadzonej tym rozporządzeniem, a mianowicie wpisów dotyczących obywateli państw trzecich, którzy są objęci decyzją nakazującą powrót.
- (8) Powrót obywateli państw trzecich, którzy nie spełniają lub przestali spełniać warunki wjazdu, pobytu lub zamieszkania na terytorium państw członkowskich, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE ⁽¹¹⁾, stanowi zasadniczy element kompleksowych działań na rzecz zwalczania migracji nieuregulowanej oraz stanowi istotny wzgląd interesu publicznego.
- (9) Aby zapewnić wysoki poziom dokładności i wiarygodności danych, ważne jest zgłaszanie fałszywych trafień generowanych na poziomie jednostki centralnej ETIAS.
- (10) W celu uzupełnienia pewnych szczegółowych aspektów technicznych rozporządzenia (UE) 2018/1240 należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do określenia warunków zgodności danych zawartych w rekordzie, wpisie lub pliku innych przeglądanych systemów informacyjnych UE z danymi zawartymi we wniosku ETIAS. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽¹²⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych, wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych (rozporządzenie w sprawie VIS) (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 z dnia 30 listopada 2017 r. ustanawiające system wjazdu/wyjazdu (EES) w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do takich obywateli oraz określające warunki dostępu do EES na potrzeby ochrony porządku publicznego i zmieniające konwencję wykonawczą do układu z Schengen i rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i (UE) nr 1077/2011 (Dz.U. L 327 z 9.12.2017, s. 20).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1860 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen do celów powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1861 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie odpraw granicznych, zmiany konwencji wykonawczej do układu z Schengen oraz zmiany i uchYLENIA rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 (Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s. 14).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności systemów informacyjnych UE w obszarze granic i polityki wizowej oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1861 oraz decyzje Rady 2004/512/WE i 2008/633/WSiSW (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 27).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/818 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności systemów informacyjnych UE w obszarze współpracy policyjnej i sądowej, azylu i migracji oraz zmieniające rozporządzenia (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1862 i (UE) 2019/816 (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 85).

⁽¹¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 98).

⁽¹²⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

- (11) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania rozporządzenia (UE) 2018/1240 należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do ustanowienia warunków technicznych stosowania niektórych przepisów dotyczących zatrzymywania danych oraz do doprecyzowania zasad dotyczących wsparcia zapewnianego przewoźnikom przez jednostkę centralną ETIAS. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽¹³⁾.
- (12) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania rozporządzenia (UE) 2017/2226 należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do określenia szczegółów dotyczących procedur awaryjnych w przypadku braku technicznej możliwości uzyskania przez przewoźników dostępu do danych oraz doprecyzowania zasad dotyczących wsparcia zapewnianego przewoźnikom przez jednostkę centralną ETIAS. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011.
- (13) Możliwe jest cofnięcie zezwoleń na podróż ETIAS w następstwie wprowadzenia do SIS nowych wpisów dotyczących odmowy wjazdu i pobytu lub nowych wpisów dotyczących dokumentu podróży zgłoszonego jako utracony, skradziony, przywłaszczony lub unieważniony. Aby system centralny ETIAS był automatycznie informowany przez SIS o takich nowych wpisach, należy wprowadzić zautomatyzowany proces wymiany informacji między SIS a ETIAS.
- (14) W związku z przyjęciem rozporządzeń (UE) 2017/2226 i (UE) 2018/1240 oraz w celu zrationalizowania i uproszczenia pracy straży granicznej dzięki wdrożeniu bardziej jednolitego procesu kontroli granicznej w odniesieniu do wszystkich obywateli państw trzecich zamierzających wjechać na terytorium państw członkowskich w celu pobytu krótkoterminowego pożądane jest dostosowanie sposobu współpracy między EES i ETIAS do sposobu, w jaki połączone są EES i VIS do celów kontroli granicznej i rejestrowania przypadków przekraczania granic w EES.
- (15) Warunki, wraz z prawami dostępu, zgodnie z którymi jednostka centralna ETIAS i jednostki krajowe ETIAS mogą przeglądać dane przechowywane w innych systemach informacyjnych UE do celów ETIAS, powinny zostać obwarowane jasnymi i precyzyjnymi przepisami dotyczącymi dostępu jednostki centralnej ETIAS i jednostek krajowych ETIAS do danych przechowywanych w innych systemach informacyjnych UE, rodzajów zapytań i kategorii danych, przy czym dostęp do każdego z powyższych powinien być ograniczony do tego, co jest bezwzględnie niezbędne do wykonywania ich obowiązków. Dostęp państw członkowskich za pośrednictwem jednostek krajowych ETIAS do innych systemów informacyjnych UE powinien być zgodny z udziałem w odpowiednich instrumentach prawnych. Podobnie dane przechowywane w plikach wniosków ETIAS powinny być widoczne tylko dla tych państw członkowskich, które obsługują źródłowe systemy informacyjne zgodnie z zasadami ich uczestnictwa. Przykładowo przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące SIS oraz VIS opierają się na wszystkich przepisach dorobku Schengen, które mają znaczenie w kontekście decyzji Rady 2010/365/UE ⁽¹⁴⁾, (UE) 2017/733 ⁽¹⁵⁾, (UE) 2017/1908 ⁽¹⁶⁾ i (UE) 2018/934 ⁽¹⁷⁾ w sprawie stosowania przepisów dorobku Schengen dotyczących SIS oraz VIS.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁴⁾ Decyzja Rady 2010/365/UE z dnia 29 czerwca 2010 r. w sprawie stosowania w Republice Bułgarii i w Rumunii przepisów dorobku Schengen związanych z systemem informacyjnym Schengen (Dz.U. L 166 z 1.7.2010, s. 17).

⁽¹⁵⁾ Decyzja Rady (UE) 2017/733 z dnia 25 kwietnia 2017 r. w sprawie stosowania w Republice Chorwacji przepisów dorobku Schengen dotyczących Systemu Informacyjnego Schengen (Dz.U. L 108 z 26.4.2017, s. 31).

⁽¹⁶⁾ Decyzja Rady (UE) 2017/1908 z dnia 12 października 2017 r. w sprawie wprowadzenia w życie w Republice Bułgarii i w Rumunii niektórych przepisów dorobku Schengen dotyczących Wizowego Systemu Informacyjnego (Dz.U. L 269 z 19.10.2017, s. 39).

⁽¹⁷⁾ Decyzja Rady (UE) 2018/934 z dnia 25 czerwca 2018 r. w sprawie wprowadzenia w życie w Republice Bułgarii i w Rumunii pozostałych przepisów dorobku Schengen dotyczących Systemu Informacyjnego Schengen (Dz.U. L 165 z 2.7.2018, s. 37).

- (16) W przypadku trudności technicznych uniemożliwiających przewoźnikom uzyskanie dostępu do systemu informacyjnego ETIAS za pośrednictwem portalu dla przewoźników jednostka centralna ETIAS powinna zapewnić przewoźnikom wsparcie operacyjne w celu ograniczenia w możliwie największym zakresie skutków dla pasażerów i przewoźników. Z tego powodu konieczne jest dostosowanie procedur awaryjnych w przypadku braku technicznej możliwości, w tym wsparcia operacyjnego, określonych w VIS, ETIAS i EES.
- (17) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1240 za etap projektowania i rozwoju systemu informacyjnego ETIAS odpowiada Europejska Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), ustanowiona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726 ⁽¹⁸⁾.
- (18) Niniejsze rozporządzenie nie narusza przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/38/WE ⁽¹⁹⁾.
- (19) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – w terminie sześciu miesięcy od przyjęcia przez Radę niniejszego rozporządzenia – podejmuje decyzję, czy dokona jego transpozycji do swego prawa krajowego.
- (20) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE ⁽²⁰⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (21) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽²¹⁾, które wchodzi w zakres obszarów, o których mowa w art. 1 lit. A, B, C i G decyzji Rady 1999/437/WE ⁽²²⁾.
- (22) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽²³⁾, które wchodzi w zakres obszarów, o których mowa w art. 1 lit. A, B, C i G decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE ⁽²⁴⁾.

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), zmiany rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylecia rozporządzenia (UE) nr 1077/2011 (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 99).

⁽¹⁹⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

⁽²⁰⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁽²¹⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽²²⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

⁽²³⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽²⁴⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

- (23) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽²⁵⁾, które wchodzi w zakres obszarów, o których mowa w art. 1 lit. A, B, C i G decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE ⁽²⁶⁾.
- (24) W odniesieniu do Cypru, Bułgarii, Rumunii i Chorwacji przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące VIS, SIS i EES stanowią przepisy oparte na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związane w rozumieniu odpowiednio art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r., art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r. i art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2011 r. w związku z decyzjami Rady 2010/365/UE, (UE) 2017/733, (UE) 2017/1908 i (UE) 2018/934.
- (25) Rozporządzenia (WE) nr 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861 i (UE) 2019/817 należy zatem odpowiednio zmienić.
- (26) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie zmiana rozporządzeń (WE) nr 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861 oraz (UE) 2019/817 w celu połączenia centralnego systemu ETIAS z innymi systemami informacyjnymi UE i danymi Europolu oraz określenia danych, które będą przesyłane pomiędzy tymi systemami informacyjnymi UE i danymi Europolu, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki działań możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (27) Zgodnie z art. 41 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽²⁷⁾ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZMIANY ROZPORZĄDZENIA (UE) 2018/1240

Artykuł 1

Zmiany rozporządzenia (UE) 2018/1240

W rozporządzeniu (UE) 2018/1240 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 ust. 1 dodaje się punkt w brzmieniu:

„28) »inne systemy informacyjne UE« oznaczają system wjazdu/wyjazdu (»EES«), ustanowiony rozporządzeniem (UE) 2017/2226, Wizowy System Informacyjny (»VIS«), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 (*), System Informacyjny Schengen (»SIS«), ustanowiony rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1860 (**), (UE) 2018/1861 (***) i (UE) 2018/1862 (****), system Eurodac, usta-

⁽²⁵⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽²⁶⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

⁽²⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

nowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 (****), oraz europejski system przekazywania informacji z rejestrów karnych – obywatele państw trzecich (»ECRIS-TCN«), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 (*****).

- (*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych, wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych (rozporządzenie w sprawie VIS) (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60).
- (**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1860 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen do celów powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s. 1).
- (***) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1861 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie odpraw granicznych, zmiany konwencji wykonawczej do układu z Schengen oraz zmiany i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 (Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s. 14).
- (****) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1862 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, zmiany i uchylenia decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1986/2006 i decyzji Komisji 2010/261/UE (Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s. 56).
- (*****) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania rozporządzenia (UE) nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca oraz w sprawie występowania o porównanie z danymi Eurodac przez organy ścigania państw członkowskich i Europol na potrzeby ochrony porządku publicznego, oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 1).
- (******) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiające scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1726 (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 1).;

2) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) wspiera cele SIS związane z wpisami dotyczącymi obywateli państw trzecich do celów odmowy wjazdu i pobytu, wpisami dotyczącymi osób poszukiwanych w celu ich aresztowania z zamiarem wydania lub ekstradycji, wpisami dotyczącymi osób zaginionych, wpisami dotyczącymi osób, których obecność jest wymagana do celów procedury sądowej, wpisami dotyczącymi osób, wobec których należy przeprowadzić kontrole niejawnego lub kontrole szczególne, oraz wpisami dotyczącymi obywateli państw trzecich, którzy są objęci decyzją nakazującą powrót;”;

b) dodaje się literę w brzmieniu:

„ea) wspiera cele EES;”;

3) w art. 6 ust. 2 dodaje się literę w brzmieniu:

„da) bezpiecznego kanału komunikacyjnego między systemem centralnym ETIAS i systemem centralnym EES;”;

4) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) weryfikację – zgodnie z art. 22 – w przypadku gdy automatyczny proces przetwarzania wniosków wygenerował trafienie, czy dane osobowe wnioskodawcy odpowiadają danym osobowym, które wywołały to trafienie w systemie centralnym ETIAS, w którymkolwiek z przeszukiwanych systemów informacyjnych UE, danych Europolu, każdej z baz danych Interpolu, o których mowa w art. 12, lub odpowiadają szczegółowym wskaźnikom ryzyka, o których mowa w art. 33, a w przypadku potwierdzenia lub pozostawania wątpliwości po przeprowadzeniu takiej weryfikacji – za zainicjowanie ręcznego przetwarzania wniosku, o czym mowa w art. 26;”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Jednostka centralna ETIAS przedkłada Komisji i eu-LISA sprawozdania okresowe dotyczące fałszywych trafić, o których mowa w art. 22 ust. 4, wygenerowanych podczas automatycznych weryfikacji zgodnie z art. 20 ust. 2.”;

5) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Interoperacyjność z innymi systemami informacyjnymi UE i z danymi Europolu

1. W celu umożliwienia automatycznych weryfikacji i sprawdzeń zgodnie z art. 20, art. 23, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii), art. 41 i art. 54 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia, zapewnia się interoperacyjność między systemem informacyjnym ETIAS, z jednej strony, oraz innymi systemami informacyjnymi UE i danymi Europolu, z drugiej strony, a także opiera się ją na europejskim portalu wyszukiwania, ustanowionym na podstawie art. 6 rozporządzenia (UE) 2019/817 oraz art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/818 (*), od daty, o której mowa w art. 72 ust. 1b rozporządzenia (UE) 2019/817 oraz art. 68 ust. 1b rozporządzenia (UE) 2019/818.

2. Do celów przeprowadzenia weryfikacji, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. i), automatyczne weryfikacje i sprawdzenia zgodnie z art. 20, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii) i art. 54 ust. 1 lit. b) umożliwiają systemowi centralnemu ETIAS przesyłanie zapytań do VIS według następujących danych podanych przez wnioskodawców na podstawie art. 17 ust. 2 lit. a), aa), c) i d):

- a) nazwisko;
- b) nazwisko przy urodzeniu;
- c) imię/imiona (imiona nadane);
- d) data urodzenia;
- e) miejsce urodzenia;
- f) państwo urodzenia;
- g) płeć;
- h) aktualne obywatelstwo;
- i) inne obywatelstwa, jeśli wnioskodawca je posiada;
- j) rodzaj, numer i państwo wydania dokumentu podróży.

3. Do celów przeprowadzenia weryfikacji, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. g) i h), automatyczne weryfikacje i sprawdzenia zgodnie z art. 20, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii), art. 41 i art. 54 ust. 1 lit. b) umożliwiają systemowi centralnemu ETIAS przesyłanie zapytań do EES według następujących danych podanych przez wnioskodawców na podstawie art. 17 ust. 2 lit. a)–d):

- a) nazwisko;
- b) nazwisko przy urodzeniu;
- c) imię/imiona (imiona nadane);
- d) data urodzenia;
- e) płeć;
- f) aktualne obywatelstwo;
- g) inne imiona i nazwiska (pseudonimy);
- h) pseudonimy artystyczne;
- i) imiona i nazwiska zwyczajowe;
- j) inne obywatelstwa, jeśli wnioskodawca je posiada;
- k) rodzaj, numer i państwo wydania dokumentu podróży.

4. Do celów przeprowadzenia weryfikacji, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. c), lit. m) ppkt (ii) i lit. o) i art. 23 niniejszego rozporządzenia, automatyczne weryfikacje i sprawdzenia zgodnie z art. 20, art. 23, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii), art. 41 i art. 54 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia umożliwiają systemowi centralnemu ETIAS przesyłanie zapytań do SIS, ustanowionego zgodnie z rozporządzeniami (UE) 2018/1860 i (UE) 2018/1861, według następujących danych podanych przez wnioskodawców na podstawie art. 17 ust. 2 lit. a)–d) i lit. k) niniejszego rozporządzenia:

- a) nazwisko;
- b) nazwisko przy urodzeniu;
- c) imię/imiona (imiona nadane);
- d) data urodzenia;
- e) miejsce urodzenia;
- f) płeć;
- g) aktualne obywatelstwo;
- h) inne imiona i nazwiska (pseudonimy);
- i) pseudonimy artystyczne;
- j) imiona i nazwiska zwyczajowe;
- k) inne obywatelstwa, jeśli wnioskodawca je posiada;
- l) rodzaj, numer i państwo wydania dokumentu podróży;
- m) w przypadku małoletnich – nazwisko i imię (imiona) osoby sprawującej władzę rodzicielską lub opiekuna prawnego wnioskodawcy.

5. Do celów przeprowadzenia weryfikacji, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. a), d) i lit. m) ppkt (i) i art. 23 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, automatyczne weryfikacje i sprawdzenia zgodnie z art. 20, art. 23, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii), art. 41 i art. 54 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia umożliwiają systemowi centralnemu ETIAS przesyłanie zapytań do SIS, ustanowionego zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1862, według następujących danych podanych przez wnioskodawców na podstawie art. 17 ust. 2 lit. a)–d) i lit. k) niniejszego rozporządzenia:

- a) nazwisko;
- b) nazwisko przy urodzeniu;
- c) imię/imiona (imiona nadane);
- d) data urodzenia;
- e) miejsce urodzenia;
- f) płeć;
- g) aktualne obywatelstwo;
- h) inne imiona i nazwiska (pseudonimy);
- i) pseudonimy artystyczne;
- j) imiona i nazwiska zwyczajowe;
- k) inne obywatelstwa, jeśli wnioskodawca je posiada;
- l) rodzaj, numer i państwo wydania dokumentu podróży;
- m) w przypadku małoletnich – nazwisko i imię (imiona) osoby sprawującej władzę rodzicielską lub opiekuna prawnego wnioskodawcy.

6. Do celów przeprowadzania weryfikacji, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. n), automatyczne weryfikacje i sprawdzenia zgodnie z art. 20, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii) i art. 54 ust. 1 lit. b) umożliwiają systemowi centralnemu ETIAS przesyłanie zapytań do ECRIS-TCN według następujących danych podanych przez wnioskodawców na podstawie art. 17 ust. 2 lit. a)–d):

- a) nazwisko;
- b) nazwisko przy urodzeniu;
- c) imię/imiona (imiona nadane);
- d) data urodzenia;
- e) miejsce urodzenia;
- ea) państwo urodzenia;

- f) płeć;
- g) aktualne obywatelstwo;
- h) inne imiona i nazwiska (pseudonimy);
- i) pseudonimy artystyczne;
- j) imiona i nazwiska zwyczajowe;
- k) inne obywatelstwa, jeśli wnioskodawca je posiada;
- l) rodzaj, numer i państwo wydania dokumentu podróży.

7. Do celów przeprowadzenia weryfikacji, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. j), automatyczne weryfikacje i sprawdzenia zgodnie z art. 20, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii) i art. 54 ust. 1 lit. b) umożliwiają systemowi centralnemu ETIAS przysyłanie zapytań do danych Europolu według danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a), aa), b), c), d), f), g), j), k) i m) i ust. 8.

8. W przypadku gdy automatyczne weryfikacje zgodnie z art. 20 i 23 wygenerowały trafienie, europejski portal wyszukiwania udostępnia jednostce centralnej ETIAS tymczasowo w formacie wyłącznie do odczytu (read-only) wyniki tych automatycznych weryfikacji. W przypadku automatycznych weryfikacji zgodnie z art. 20 dostępu udziela się w pliku wniosku do czasu zakończenia procesu ręcznego przetwarzania zgodnie z art. 22 ust. 2. Jeżeli udostępnione dane odpowiadają danym wnioskodawcy lub jeżeli, po przeprowadzeniu automatycznych weryfikacji zgodnie z art. 20 i 23, pozostają wątpliwości, w pliku wniosku przechowuje się niepowtarzalny numer referencyjny rekordu w przeszukiwanym systemie informacyjnym UE odnoszący się do danych, które wywołały trafienie.

W przypadku gdy automatyczne weryfikacje zgodnie z art. 20 wygenerowały trafienie, te automatyczne weryfikacje otrzymują odpowiednie powiadomienie zgodnie z art. 21 ust. 1a rozporządzenia (UE) 2016/794.

9. Wywołanie trafienia następuje, jeżeli wszystkie lub niektóre dane z pliku wniosku, użyte na potrzeby przeszukiwania danych, odpowiadają w pełni lub częściowo danym zawartym w rekordzie, wpisie lub pliku innych przeszukiwanych systemów informacyjnych UE. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 89 w celu określenia warunków zgodności danych zawartych w rekordzie, wpisie lub pliku innych przeglądanych systemów informacyjnych UE z danymi z pliku wniosku.

10. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu Komisja, w drodze aktu wykonawczego, ustanawia warunki techniczne wykonania art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii) i art. 54 ust. 1 lit. b) dotyczące zatrzymywania danych. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2.

11. Do celów art. 25 ust. 2, art. 28 ust. 8 i art. 29 ust. 9 przy rejestracji w pliku wniosku danych dotyczących trafień podaje się pochodzenie danych za pomocą następujących danych:

- a) rodzaj wpisu, z wyjątkiem wpisów, o których mowa w art. 23 ust. 1;
- b) źródło danych, a mianowicie inne systemy informacyjne UE, z których pochodzą dane, lub dane Europolu, stosownie do przypadku;
- c) numer referencyjny rekordu w przeszukiwanym systemie informacyjnym UE, który to rekord wywołał trafienie, i państwo członkowskie, które wprowadziło lub dostarczyło dane, które wywołały trafienie; oraz
- d) jeżeli są dostępne, data i godzina wprowadzenia danych do innego systemu informacyjnego UE lub danych Europolu.

Dane, o których mowa w ustępie pierwszym lit. a)–d), są dostępne i widoczne dla jednostki centralnej ETIAS wyłącznie wtedy, gdy system centralny ETIAS nie jest w stanie wskazać odpowiedzialnego państwa członkowskiego.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/818 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności systemów informacyjnych UE w obszarze współpracy policyjnej i sądowej, azylu i migracji oraz zmieniające rozporządzenia (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1862 i (UE) 2019/816 (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 85).”;

6) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 11b

Wspieranie celów EES

Do celów art. 6, 14, 17 i 18 rozporządzenia (UE) 2017/2226 zautomatyzowany proces wykorzystujący bezpieczny kanał komunikacyjny, o którym mowa w art. 6 ust. 2 lit. da) niniejszego rozporządzenia, przesyła zapytanie do systemu centralnego ETIAS o informacje, o których mowa w art. 47 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, a także o numer wniosku i datę utraty ważności zezwolenia na podróż ETIAS, importuje te informacje i dane oraz odpowiednio tworzy lub aktualizuje wpis dotyczący wjazdu/wyjazdu lub wpis dotyczący odmowy wjazdu w EES.

Artykuł 11c

Interoperacyjność pomiędzy ETIAS i EES do celów cofania zezwolenia na podróż ETIAS na wniosek wnioskodawcy

1. Do celów stosowania art. 41 ust. 8 zautomatyzowany proces wykorzystujący bezpieczny kanał komunikacyjny, o którym mowa w art. 6 ust. 2 lit. da), przesyła zapytanie do systemu centralnego EES w celu weryfikacji, czy wnioskodawcy, którzy wystąpili o cofnięcie ich zezwolenia na podróż, nie przebywają na terytorium państw członkowskich.

2. Jeżeli wynik weryfikacji w systemie centralnym EES na podstawie ust. 1 wskazuje, że wnioskodawca nie przebywa na terytorium państw członkowskich, cofnięcie ma skutek natychmiastowy.

3. Jeżeli wynik weryfikacji na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu wskazuje, że wnioskodawca przebywa na terytorium państw członkowskich, stosuje się art. 41 ust. 8. System centralny EES odnotowuje fakt, że powiadomienie ma zostać wysłane do systemu centralnego ETIAS niezwłocznie po utworzeniu wpisu dotyczącego wjazdu/wyjazdu wskazującego, że wnioskodawca, który wystąpił o cofnięcie zezwolenia na podróż, opuścił terytorium państw członkowskich.”;

7) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Przesyłanie zapytań do baz danych Interpolu

1. System centralny ETIAS przesyła zapytania do bazy Interpolu zawierającej dane skradzionych lub utraconych dokumentów podróży (SLTD) oraz do bazy danych dokumentów podróży powiązanych z notami Interpolu (TDAWN).

2. Zapytania i weryfikacje są realizowane w taki sposób, by żadne informacje nie zostały ujawnione właścicielowi wpisu w bazie Interpolu.

3. Jeżeli nie zapewniono stosowania ust. 2, system centralny ETIAS nie może przesłać zapytania do baz danych Interpolu.”;

8) art. 17 ust. 4 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) czy w ciągu ostatnich 25 lat został skazany za przestępstwo terrorystyczne lub w ciągu ostatnich 15 lat – za jakiegokolwiek inne przestępstwo, wymienione w załączniku, a jeżeli tak, to kiedy i w którym państwie;”;

9) art. 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. System centralny ETIAS dokonuje zapytania za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania w celu porównania odpowiednich danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a), aa), b), c), d), f), g), j), k) i m) i ust. 8, z danymi zawartymi w rekordzie, pliku lub wpisie zarejestrowanym w pliku wniosku przechowywanym w systemie centralnym ETIAS, SIS, EES, VIS, systemie Eurodac, ECRIS-TCN, danych Europolu i w bazach danych SLTD i TDAWN Interpolu. W szczególności system centralny ETIAS weryfikuje:

- a) czy dokument podróży użyty do celów wniosku odpowiada dokumentowi podróży zgłoszonemu w SIS jako utracony, skradziony, przywłaszczony lub unieważniony;
- b) czy dokument podróży użyty do celów wniosku odpowiada dokumentowi podróży zgłoszonemu w SLTD jako utracony, skradziony lub unieważniony;
- c) czy w SIS figuruje dotyczący wnioskodawcy wpis do celów odmowy wjazdu i pobytu;
- d) czy w SIS figuruje dotyczący wnioskodawcy wpis odnoszący się do osób poszukiwanych w celu ich aresztowania i wydania na podstawie europejskiego nakazu aresztowania lub osób poszukiwanych w celu ich aresztowania i ekstradycji;
- e) czy wnioskodawca i dokument podróży odpowiadają cofniętemu lub unieważnionemu zezwoleniu na podróż w systemie centralnym ETIAS lub zezwoleniu, którego wydania odmówiono;
- f) czy podane we wniosku dane dotyczące dokumentu podróży odpowiadają danym w innym wniosku o zezwolenie na podróż związanym z innymi danymi identyfikacyjnymi, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a), w systemie centralnym ETIAS;
- g) czy wnioskodawca jest aktualnie wykazywany lub czy był w przeszłości wykazywany przez EES jako osoba przekraczająca dozwolony okres pobytu;
- h) czy wnioskodawca jest wykazywany przez EES jako osoba, której odmówiono wjazdu;
- i) czy w VIS zarejestrowano decyzję o odmowie, unieważnieniu lub cofnięciu wizy krótkoterminowej wnioskodawcy;
- j) czy dane podane we wniosku odpowiadają danym zarejestrowanym w danych Europolu;
- k) czy wnioskodawca jest zarejestrowany w systemie Eurodac;
- l) czy dokument podróży użyty do celów wniosku odpowiada dokumentowi podróży zarejestrowanemu w pliku w TDAWN;
- m) w przypadku, gdy wnioskodawcą jest małoletni – czy osoba sprawująca władzę rodzicielską lub opiekun prawny:
 - (i) podlega figurującemu w SIS wpisowi odnoszącemu się do osób poszukiwanych w celu ich aresztowania i wydania na podstawie europejskiego nakazu aresztowania lub osób poszukiwanych w celu ich aresztowania i ekstradycji;
 - (ii) podlega figurującemu w SIS wpisowi do celów odmowy wjazdu i pobytu;
- n) czy wnioskodawca odpowiada osobie, której dane są zapisane w ECRIS-TCN i do których dołączono marker zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2019/816; dane te wykorzystuje się wyłącznie do celów weryfikacji przez jednostkę centralną ETIAS zgodnie z art. 22 niniejszego rozporządzenia oraz do celów konsultowania krajowych rejestrów karnych przez jednostki krajowe ETIAS zgodnie z art. 25a ust. 2 niniejszego rozporządzenia; jednostki krajowe ETIAS konsultują krajowe rejestry karne przed dokonaniem ocen i podjęciem decyzji, o których mowa w art. 26 niniejszego rozporządzenia, oraz, w stosownych przypadkach, przed dokonaniem oceny i przedstawieniem opinii zgodnie z art. 28 niniejszego rozporządzenia;
- o) czy w SIS figuruje dotyczący wnioskodawcy wpis dotyczący powrotu.”;

10) w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku takiej konsultacji jednostka centralna ETIAS posiada dostęp do pliku wniosku oraz wszelkich powiązanych z nim plików wniosków, a także do wszystkich trafień wywołanych podczas automatycznych weryfikacji zgodnie z art. 20 ust. 2, 3 i 5 oraz do informacji ustalonych przez system centralny ETIAS na podstawie art. 20 ust. 7 i 8.”;

b) ust. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) danym zawartym w systemie centralnym ETIAS;”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli dane odpowiadają danym wnioskodawcy lub tożsamość wnioskodawcy nadal budzi wątpliwości, lub w wyniku automatycznych weryfikacji zgodnie z art. 20 ust. 4 wygenerowano trafienie, wniosek jest przetwarzany ręcznie zgodnie z procedurą określoną w art. 26.”;

d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7. System informacyjny ETIAS rejestruje wszystkie operacje przetwarzania danych przeprowadzone przez jednostkę centralną ETIAS do celów weryfikacji zgodnie z ust. 2–6. Operacje te są rejestrowane automatycznie, a informacje o nich są automatycznie wprowadzane do pliku wniosku. Wskazują one datę i godzinę każdej operacji, dane powiązane z wygenerowanym trafieniem, dane członka personelu, który dokonał ręcznego przetwarzania danych zgodnie z ust. 2–6, oraz wynik weryfikacji i odpowiednie uzasadnienie.”;

11) w art. 23 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) wpisu wprowadzonego w celu przeprowadzenia kontroli niejawnej, rozpytania kontrolnego lub kontroli szczególnej.”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli porównanie, o którym mowa w ust. 1, wygeneruje co najmniej jedno trafienie, system centralny ETIAS przesyła automatyczne powiadomienie do jednostki centralnej ETIAS. Po otrzymaniu powiadomienia jednostka centralna ETIAS ma dostęp zgodnie z art. 11 ust. 8 do pliku wniosku i wszelkich powiązanych plików wniosku, aby zweryfikować, czy dane osobowe wnioskodawcy odpowiadają danym osobowym zawartym we wpisie, który wywołał to trafienie, i jeśli weryfikacja to potwierdzi, system centralny ETIAS przesyła automatyczne powiadomienie do biura Sirene państwa członkowskiego, które dokonało wpisu. Następnie to biuro Sirene weryfikuje, czy dane osobowe wnioskodawcy odpowiadają danym osobowym zawartym we wpisie, który wywołał trafienie, i podejmuje wszelkie odpowiednie działania następcze.”;

(ii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Gdy trafienie odnosi się do wpisu dotyczącego powrotu, biuro SIRENE państwa członkowskiego, które dokonało wpisu, weryfikuje we współpracy ze swoją jednostką krajową ETIAS, czy konieczne jest usunięcie wpisu dotyczącego powrotu zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1860 oraz dokonanie wpisu dotyczącego odmowy wjazdu i pobytu zgodnie z art. 24 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1861.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. System centralny ETIAS dodaje do pliku wniosku adnotację o każdym trafieniu wygenerowanym na podstawie ust. 1. Adnotacja ta jest widoczna i dostępna wyłącznie dla jednostki centralnej ETIAS i dla biura SIRENE powiadomionego zgodnie z ust. 3, chyba że w niniejszym rozporządzeniu przewidziano inne ograniczenia.”;

12) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 25a

Korzystanie z innych systemów informacyjnych UE do celów ręcznego przetwarzania wniosków przez jednostki krajowe ETIAS

1. Bez uszczerbku dla art. 13 ust. 1, odpowiednio upoważniony personel jednostek krajowych ETIAS ma bezpośredni dostęp i może przeglądać w formacie wyłącznie do odczytu (read-only) inne systemy informacyjne UE do celów rozpatrywania wniosków o zezwolenie na podróż i wydawania decyzji w ich sprawie zgodnie z art. 26. Jednostki krajowe ETIAS mogą przeglądać:

a) dane, o których mowa w art. 16, 17 i 18 rozporządzenia (UE) 2017/2226;

b) dane, o których mowa w art. 9–14 rozporządzenia (WE) nr 767/2008;

c) dane, o których mowa w art. 20 rozporządzenia (UE) 2018/1861, przetwarzane do celów art. 24, 25 i 26 tego rozporządzenia;

d) dane, o których mowa w art. 20 rozporządzenia (UE) 2018/1862, przetwarzane do celów art. 26 i art. 38 ust. 2 lit. k) i l) tego rozporządzenia;

e) dane, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) 2018/1860, przetwarzane do celów art. 3 tego rozporządzenia.

2. Do celów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, o ile trafienie uzyskano w wyniku weryfikacji zgodnie z art. 20 ust. 2 lit. n), odpowiednio upoważniony personel jednostek krajowych ETIAS ma również dostęp, bezpośrednio albo pośrednio, zgodnie z prawem krajowym, do odpowiednich danych z krajowych rejestrów karnych swojego państwa członkowskiego w celu uzyskania informacji o obywatelach państw trzecich zgodnie z definicją w rozporządzeniu (UE) 2019/816, którzy zostali skazani za przestępstwo terrorystyczne lub jakiegokolwiek inne przestępstwo, wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.”;

13) w art. 26 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) ocenia ryzyko dla bezpieczeństwa lub ryzyko nielegalnej imigracji i podejmuje decyzję o wydaniu bądź odmowie wydania zezwolenia na podróż, jeżeli trafienie dotyczy jakiegokolwiek weryfikacji, o której mowa w art. 20 ust. 2 lit. b) i d)–o).”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Jeżeli proces automatycznego przetwarzania zgodnie z art. 20 ust. 2 lit. o) wygenerował trafienie, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego:

a) odmawia wydania wnioskodawcy zezwolenia na podróż, jeżeli weryfikacja zgodnie z art. 23 ust. 2 akapit trzeci stała się podstawą do usunięcia wpisu dotyczącego powrotu i dokonania wpisu dotyczącego odmowy wjazdu i pobytu;

b) ocenia ryzyko dla bezpieczeństwa lub ryzyko nielegalnej imigracji i podejmuje decyzję o wydaniu lub odmowie wydania zezwolenia na podróż we wszystkich innych przypadkach.

Jednostka krajowa ETIAS państwa członkowskiego, które wprowadziło dane, konsultuje się ze swoim biurem SIRENE w celu zweryfikowania, czy konieczne jest usunięcie wpisu dotyczącego powrotu zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1860 oraz, w stosownych przypadkach, dokonanie wpisu dotyczącego odmowy wjazdu i pobytu zgodnie z art. 24 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1861.”;

c) w ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeżeli proces automatycznego przetwarzania określony w art. 20 ust. 2 lit. n) wygenerował trafienie, lecz nie wygenerował trafienia zgodnie z lit. c) tego ustępu, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego zwraca szczególną uwagę na brak takiego trafienia w swojej ocenie ryzyka dla bezpieczeństwa w celu podjęcia decyzji o wydaniu lub odmowie wydania zezwolenia na podróż.”;

14) w art. 28 ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów przetwarzania ręcznego na podstawie art. 26 pozytywna lub negatywna opinia wraz z uzasadnieniem jest widoczna wyłącznie dla jednostki krajowej ETIAS państwa członkowskiego, z którym prowadzi się konsultacje, oraz dla jednostki krajowej ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego.”;

15) art. 37 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wnioskodawcom, którym odmówiono wydania zezwolenia na podróż, przysługuje prawo do wniesienia odwołania. Postępowanie odwoławcze jest prowadzone w państwie członkowskim, które podjęło decyzję w sprawie wniosku, i zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego. W trakcie postępowania odwoławczego stronie wnoszącej odwołanie udostępnia się informacje zawarte w pliku wniosku zgodnie z przepisami w zakresie ochrony danych, o których mowa w art. 56 niniejszego rozporządzenia. Jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego przekazuje wnioskodawcom informacje dotyczące postępowania odwoławczego. Informacje te przekazuje się w jednym z języków urzędowych państw wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 539/2001, których obywatelem jest wnioskodawca.”;

16) art. 41 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Bez uszczerbku dla ust. 2, w przypadku dokonania w SIS nowego wpisu dotyczącego odmowy wjazdu i pobytu lub dotyczącego dokumentu podróży zgłoszonego jako utracony, skradziony, przywłaszczony lub unieważniony, SIS informuje o tym system centralny ETIAS. System centralny ETIAS weryfikuje, czy ten nowy wpis odpowiada ważnemu zezwoleniu na podróż. Jeżeli tak jest, wówczas system centralny ETIAS przekazuje plik wniosku jednostce krajowej ETIAS państwa członkowskiego, które dokonało tego wpisu. W przypadku dokonania nowego wpisu dotyczącego odmowy wjazdu i pobytu jednostka krajowa ETIAS cofa zezwolenie na podróż. Jeżeli zezwolenie na podróż jest powiązane z dokumentem podróży zgłoszonym w SIS lub w bazie danych SLTD Interpolu jako utracony, skradziony, przywłaszczony lub unieważniony, jednostka krajowa ETIAS dokonuje ręcznego przetwarzania pliku wniosku.”;

17) w art. 46 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli dokonanie zapytania, o którym mowa w art. 45 ust. 1, jest technicznie niemożliwe z powodu awarii jakiegokolwiek części systemu informacyjnego ETIAS, przewoźnicy są zwolnieni z obowiązku weryfikacji posiadania ważnego zezwolenia na podróż. Jeżeli eu-LISA wykryje taką awarię, jednostka centralna ETIAS powiadamia o tym przewoźników i państwa członkowskie. Powiadamia ona również przewoźników i państwa członkowskie o usunięciu awarii. Jeżeli taką awarię wykryją przewoźnicy, mogą powiadomić jednostkę centralną ETIAS. Jednostka centralna ETIAS niezwłocznie informuje państwa członkowskie o powiadomieniu przekazanym przez przewoźnika.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli dokonanie zapytania, o którym mowa w art. 45 ust. 1, jest przez dłuższy czas technicznie niemożliwe dla przewoźnika z innego powodu niż awaria jakiegokolwiek części systemu informacyjnego ETIAS, przewoźnik powiadamia o tym jednostkę centralną ETIAS. Jednostka centralna ETIAS niezwłocznie informuje państwa członkowskie o powiadomieniu przekazanym przez tego przewoźnika.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Jednostka centralna ETIAS zapewnia przewoźnikom wsparcie operacyjne w związku z ust. 1 i 3. Jednostka centralna ETIAS ustanawia standardowe procedury operacyjne określające sposób, w jaki takie wsparcie ma być udzielane. Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, dodatkowe szczegółowe przepisy dotyczące wsparcia, jakiego należy udzielić, i sposobów jego udzielania. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2.”;

18) art. 47 ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) czy dana osoba posiada ważne zezwolenie na podróż, w tym czy status tej osoby odpowiada statusowi, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. c), a w przypadku zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej wydanego na podstawie art. 44 – na terytorium którego państwa członkowskiego lub państw członkowskich zezwolenie jest ważne.”;

19) w art. 64 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7. Prawo do dostępu do danych osobowych na podstawie niniejszego artykułu pozostaje bez uszczerbku dla art. 53 rozporządzenia (UE) 2018/1861 i art. 67 rozporządzenia (UE) 2018/1862.”;

20) w art. 73 ust. 3 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„eu-LISA opracowuje i wdraża system centralny ETIAS, w tym listę ostrzegawczą ETIAS, jednolite interfejsy krajowe, infrastrukturę łączności oraz bezpieczny kanał komunikacyjny między systemem centralnym ETIAS i systemem centralnym EES, jak najszybciej po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia i po przyjęciu przez Komisję:

- a) środków przewidzianych w art. 6 ust. 4, art. 16 ust. 10, art. 17 ust. 9, art. 31, art. 35 ust. 7, art. 45 ust. 2, art. 54 ust. 2, art. 74 ust. 5, art. 84 ust. 2 oraz art. 92 ust. 8; oraz
- b) środków przyjętych zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2, niezbędnych do stworzenia i technicznego wdrożenia systemu centralnego ETIAS, jednolitych interfejsów krajowych, infrastruktury łączności, bezpiecznego kanału komunikacyjnego między systemem centralnym ETIAS i systemem centralnym EES oraz portalu dla przewoźników, w szczególności aktów wykonawczych dotyczących:
 - (i) dostępu do danych zgodnie z art. 22–29 i art. 33–53;
 - (ii) zmiany, usuwania i wcześniejszego usuwania danych zgodnie z art. 55;
 - (iii) prowadzenia rejestrów i dostępu do nich zgodnie z art. 45 i 69;
 - (iv) wymogów dotyczących wydajności;
 - (v) specyfikacji rozwiązań technicznych służących łączeniu centralnych punktów dostępu zgodnie z art. 51, 52 i 53.”;

21) w art. 88 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) weszły w życie konieczne zmiany aktów prawnych, z wyjątkiem wersji przekształconej rozporządzenia (UE) nr 603/2013, ustanawiających inne systemy informacyjne UE, względem których należy ustanowić interoperacyjność, w rozumieniu art. 11 niniejszego rozporządzenia, z systemem informacyjnym ETIAS;”;

(ii) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) przyjęte zostały środki, o których mowa w art. 11 ust. 9 i 10, art. 15 ust. 5, art. 17 ust. 3, 5 i 6, art. 18 ust. 4, art. 27 ust. 3 i 5, art. 33 ust. 2 i 3, art. 36 ust. 3, art. 38 ust. 3, art. 39 ust. 2, art. 45 ust. 3, art. 46 ust. 4, art. 48 ust. 4, art. 59 ust. 4, art. 73 ust. 3 lit. b), art. 83 ust. 1, 3 i 4 oraz art. 85 ust. 3;”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„6. Interoperacyjność, o której mowa w art. 11, z ECRIS-TCN, rozpoczyna się w momencie uruchomienia wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację. Uruchomienie ETIAS następuje niezależnie od tego, czy interoperacyjność z ECRIS-TCN została zapewniona.

7. Uruchomienie ETIAS następuje niezależnie od tego, czy możliwe jest przesyłanie zapytań do baz danych Interpolu, o których mowa w art. 12.”;

22) w art. 89 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 6 ust. 4, art. 11 ust. 9, art. 17 ust. 3, 5 i 6, art. 18 ust. 4, art. 27 ust. 3, art. 31, art. 33 ust. 2, art. 36 ust. 4, art. 39 ust. 2, art. 54 ust. 2, art. 83 ust. 1 i 3 oraz art. 85 ust. 3, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 9 października 2018 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 6 ust. 4, art. 11 ust. 9, art. 17 ust. 3, 5 i 6, art. 18 ust. 4, art. 27 ust. 3, art. 31, art. 33 ust. 2, art. 36 ust. 4, art. 39 ust. 2, art. 54 ust. 2, art. 83 ust. 1 i 3 oraz art. 85 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 6 ust. 4, art. 11 ust. 9, art. 17 ust. 3, 5 i 6, art. 18 ust. 4, art. 27 ust. 3, art. 31, art. 33 ust. 2, art. 36 ust. 4, art. 39 ust. 2, art. 54 ust. 2, art. 83 ust. 1 i 3 oraz art. 85 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

23) art. 90 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 68 rozporządzenia (UE) 2017/2226. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.”;

24) w art. 92 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5a. Rok po zakończeniu okresu przejściowego, o którym mowa w art. 83 ust. 1, a następnie co cztery lata Komisja ocenia przeprowadzanie kwerend w ECRIS-TCN za pośrednictwem systemu centralnego ETIAS. Komisja przekazuje te oceny – wraz z opinią rady ETIAS ds. wytycznych w zakresie praw podstawowych i wszelkimi niezbędnymi zaleceniami – Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Aby ocenić, w jakim stopniu przeprowadzanie kwerend w ECRIS-TCN za pośrednictwem systemu centralnego ETIAS przyczyniło się do osiągnięcia celu ETIAS, oceny, o których mowa w akapicie pierwszym, zawierają:

- a) porównanie – w odniesieniu do tego samego wniosku – liczby jednoczesnych trafień w ECRIS-TCN związanych z wyrokami skazującymi za przestępstwa terrorystyczne wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia i trafień w SIS związanych z wpisami dotyczącymi odmowy wjazdu i pobytu;
- b) porównanie – w odniesieniu do tego samego wniosku – liczby jednoczesnych trafień w ECRIS-TCN związanych z wyrokami skazującymi za jakiegokolwiek inne przestępstwa wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia i trafień w SIS związanych z wpisami dotyczącymi odmowy wjazdu i pobytu;
- c) w przypadku wniosków, dla których trafienie uzyskano wyłącznie w ECRIS-TCN – porównanie liczby odmów wydania zezwolenia na podróż z całkowitą liczbą trafień wygenerowanych w wyniku przeprowadzania kwerend w ECRIS-TCN.”;

Rada ETIAS ds. wytycznych w zakresie praw podstawowych przedstawia opinie na temat ocen, o których mowa w niniejszym ustępie.

W razie potrzeby do ocen można dołączyć wnioski ustawodawcze.”;

25) w art. 96 po akapicie drugim dodaje się akapit w brzmieniu:

„Art. 11b stosuje się od dnia 3 sierpnia 2021 r.”.

ROZDZIAŁ II

ZMIANY INNYCH INSTRUMENTÓW UNIJNYCH

Artykuł 2

Zmiany rozporządzenia (WE) nr 767/2008

W rozporządzeniu (WE) nr 767/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dostęp do VIS w celu przeglądania danych jest zastrzeżony wyłącznie dla odpowiednio upoważnionego personelu:

- a) organów krajowych każdego państwa członkowskiego i organów Unii, które są właściwe do celów art. 15–22, art. 22g–22m i art. 45e niniejszego rozporządzenia;
- b) jednostki centralnej ETIAS i jednostek krajowych ETIAS wyznaczonych na podstawie art. 7 i 8 rozporządzenia (UE) 2018/1240 do celów art. 18c i 18d niniejszego rozporządzenia i do celów rozporządzenia (UE) 2018/1240; oraz
- c) organów krajowych każdego państwa członkowskiego i organów Unii, które są właściwe do celów art. 20 i 21 rozporządzenia (UE) 2019/817.

Dostęp taki jest ograniczony stosownie do zakresu, w jakim dane te wymagane są do wykonywania zadań przez te organy krajowe i organy Unii zgodnie z tymi celami, i musi być proporcjonalny do zamierzonych celów.”;

2) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 18b

Interoperacyjność z ETIAS

1. Od daty uruchomienia ETIAS, określonej zgodnie z art. 88 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240, VIS jest połączony z europejskim portalem wyszukiwania, aby umożliwić automatyczne weryfikacje i sprawdzenia zgodnie z art. 20, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii) i art. 54 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.

2. Automatyczne weryfikacje i sprawdzenia zgodnie z art. 20, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii) i art. 54 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2018/1240 umożliwiają przeprowadzenie weryfikacji określonych w art. 20 tego rozporządzenia oraz dalszych weryfikacji określonych w art. 22 i 26 tego rozporządzenia.

Do celów przeprowadzenia weryfikacji, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. i) rozporządzenia (UE) 2018/1240, system centralny ETIAS korzysta z europejskiego portalu wyszukiwania, aby porównać dane przechowywane w ETIAS z danymi przechowywanymi w VIS, zgodnie z art. 11 ust. 8 tego rozporządzenia, korzystając z danych wymienionych w tabeli odpowiedników zawartej w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 18c

Dostęp jednostki centralnej ETIAS do danych VIS

1. Do celów wykonywania zadań powierzonych jej rozporządzeniem (UE) 2018/1240 jednostka centralna ETIAS ma prawo do dostępu do odpowiednich danych VIS i do ich wyszukiwania zgodnie z art. 11 ust. 8 tego rozporządzenia.

2. Jeżeli weryfikacja przeprowadzona przez jednostkę centralną ETIAS zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) 2018/1240 potwierdza, że dane zapisane w pliku wniosku ETIAS odpowiadają danym VIS lub jeżeli po przeprowadzeniu takiej weryfikacji pozostają wątpliwości, zastosowanie ma procedura określona w art. 26 tego rozporządzenia.

Artykuł 18d

Korzystanie z VIS do celów ręcznego przetwarzania wniosków przez jednostki krajowe ETIAS

1. Jednostki krajowe ETIAS, o których mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240, przeglądają VIS korzystając z takich samych danych alfanumerycznych jak dane, z których korzysta się w przypadku automatycznych weryfikacji i sprawdzeń zgodnie z art. 20, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii) i art. 54 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia.

2. Jednostki krajowe ETIAS mają tymczasowy dostęp do przeglądania VIS, w formacie wyłącznie do odczytu (read-only), do celów rozpatrywania wniosków o zezwolenie na podróż zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240. Jednostki krajowe ETIAS mogą przeglądać dane, o których mowa w art. 9–14 niniejszego rozporządzenia.

3. Po dokonaniu przeglądu VIS przez krajowe jednostki ETIAS, o których mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240, odpowiednio upoważniony personel jednostek krajowych ETIAS odnotowuje wynik przeglądu wyłącznie w plikach wniosku ETIAS.”;

3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 34a

Prowadzenie rejestrów do celów interoperacyjności z ETIAS

Każda operacja przetwarzania danych przeprowadzona w ramach VIS i ETIAS zgodnie z art. 20, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii) i art. 54 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2018/1240 jest rejestrowana zgodnie z art. 34 niniejszego rozporządzenia i art. 69 rozporządzenia (UE) 2018/1240.”;

4) załącznik oznacza się jako „Załącznik I” oraz dodaje się załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK II

Tabela odpowiedników

Dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240, przesyłane przez system centralny ETIAS	Odpowiednie dane VIS, o których mowa w art. 9 pkt 4 niniejszego rozporządzenia, z którymi należy porównać dane w ETIAS
nazwisko	nazwiska
nazwisko przy urodzeniu	nazwisko rodowe (poprzednie nazwisko (nazwiska))
imię/imiona (imiona nadane)	imię (imiona)
data urodzenia	data urodzenia
miejsce urodzenia	miejsce urodzenia
państwo urodzenia	państwo urodzenia
płeć	płeć
aktualne obywatelstwo	obecne obywatelstwo lub obywatelstwa i obywatelstwo w chwili urodzenia
inne obywatelstwa, jeśli je posiada	obecne obywatelstwo lub obywatelstwa i obywatelstwo w chwili urodzenia
rodzaj dokumentu podróży	rodzaj dokumentu podróży
numer dokumentu podróży	numer dokumentu podróży
państwo wydania dokumentu podróży	państwo, które wydało dokument podróży”

Artykuł 3

Zmiany rozporządzenia (UE) 2017/2226

W rozporządzeniu (UE) 2017/2226 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„k) wspieranie celów europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1).”;

2) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Zautomatyzowany proces z ETIAS

1. Zautomatyzowany proces wykorzystujący bezpieczny kanał komunikacyjny, o którym mowa w art. 6 ust. 2 lit. da) rozporządzenia (UE) 2018/1240, umożliwi EES utworzenie lub aktualizację w EES wpisu dotyczącego wjazdu/wyjazdu lub wpisu dotyczącego odmowy wjazdu w odniesieniu do obywatela państwa trzeciego zwolnionego z obowiązku wizowego zgodnie z art. 14, 17 i 18 niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli utworzono wpis dotyczący wjazdu/wyjazdu lub wpis dotyczący odmowy wjazdu w odniesieniu do obywatela państwa trzeciego zwolnionego z obowiązku wizowego, zautomatyzowany proces, o którym mowa w akapicie pierwszym, umożliwia systemowi centralnemu EES:

- a) przesłanie zapytania do systemu centralnego ETIAS o informacje, o których mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240, a także o numer wniosku i datę utraty ważności zezwolenia na podróż ETIAS, i zaimportowanie tych informacji i danych;
- b) zaktualizowanie wpisu dotyczącego wjazdu/wyjazdu w EES zgodnie z art. 17 ust. 2 niniejszego rozporządzenia; oraz
- c) zaktualizowanie wpisu dotyczącego odmowy wjazdu w EES zgodnie z art. 18 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia.

2. Zautomatyzowany proces wykorzystujący bezpieczny kanał komunikacyjny, o którym mowa w art. 6 ust. 2 lit. da) rozporządzenia (UE) 2018/1240, umożliwia EES przetwarzanie zapytań otrzymywanych z systemu centralnego ETIAS oraz wysyłanie odpowiednich odpowiedzi zgodnie z art. 11c i art. 41 ust. 8 tego rozporządzenia. W razie potrzeby system centralny EES odnotowuje fakt, że powiadomienie ma zostać wysłane do systemu centralnego ETIAS niezwłocznie po utworzeniu wpisu dotyczącego wjazdu/wyjazdu wskazującego, że wnioskodawca, który wystąpił o cofnięcie zezwolenia na podróż, opuścił terytorium państw członkowskich.

Artykuł 8b

Interoperacyjność z ETIAS

1. Od daty uruchomienia ETIAS, określonej zgodnie z art. 88 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240, system centralny EES jest połączony z europejskim portalem wyszukiwania, aby umożliwić automatyczne weryfikacje i sprawdzenia zgodnie z art. 20, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii), art. 41 i art. 54 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.

2. Bez uszczerbku dla art. 24 rozporządzenia (UE) 2018/1240, automatyczne weryfikacje i sprawdzenia zgodnie z art. 20, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii), art. 41 i art. 54 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia umożliwiają przeprowadzenie weryfikacji określonych w art. 20 tego rozporządzenia oraz dalszych weryfikacji określonych w art. 22 i 26 tego rozporządzenia.

Do celów przeprowadzenia weryfikacji, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. g) i h) rozporządzenia (UE) 2018/1240, system centralny ETIAS korzysta z europejskiego portalu wyszukiwania, aby porównać dane przechowywane w ETIAS z danymi EES, zgodnie z art. 11 ust. 8 tego rozporządzenia, korzystając z danych wymienionych w tabeli odpowiedników zawartej w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

Weryfikacje, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. g) i h) rozporządzenia (UE) 2018/1240, pozostają bez uszczerbku dla przepisów szczególnych określonych w art. 24 ust. 3 tego rozporządzenia.”;

- 3) w art. 9 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Odpowiednio upoważniony personel jednostek krajowych ETIAS, wyznaczonych zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE) 2018/1240, ma dostęp do EES na potrzeby przeglądania danych EES w formacie wyłącznie do odczytu (read-only).”;

- 4) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 13a

Procedury awaryjne w przypadku braku technicznej możliwości uzyskania przez przewoźników dostępu do danych

1. Jeżeli przeprowadzenie weryfikacji, o której mowa w art. 13 ust. 3, jest technicznie niemożliwe z powodu awarii jakiegokolwiek części EES, przewoźnicy są zwolnieni z obowiązku zweryfikowania, czy obywatel państwa trzeciego posiadający wizę krótkoterminową wydaną na potrzeby jednokrotnego lub dwukrotnego wjazdu wykorzystał już liczbę wjazdów dozwoloną na podstawie tej wizy. Jeżeli eu-LISA wykryje taką awarię, jednostka centralna ETIAS powiadamia o tym przewoźników i państwa członkowskie. Powiadamia również przewoźników i państwa członkowskie o usunięciu awarii. Jeżeli taką awarię wykryją przewoźnicy, mogą oni powiadomić jednostkę centralną ETIAS. Jednostka centralna ETIAS niezwłocznie informuje państwa członkowskie o powiadomieniu przekazanym przez przewoźników.

2. Jeżeli przeprowadzenie przez przewoźnika weryfikacji, o której mowa w art. 13 ust. 3, jest przez dłuższy czas technicznie niemożliwe z innego powodu niż awaria jakiegokolwiek części EES, przewoźnik powiadamia o tym jednostkę centralną ETIAS. Jednostka centralna ETIAS niezwłocznie informuje państwa członkowskie o powiadomieniu przekazanym przez tego przewoźnika.
3. Komisja określi w drodze aktów wykonawczych szczegóły dotyczące procedur awaryjnych, o których mowa w niniejszym artykule. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 68 ust. 2.
4. Jednostka centralna ETIAS zapewnia przewoźnikom wsparcie operacyjne w związku z ust. 1 i 2. Jednostka centralna ETIAS ustanawia standardowe procedury operacyjne określające sposób, w jaki takie wsparcie ma być udzielane. Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, dodatkowe szczegółowe przepisy dotyczące wsparcia, jakiego należy udzielić, i sposobów jego udzielania. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 68 ust. 2.”;
- 5) w art. 17 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:
„Do wpisu dotyczącego wjazdu/wyjazdu wprowadza się również następujące dane:
a) numer wniosku ETIAS;
b) datę utraty ważności zezwolenia na podróż ETIAS;
c) w przypadku zezwolenia na podróż ETIAS o ograniczonej ważności terytorialnej – informację o państwie członkowskim lub państwach członkowskich, na których terytorium zezwolenie jest ważne.”;
- 6) art. 18 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:
„b) w przypadku obywateli państw trzecich, którzy są zwolnieni z obowiązku wizowego – dane alfanumeryczne wymagane zgodnie z art. 17 ust. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia.”;
- 7) dodaje się artykuły w brzmieniu:
„Artykuł 25a

Dostęp jednostki centralnej ETIAS do danych EES

1. Do celów wykonywania zadań powierzonych jej rozporządzeniem (UE) 2018/1240 jednostka centralna ETIAS ma prawo do dostępu do danych w EES i do ich wyszukiwania zgodnie z art. 11 ust. 8 tego rozporządzenia.
2. Jeżeli weryfikacja przeprowadzona przez jednostkę centralną ETIAS zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) 2018/1240 potwierdza, że dane zapisane w pliku wniosku ETIAS są zgodne z danymi EES lub jeżeli po przeprowadzeniu takiej weryfikacji pozostają wątpliwości, zastosowanie ma procedura określona w art. 26 tego rozporządzenia.

Artykuł 25b

Korzystanie z EES do celów ręcznego przetwarzania wniosków przez jednostki krajowe ETIAS

1. Jednostki krajowe ETIAS, o których mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240, przeglądają EES korzystając z takich samych danych alfanumerycznych jak dane, z których korzysta się w przypadku automatycznych weryfikacji i sprawdzeń zgodnie z art. 20, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii), art. 41 i art. 54 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.
2. Jednostki krajowe ETIAS mają dostęp do EES i mogą przeglądać ten system, w formacie wyłącznie do odczytu (read-only), do celów rozpatrywania wniosków o zezwolenie na podróż zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240. Jednostki krajowe ETIAS mogą przeglądać dane, o których mowa w art. 16–18 niniejszego rozporządzenia, bez uszczerbku dla art. 24 rozporządzenia (UE) 2018/1240.
3. Po dokonaniu przeglądu EES przez jednostki krajowe ETIAS, o których mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240, odpowiednio upoważniony personel jednostek krajowych ETIAS odnotowuje wynik przeglądu wyłącznie w plikach wniosku ETIAS.”;

- 8) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 28

Przechowywanie danych pobranych z EES

Dane pobrane z EES zgodnie z art. 24, 25, 26 i 27 mogą być przechowywane w rejestrach krajowych, a dane pobrane z EES zgodnie z art. 25a i 25b mogą być przechowywane w plikach wniosków ETIAS tylko wówczas, gdy jest to niezbędne w konkretnym przypadku, zgodnie z celem, w jakim zostały pobrane, i zgodnie z właściwymi przepisami prawa Unii, w szczególności przepisami w zakresie ochrony danych, i nie dłużej niż jest to bezwzględnie niezbędne w danym konkretnym przypadku.”;

- 9) w art. 46 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Każda operacja przetwarzania danych przeprowadzona w ramach EES i ETIAS zgodnie z art. 8a, 8b i 25a niniejszego rozporządzenia jest rejestrowana zgodnie z niniejszym artykułem i art. 69 rozporządzenia (UE) 2018/1240.”;

- 10) dodaje się załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK III

Tabela odpowiedników

Dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240, przesyłane przez system centralny ETIAS	Odpowiednie dane EES, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia, z którymi należy porównać dane w ETIAS
nazwisko	nazwiska
nazwisko przy urodzeniu	nazwiska
imię/imiona (imiona nadane)	imię lub imiona
inne imiona i nazwiska (pseudonimy, pseudonimy artystyczne, imiona i nazwiska zwyczajowe)	imię lub imiona
data urodzenia	data urodzenia
płeć	płeć
aktualne obywatelstwo	obywatelstwo lub obywatelstwa
inne obywatelstwa, jeśli je posiada	obywatelstwo lub obywatelstwa
rodzaj dokumentu podróży	rodzaj dokumentu podróży
numer dokumentu podróży	numer dokumentu podróży
państwo wydania dokumentu podróży	trzyliterowy kod państwa wydającego dokument podróży”

Artykuł 4

Zmiana rozporządzenia (UE) 2018/1860

W rozporządzeniu (UE) 2018/1860 art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 19

Stosowanie rozporządzenia (UE) 2018/1861

W zakresie, w jakim nie zostało to uregulowane w niniejszym rozporządzeniu, do danych wprowadzanych do SIS i przetwarzanych w SIS zgodnie z niniejszym rozporządzeniem zastosowanie mają przepisy dotyczące wprowadzania, przetwarzania i aktualizowania wpisów, obowiązków państw członkowskich i eu-LISA, warunków dostępu do wpisów i terminów weryfikacji wpisów, przetwarzania danych, ochrony danych, odpowiedzialności oraz monitorowania i statystyk, określone w art. 6–19, art. 20 ust. 3 i 4, art. 21, 23, 32 i 33, art. 34 ust. 5 i art. 36a, 36b, 36c oraz art. 38–60 rozporządzenia (UE) 2018/1861.”.

Artykuł 5

Zmiany rozporządzenia (UE) 2018/1861

W rozporządzeniu (UE) 2018/1861 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 18b

Prowadzenie rejestrów do celów interoperacyjności z ETIAS

Każda operacja przetwarzania danych przeprowadzona w ramach SIS i ETIAS zgodnie z art. 36a i 36b niniejszego rozporządzenia jest rejestrowana zgodnie z art. 18 niniejszego rozporządzenia i art. 69 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1).”;

- 2) w art. 34 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„h) ręcznego przetwarzania wniosków ETIAS przez jednostkę krajową ETIAS zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE) 2018/1240.”;

- 3) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 36b

Dostęp do danych SIS przez jednostkę centralną ETIAS

1. Do celów wykonywania zadań powierzonych jej rozporządzeniem (UE) 2018/1240 jednostka centralna ETIAS, ustanowiona w Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej zgodnie z art. 7 tego rozporządzenia, ma prawo do dostępu do odpowiednich danych wprowadzonych do SIS i do ich wyszukiwania zgodnie z art. 11 ust. 8 tego rozporządzenia. Do tego dostępu i wyszukiwania stosuje się art. 36 ust. 4–8 niniejszego rozporządzenia.

2. Bez uszczerbku dla art. 24 rozporządzenia (UE) 2018/1240, jeżeli weryfikacja przeprowadzona przez jednostkę centralną ETIAS zgodnie z art. 22 tego rozporządzenia potwierdza, że dane zapisane w pliku wniosku ETIAS są zgodne z wpisem w SIS lub jeżeli po przeprowadzeniu takiej weryfikacji pozostają wątpliwości, zastosowanie ma procedura określona w art. 26 tego rozporządzenia.

Artykuł 36c

Interoperacyjność z ETIAS

1. Od daty uruchomienia ETIAS, określonej zgodnie z art. 88 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240, system centralny SIS jest połączony z europejskim portalem wyszukiwania, aby umożliwić automatyczne weryfikacje i sprawdzenia zgodnie z art. 20, art. 23, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii), art. 41 i art. 54 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia i dalsze weryfikacje określone w art. 22 i 26 tego rozporządzenia.

2. Do celów przeprowadzenia weryfikacji, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. c), lit. m) ppkt (ii) i lit. o) rozporządzenia (UE) 2018/1240, system centralny ETIAS korzysta z europejskiego portalu wyszukiwania, aby porównać dane, o których mowa w art. 11 ust. 4 tego rozporządzenia, z danymi w SIS, zgodnie z art. 11 ust. 8 tego rozporządzenia.

3. Do celów przeprowadzenia weryfikacji, o których mowa w art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii) i art. 54 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2018/1240, system centralny ETIAS korzysta z europejskiego portalu wyszukiwania do celów regularnego sprawdzania, czy wpis dotyczący odmowy wjazdu i pobytu wprowadzony do SIS, skutkujący odmową wydania, unieważnieniem lub cofnięciem zezwolenia na podróż, został usunięty.

4. Na podstawie art. 41 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1240 w przypadku wprowadzenia do SIS nowego wpisu dotyczącego odmowy wjazdu i pobytu system centralny SIS przekazuje systemowi centralnemu ETIAS dane, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. a)–d), f)–i) oraz s)–v) niniejszego rozporządzenia, korzystając z europejskiego portalu wyszukiwania, aby sprawdzić, czy nowy wpis odpowiada ważnemu zezwoleniu na podróż.”.

Artykuł 6

Zmiana rozporządzenia (UE) 2019/817

W art. 72 rozporządzenia (UE) 2019/817 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1b. Bez uszczerbku dla ust. 1 niniejszego artykułu, europejski portal wyszukiwania zostanie uruchomiony wyłącznie do celów automatycznych weryfikacji i sprawdzeń zgodnie z art. 20, art. 23, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii), art. 41 i art. 54 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2018/1240, po spełnieniu warunków określonych w art. 88 tego rozporządzenia.”.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu dnia 7 lipca 2021 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

D.M. SASSOLI

Przewodniczący

W imieniu Rady

A. LOGAR

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2021/1153**z dnia 7 lipca 2021 r.****ustanawiające instrument „Łącząc Europę” i uchylające rozporządzenia (UE) nr 1316/2013 i (UE) nr 283/2014****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 172 i 194,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu osiągnięcia inteligentnego i zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu, w celu ożywienia tworzenia miejsc pracy oraz z myślą o dotrzymaniu długoterminowych zobowiązań w zakresie dekarbonizacji Unia potrzebuje nowoczesnej, multimodalnej i wysoce efektywnej infrastruktury w sektorach transportu, energii i technologii cyfrowych, która to infrastruktura przyczyni się do połączenia i integracji Unii i wszystkich jej wysp i regionów, w tym jej regionów odległych, najbardziej oddalonych, peryferyjnych, górskich i słabo zaludnionych. Połączenia te powinny pomóc w usprawnieniu swobodnego przepływu osób, towarów, kapitału i usług. Sieci transeuropejskie powinny ułatwiać połączenia transgraniczne, sprzyjać większej spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej oraz przyczynić się do podniesienia konkurencyjności i do zapewnienia bardziej zrównoważonego charakteru społecznej gospodarki rynkowej oraz do przeciwdziałania zmianom klimatu.
- (2) Celem instrumentu „Łącząc Europę” (CEF) jest przyspieszenie inwestycji w dziedzinie sieci transeuropejskich i pozyskanie funduszy zarówno z sektora publicznego, jak i prywatnego, przy jednoczesnym zwiększeniu pewności prawa i poszanowaniu zasady neutralności technologicznej. CEF powinien umożliwić pełne wykorzystanie synergii między sektorami transportu, energii i technologii cyfrowych, co zwiększy skuteczność działań unijnych i pozwoli na minimalizację kosztów ich wdrażania.
- (3) CEF powinien również przyczynić się do realizacji unijnych działań przeciwko zmianom klimatu oraz wspierać projekty zrównoważone pod względem środowiskowym i społecznym w tym, w stosownych przypadkach, działania na rzecz łagodzenia zmian klimatu i przystosowywania się do niej. W szczególności należy wzmocnić wkład CEF w realizację celów i założeń Porozumienia paryskiego przyjętego w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu ⁽⁴⁾ (zwanego dalej „Porozumieniem paryskim”) oraz wartości docelowych w zakresie klimatu i energii na 2030 r., a także długoterminowego celu w zakresie dekarbonizacji.
- (4) CEF powinien gwarantować wysoki poziom przejrzystości i zapewniać konsultacje publiczne zgodnie z mającym zastosowanie prawem unijnym i krajowym.
- (5) Odzwierciedlając znaczenie przeciwdziałania zmianom klimatu, zgodnie z zobowiązaniami Unii na rzecz realizacji Porozumienia paryskiego oraz celów ONZ dotyczących zrównoważonego rozwoju, niniejsze rozporządzenie ma na celu przyczynianie się do uwzględnienia działań w dziedzinie klimatu i do osiągnięcia celu ogólnego zakładającego, że co najmniej 30 % wydatków budżetowych Unii zostanie przeznaczonych na wspieranie celów klimatycznych. Ponadto niniejsze rozporządzenie powinno przyczynić się do realizacji zamiaru zakładającego przeznaczenie 7,5 % rocznych wydatków w ramach wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2021–2027 na cele dotyczące różnorodności biologicznej w 2024 r. oraz 10 % rocznych wydatków w ramach WRF na lata 2021–2027 na cele dotyczące różnorodności biologicznej w latach 2026 i 2027, przy uwzględnieniu istnienia nakładających się na siebie aspektów celów w zakresie klimatu i różnorodności biologicznej. Poprzez swoje działania CEF powinien prze-

⁽¹⁾ Dz.U. C 440 z 6.12.2018, s. 191.⁽²⁾ Dz.U. C 461 z 21.12.2018, s. 173.⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 17 kwietnia 2019 r. (Dz.U. C 158 z 30.4.2021, s. 884) i stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 14 czerwca 2021 r. (Dz.U. C 276, z 9.7.2021, s. 1). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lipca 2021 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).⁽⁴⁾ Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4.

znaczyć 60 % swojej całkowitej puli środków finansowych na realizację celów klimatycznych, na podstawie następujących wskaźników: (i) 100 % dla wydatków dotyczących infrastruktury kolejowej, infrastruktury ładowania, paliw alternatywnych i zrównoważonych, czystego transportu miejskiego, przesyłu energii elektrycznej, magazynowania energii elektrycznej, inteligentnych sieci, transportu CO₂ oraz energii odnawialnej; (ii) 40 % dla wydatków dotyczących żeglugi śródlądowej i transportu multimodalnego, jak również infrastruktury gazowej – jeżeli umożliwia zwiększone wykorzystanie wodoru lub biometanu jako odnawialnego źródła energii. Szczegółowe współczynniki śledzenia wydatków na działania związane z klimatem powinny być – w stosownych przypadkach – spójne ze współczynnikami określonymi w załączniku 1 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 ⁽⁵⁾. Stosowne działania zostaną określone na etapie przygotowania i wdrażania CEF oraz ponownie ocenione w ramach odpowiednich ewaluacji i przeglądów. Aby zapobiec sytuacji, w której infrastruktura jest narażona na potencjalne długoterminowe skutki zmian klimatu oraz aby zapewnić uwzględnienie – w ramach oceny ekonomicznej projektu – kosztów emisji gazów cieplarnianych powstałych w wyniku realizacji projektu, projekty wspierane przez CEF powinny, w stosownych przypadkach, podlegać mechanizmowi uodparniania na klimat zgodnie z wytycznymi, które powinny zostać opracowane przez Komisję w sposób spójny z wytycznymi opracowanymi dla innych programów unijnych.

- (6) Zgodnie z art. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) we wszystkich swoich działaniach Unia ma zmierzać do zniesienia nierówności oraz wspierania równości mężczyzn i kobiet. W całym okresie oceny, przygotowywania, wdrażania i monitorowania CEF należy brać pod uwagę i promować równość płci, a także równe prawa i szanse dla wszystkich oraz uwzględnianie tych celów w głównym nurcie działań.
- (7) W celu wypełnienia obowiązków sprawozdawczych dotyczących korzystania z funduszy unijnych przeznaczonych na wsparcie środków służących realizacji celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 ⁽⁶⁾, należy śledzić wydatki związane z obniżaniem emisji zanieczyszczeń powietrza na podstawie wspomnianej dyrektywy.
- (8) Jednym z istotnych celów CEF jest osiągnięcie większej synergii i komplementarności między sektorami transportu, energii i technologii cyfrowych. W tym celu CEF powinien przewidywać przyjęcie programów prac, które mogłyby odnosić się do konkretnych obszarów interwencji, na przykład w odniesieniu do mobilności opartej na sieci i zautomatyzowanej lub zrównoważonych paliw alternatywnych. Umożliwienie komunikacji cyfrowej mogłoby stanowić integralną część projektu będącego przedmiotem wspólnego zainteresowania w dziedzinie energii i transportu. Ponadto CEF powinien umożliwiać, w ramach każdego sektora, uznawanie za kwalifikowalne niektórych synergetycznych elementów odnoszących się do innego sektora, jeżeli takie podejście poprawi korzyści społeczno-gospodarcze danej inwestycji. Należy stwarzać zachęty do synergii między sektorami za pomocą kryteriów wyboru stosowanych przy kwalifikacji działań, jak i poprzez zwiększone dofinansowanie.
- (9) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1315/2013 ⁽⁷⁾ zawarto wytyczne dotyczące transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T) (zwane dalej „wytycznymi TEN-T”), które określają infrastrukturę TEN-T i wymogi, jakie ma ona spełniać, oraz ustanawiają środki wdrażania TEN-T. W szczególności wytyczne TEN-T przewidują zakończenie budowy sieci bazowej do 2030 r. poprzez stworzenie nowej infrastruktury oraz istotną modernizację i rehabilitację istniejącej infrastruktury, tak by zapewnić ciągłość sieci.
- (10) Aby zapewnić sieć połączeń w całej Unii, działania przyczyniające się do opracowywania projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w sektorze transportu, finansowane w ramach CEF, powinny bazować na komplementarności wszystkich rodzajów transportu w celu zapewnienia wydajnych, wzajemnie połączonych i multimodalnych sieci. Powinno to obejmować drogi w tych państwach członkowskich, w których nadal istnieje znaczna potrzeba inwestycji w celu ukończenia ich drogowej sieci bazowej TEN-T.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 159).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych, zmiany dyrektywy 2003/35/WE oraz uchylecia dyrektywy 2001/81/WE (Dz.U. L 344 z 17.12.2016, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1315/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie unijnych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej i uchylające decyzję nr 661/2010/UE (Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 1).

- (11) Zgodnie z art. 193 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽⁸⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym”) dotacji można udzielić na działanie, które już się rozpoczęło, pod warunkiem że wnioskodawca może wykazać potrzebę rozpoczęcia działania przed podpisaniem umowy o udzielenie dotacji. Jednakże koszty poniesione przed dniem złożenia wniosku o udzielenie dotacji nie są kwalifikowalne, z wyjątkiem należycie uzasadnionych sytuacji wyjątkowych. Aby uniknąć zakłóceń w udzielaniu unijnego wsparcia, które mogłyby zaszkodzić interesom Unii, możliwe powinno być – w ograniczonym okresie na początku WRF na lata 2021–2027 – uznanie za kwalifikowalne od dnia 1 stycznia 2021 r. kosztów poniesionych w odniesieniu do działań wspieranych na podstawie niniejszego rozporządzenia, których wdrażanie już się rozpoczęło, nawet jeżeli koszty te zostały poniesione przed złożeniem wniosku o udzielenie dotacji.
- (12) Aby osiągnąć cele określone w wytycznych TEN-T, konieczne jest wsparcie w pierwszej kolejności realizowanych obecnie projektów TEN-T, a także połączeń transgranicznych oraz brakujących połączeń, i zapewnienie, w stosownych przypadkach, zgodności wspieranych działań z planami prac dotyczącymi korytarzy, ustanowionymi na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1315/2013, oraz z ogólnym procesem rozwoju sieci pod względem wydajności i interoperacyjności.
- (13) W szczególności pełne wdrożenie europejskiego systemu zarządzania ruchem kolejowym (ERTMS) w sieci bazowej do 2030 r., jak przewidziano w rozporządzeniu (UE) nr 1315/2013, wymaga zwiększenia wsparcia na poziomie unijnym i zachęcenia prywatnych inwestorów do udziału.
- (14) Ponadto przyłączenie do sieci bazowej TEN-T portów lotniczych jest ważnym warunkiem wstępnym pomyślnego ukończenia sieci bazowej TEN-T i zapewnienia skutecznej intermodalności. Dlatego też pierwszeństwo należy przyznać takiemu przyłączeniu, tam gdzie połączeń takich brakuje.
- (15) W odniesieniu do wdrażania działań transgranicznych potrzebny jest wysoki stopień integracji w zakresie planowania i wdrażania. Bez priorytetowego traktowania żadnego z następujących przykładów integrację tę można wykazać poprzez ustanowienie pojedynczej spółki projektowej, wspólnej struktury zarządzania, spółki *joint venture*, dwustronnych ram prawnych, ram opartych na akcie wykonawczym na podstawie art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1315/2013 lub przez dowolną inną formę współpracy. Należy zachęcać do tworzenia zintegrowanych struktur zarządzania, w tym spółek *joint venture*, między innymi przez wyższy poziom dofinansowania.
- (16) Usprawnienie opracowywanych obecnie środków na rzecz postępów w realizacji TEN-T powinno służyć skuteczniejszemu wdrażaniu projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w dziedzinie transportu.
- (17) Aby odzwierciedlić rosnące przepływy transportowe i rozwój TEN-T, należy dokonać dostosowania korytarzy sieci bazowej i ich wstępnie zidentyfikowanych odcinków. W celu zachowania spójności i skuteczności rozwoju i koordynacji korytarzy te dostosowania korytarzy sieci bazowej nie powinny wpłynąć na ukończenie sieci bazowej do 2030 r., powinny poprawić zasięg korytarzy na terytorium państw członkowskich oraz powinny być proporcjonalne. Z tego względu długość korytarzy sieci bazowej nie powinna wzrosnąć o więcej niż 15 %. W odpowiednim czasie dostosowanie korytarzy sieci bazowej powinno uwzględnić wyniki przeglądu wdrażania sieci bazowej przewidzianego w rozporządzeniu (UE) nr 1315/2013. W przeglądzie tym uwzględnione powinny zostać regionalne transgraniczne połączenia kolejowe w ramach TEN-T, które zostały zniesione lub zlikwidowane, a także inne zmiany sieci kompleksowej oraz skutki wyjścia Zjednoczonego Królestwa z Unii.
- (18) Należy wspierać publiczne i prywatne inwestycje we wszystkie rodzaje transportu, aby promować inteligentną, interoperacyjną, zrównoważoną, multimodalną, sprzyjającą włączeniu społecznemu, dostępną, bezpieczną i chronioną mobilność w całej Unii. W komunikacie z dnia 31 maja 2017 r. zatytułowanym „Europa w ruchu. Program działań na rzecz sprawiedliwego społecznie przejścia do czystej, konkurencyjnej i opartej na sieci mobilności dla wszystkich” Komisja przedstawiła szeroko zakrojony zestaw inicjatyw mających na celu zwiększenie bezpieczeństwa

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

ruchu drogowego, wdrożenie inteligentnych systemów pobierania opłat drogowych, zmniejszenie poziomu emisji CO₂, zanieczyszczeń powietrza i zagęszczenia ruchu, promowanie mobilności opartej na sieci i mobilności autonomicznej oraz zapewnienie odpowiednich warunków i okresów odpoczynku pracownikom. Inicjatywom tym powinno towarzyszyć, w stosownych przypadkach, unijne wsparcie finansowe za pośrednictwem CEF.

- (19) W wytycznych TEN-T w odniesieniu do nowych technologii i innowacji wymaga się, by TEN-T umożliwiała dekarbonizację wszystkich rodzajów transportu poprzez stymulowanie efektywności energetycznej oraz wykorzystanie paliw alternatywnych przy jednoczesnym poszanowaniu zasady neutralności technologicznej. W dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE⁽⁹⁾ określono wspólne ramy środków na rzecz rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych dla wszystkich rodzajów transportu w Unii w celu jak największego ograniczenia zależności od paliw kopalnych oraz w celu ograniczenia wpływu transportu na środowisko i klimat. W dyrektywie tej zobowiązano także państwa członkowskie do zapewnienia do dnia 31 grudnia 2025 r. publicznej dostępności punktów ładowania lub tankowania paliw. Jak wskazała Komisja w swoim komunikacie z dnia 8 listopada 2017 r. zatytułowanym: „Osiągnięcie mobilności niskoemisyjnej. Unia Europejska, która chroni naszą planetę, wzmacnia pozycję konsumentów oraz broni swojego przemysłu i pracowników”, niezbędny jest kompleksowy zestaw środków służących propagowaniu mobilności niskoemisyjnej, w tym wsparcie finansowe w przypadku gdy warunki rynkowe nie stanowią wystarczającej zachęty.
- (20) W kontekście swojego komunikatu z dnia 17 maja 2018 r. pt. „Zrównoważona mobilność dla Europy: bezpieczna, oparta na sieci i czysta” Komisja podkreśliła, że pojazdy zautomatyzowane i zaawansowane systemy łączności sprawiają, że pojazdy będą bezpieczniejsze, łatwiejsze do współużytkowania i bardziej dostępne dla wszystkich obywateli, w tym dla osób, które mogą być dzisiaj odcięte od usług w zakresie mobilności, takich jak osoby starsze i osoby o ograniczonej możliwości poruszania się. W tym kontekście Komisja zaproponowała także „Strategiczny plan działania UE na rzecz bezpieczeństwa na drogach” oraz zmianę dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/96/WE⁽¹⁰⁾.
- (21) Aby przyspieszyć ukończenie projektów transportowych w słabiej rozwiniętych częściach sieci, należy przesunąć do CEF alokację środków z Funduszu Spójności uregulowanego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1058⁽¹¹⁾ na potrzeby finansowania projektów transportowych w państwach członkowskich kwalifikujących się do finansowania z Funduszu Spójności. W początkowej fazie w odniesieniu do 70 % puli przesuniętych środków ich przyznawanie projektom kwalifikującym się do finansowania powinno odbywać się z zachowaniem krajowych alokacji w ramach Funduszu Spójności. Pozostałe 30 % puli przesuniętych środków powinno być alokowane na zasadach konkurencyjnych na jak największą liczbę projektów zlokalizowanych w państwach członkowskich kwalifikujących się do finansowania z Funduszu Spójności, z uwzględnieniem w pierwszej kolejności połączeń transgranicznych i brakujących połączeń. Państwa członkowskie powinny być traktowane równo, a przeszkody wynikające z trwałych trudności o charakterze geograficznym powinny być należycie uwzględniane. Komisja powinna wspierać państwa członkowskie kwalifikujące się do finansowania z Funduszu Spójności w ich wysiłkach na rzecz opracowania odpowiedniego pakietu kwalifikujących się projektów, w szczególności poprzez wzmacnianie potencjału instytucjonalnego zainteresowanych administracji publicznych.
- (22) W konkluzjach z dnia 21 lipca 2020 r. Rada Europejska uzgodniła, że w szerszym kontekście WRF na lata 2021–2027 kwota 1 384 000 000 EUR (w cenach z 2018 r.) z CEF ma zostać wykorzystana na dokończenie brakujących głównych transgranicznych połączeń kolejowych między krajami objętymi polityką spójności w celu wsparcia funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz że do tej kwoty mają mieć zastosowanie zasady dofinansowania dotyczące przesunięcia z Funduszu Spójności do CEF.
- (23) W następstwie wspólnego komunikatu z dnia 10 listopada 2017 r. pt. „Poprawa mobilności wojskowej w Unii Europejskiej” we wspólnym komunikacie z dnia 28 marca 2018 r. w sprawie planu działania na rzecz mobilności wojskowej podkreślono, iż polityka w zakresie infrastruktury transportowej stanowi jasną okazję do zwiększenia efektów synergii między potrzebami w zakresie obronności a TEN-T, a jej ogólnym celem jest poprawa mobilności wojskowej w całej Unii, przy uwzględnieniu równowagi geograficznej oraz ewentualnych korzyści dla ochrony ludności. W 2018 r. zgodnie z planem działania na rzecz mobilności wojskowej Rada przeanalizowała i zatwierdziła

⁽⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE z dnia 22 października 2014 r. w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych (Dz.U. L 307 z 28.10.2014, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/96/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie zarządzania bezpieczeństwem infrastruktury drogowej (Dz.U. L 319 z 29.11.2008, s. 59).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1058 z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 60).

wymogi wojskowe w odniesieniu do infrastruktury transportowej, a w 2019 r. służby Komisji określiły, które części TEN-T są odpowiednie do podwójnego zastosowania, z uwzględnieniem koniecznej modernizacji istniejącej infrastruktury. Finansowanie przez Unię projektów podwójnego zastosowania powinno odbywać się za pośrednictwem CEF w oparciu o programy prac uwzględniające stosowne wymogi ustalone w kontekście planu działania na rzecz mobilności wojskowej, a także w oparciu o późniejsze indykatywne wykazy projektów priorytetowych określone przez państwa członkowskie zgodnie z tym planem działania.

- (24) W wytycznych dotyczących TEN-T uznaje się, że sieć kompleksowa zapewnia dostępność i połączenie wszystkich wysp i regionów w Unii, w tym regionów odległych i najbardziej oddalonych. Ponadto w komunikacie z dnia 24 października 2017 r. zatytułowanym: „Silniejsze i odnowione partnerstwo strategiczne z regionami najbardziej oddalonymi UE” Komisja podkreśliła szczególne potrzeby transportowe, energetyczne i cyfrowe regionów najbardziej oddalonych oraz konieczność zapewnienia odpowiedniego finansowania unijnego w celu zaspokojenia tych potrzeb, w tym za pośrednictwem CEF poprzez stosowanie stóp dofinansowania do maksymalnie 70 %.
- (25) Biorąc pod uwagę znaczne potrzeby inwestycyjne (szacowane na 350 mld EUR w latach 2021–2027) niezbędne do tego, aby poczynić postępy na rzecz ukończenia sieci bazowej TEN-T do 2030 r. i sieci kompleksowej TEN-T do 2050 r., oraz inwestycje w zakresie dekarbonizacji, cyfryzacji i transportu miejskiego (szacowane na 700 mld EUR w latach 2021–2027), należy jak najefektywniej wykorzystać różne unijne programy i instrumenty finansowania, a tym samym zmaksymalizować wartość dodaną inwestycji wspieranych przez Unię. Zostałyby to osiągnięte poprzez usprawnienie procesu inwestycyjnego oraz zapewnienie eksponowania puli projektów transportowych i spójności między odpowiednimi programami unijnymi, a mianowicie CEF, Europejskim Funduszem Rozwoju Regionalnego (EFRR), Funduszem Spójności oraz programem InvestEU. W szczególności należy uwzględnić, w stosownych przypadkach, warunki podstawowe wyszczególnione w załączniku IV do rozporządzenia (UE) 2021/1060.
- (26) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 347/2013 ⁽¹²⁾ określa priorytety w zakresie transeuropejskiej infrastruktury energetycznej, które muszą zostać zrealizowane, aby osiągnąć unijne cele polityki w zakresie energii i klimatu, określa projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania, które są niezbędne do realizacji tych priorytetów, ustanawia środki w zakresie udzielania zezwoleń, udziału sektora publicznego oraz regulacje przyspieszające lub ułatwiające realizację tych projektów, w tym kryteria kwalifikowalności takich projektów do otrzymania unijnego wsparcia finansowego. Wskazywanie projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania zgodnie z tym rozporządzeniem będzie nadal odbywać się według zasady „efektywność energetyczna przede wszystkim” poprzez ocenę projektów z zastosowaniem scenariuszy energochłonności w pełni zgodnych z unijnymi celami energetycznymi i klimatycznymi.
- (27) W dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 ⁽¹³⁾ podkreślono potrzebę określenia uregulowań umożliwiających zwiększone wykorzystanie funduszy unijnych, z wyraźnym odniesieniem do kwestii umożliwienia podejmowania działań wspierających współpracę transgraniczną w dziedzinie energii odnawialnej.
- (28) Ukończenie infrastruktury sieciowej pozostaje priorytetem w kontekście zapewnienia rozwoju energii odnawialnej, natomiast uwzględnienie współpracy transgranicznej w dziedzinie energii odnawialnej oraz rozwój inteligentnego i efektywnego systemu energetycznego obejmującego rozwiązania w zakresie magazynowania i reagowania na zapotrzebowanie, które ułatwiają zrównoważenie sieci, stanowi odzwierciedlenie podejścia przyjętego w ramach pakietu „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków”, ze zbiorową odpowiedzialnością za osiągnięcie ambitnej wartości docelowej dla energii odnawialnej w 2030 r. i zmienionym kontekstem politycznym, przy zapewnieniu sprawiedliwej i odpowiedniej transformacji oraz z uwzględnieniem ambitnych długoterminowych celów w zakresie dekarbonizacji.
- (29) Innowacyjne technologie infrastrukturalne, które umożliwiają przejście na niskoemisyjne systemy energetyczne i transportowe oraz zwiększają bezpieczeństwo dostaw i jednocześnie służą zapewnieniu Unii większej niezależności energetycznej, są niezbędne w świetle unijnej agendy dekarbonizacji. W szczególności w swoim komunikacie z dnia 23 listopada 2017 r. w sprawie rozwoju sieci energetycznych w Europie Komisja podkreśliła, że – uwzględniając, iż energia odnawialna ma stanowić połowę produkcji energii elektrycznej do 2030 r. – rola energii elektrycznej będzie w coraz większym stopniu powodować dekarbonizację sektorów dotychczas zdominowanych przez paliwa kopalne, na przykład transportu, przemysłu oraz sektora ogrzewania i chłodzenia, oraz że w związku z tym

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 347/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej, uchylające decyzję nr 1364/2006/WE oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 713/2009, (WE) nr 714/2009 i (WE) nr 715/2009 (Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 39).

⁽¹³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

w ramach polityki w zakresie transeuropejskiej infrastruktury energetycznej należy kłaść nacisk na elektroenergetyczne połączenia międzysystemowe, magazynowanie energii elektrycznej, projektowanie inteligentnych sieci oraz inwestycje w infrastrukturę gazową. W celu wspierania realizacji unijnych celów w zakresie dekarbonizacji, integracji rynku wewnętrznego i bezpieczeństwa dostaw należy odpowiednio uwzględnić i priorytetowo traktować technologie i projekty przyczyniające się do transformacji w kierunku gospodarki niskoemisyjnej. Komisja będzie dążyć do zwiększenia liczby wspieranych w ramach CEF projektów w zakresie transgranicznych inteligentnych sieci i innowacyjnych technologii magazynowania oraz przesyłu CO₂.

- (30) Projekty transgraniczne w dziedzinie energii odnawialnej mają umożliwić racjonalne pod względem kosztów upowszechnianie energii odnawialnej w Unii i osiągnięcie wiążącego dla Unii celu polegającego na co najmniej 32 % udziale energii odnawialnej w 2030 r., o czym mowa w art. 3 dyrektywy (UE) 2018/2001, oraz mają sprzyjać strategicznej absorpcji innowacyjnych technologii w zakresie energii odnawialnej. Do przykładów kwalifikowalnych technologii należą: produkcja odnawialnej energii z morskiej i lądowej energii wiatrowej, energii słonecznej, zrównoważonej biomasy, energii oceanicznej, energii geotermalnej lub ich połączeń; przyłączenie pochodzącej z tych źródeł energii do sieci oraz elementy dodatkowe, takie jak obiekty służące magazynowaniu lub przekształcaniu energii. Działania kwalifikowalne nie ograniczają się do sektora energii elektrycznej i mogą obejmować inne nośniki energii i potencjalną integrację sektorów, na przykład z sektorami ogrzewania i chłodzenia, przetwarzaniem energii elektrycznej w gaz, magazynowaniem i transportem. Wykaz ten nie jest wyczerpujący, tak by zachowana została elastyczność odnośnie do osiągnięć technologicznych i rozwoju technologii. Projekty takie nie muszą pociągać za sobą fizycznego połączenia między współpracującymi państwami członkowskimi. Projekty te mogą być zlokalizowane na terytorium tylko jednego z zaangażowanych państw członkowskich, pod warunkiem że zastosowanie mają kryteria ogólne części IV załącznika do niniejszego rozporządzenia.
- (31) Aby wspierać współpracę transgraniczną w dziedzinie energii odnawialnej oraz przyjęcie przez rynek projektów, Komisja powinna ułatwiać prowadzenie transgranicznych projektów w dziedzinie energii odnawialnej. W sektorze energii, wobec braku dostatecznego przyjęcia przez rynek transgranicznych projektów w dziedzinie energii odnawialnej, budżet niewykorzystany na planowane transgraniczne projekty w dziedzinie energii odnawialnej powinno się wykorzystać na osiągnięcie celów transeuropejskiej sieci energetycznej i przeznaczyć na działania związane z projektami będącymi przedmiotem wspólnego zainteresowania, określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 347/2013, zanim rozważy się jego ewentualne wykorzystanie na potrzeby unijnego mechanizmu finansowania energii ze źródeł odnawialnych określonego w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 ⁽¹⁴⁾.
- (32) Konieczne jest wspieranie projektów inteligentnych sieci, które to projekty łączą produkcję, dystrybucję lub zużycie energii elektrycznej przy użyciu systemu zarządzania w czasie rzeczywistym i wpływają na transgraniczne przepływy energii. Wsparcie CEF na rzecz takich projektów powinno również odzwierciedlać centralną rolę inteligentnych sieci w transformacji energetyki i powinno pomagać w przewyżczeniu niedoborów finansowania utrudniających obecnie inwestycje, które służą powszechnemu wprowadzaniu technologii inteligentnych sieci.
- (33) W kontekście wsparcia unijnego szczególną uwagę należy zwrócić na transgraniczne połączenia energetyczne, w tym połączenia niezbędne do osiągnięcia celu 10 % elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych na 2020 r. oraz celu 15 % na 2030 r., które to cele określono w rozporządzeniu (UE) 2018/1999. Rozwój elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych ma kluczowe znaczenie dla integrowania rynków i zakończenia izolacji energetycznej poprzez umożliwienie zwiększenia wykorzystania energii odnawialnej w systemach i tym samym korzystanie z ich zróżnicowanego portfela w zakresie popytu i podaży energii odnawialnej, a także z morskich sieci wiatrowych i inteligentnych sieci, oraz prowadzi do integrowania wszystkich krajów w płynny i konkurencyjny rynek energii.
- (34) Osiągnięcie jednolitego rynku cyfrowego jest uzależnione od związanej z nim infrastruktury łączności cyfrowej. Cyfryzacja unijnego przemysłu i modernizacja sektorów, takich jak transport, energia, opieka zdrowotna i administracja publiczna, zależą od powszechnego dostępu do niezawodnych, przystępnych cenowo sieci o dużej i bardzo dużej przepustowości. Łączność cyfrowa stała się jednym z decydujących czynników eliminowania różnic gospodarczych, społecznych i terytorialnych, służąc wspieraniu modernizacji lokalnych gospodarek i dywersyfikacji działalności gospodarczej. Należy dostosować zakres interwencji podejmowanej w ramach CEF w dziedzinie infrastruktury

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

łącności cyfrowej, aby odzwierciedlić jej rosnące znaczenie dla całej gospodarki i społeczeństwa. W związku z tym konieczne jest określenie projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w dziedzinie infrastruktury łączności cyfrowej, potrzebnych do realizacji celów jednolitego rynku cyfrowego w Unii, a także uchylene rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 283/2014 ⁽¹⁵⁾.

- (35) W swoim komunikacie z dnia 14 września 2016 r. zatytułowanym: „Łączność dla konkurencyjnego jednolitego rynku cyfrowego: w kierunku europejskiego społeczeństwa gigabitowego” (zwanym dalej „strategią na rzecz społeczeństwa gigabitowego”) Komisja określiła strategiczne cele na rok 2025 r. z myślą o optymalizacji inwestycji w infrastrukturę łączności cyfrowej. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 ⁽¹⁶⁾ ma na celu, między innymi, stworzenie otoczenia regulacyjnego, które sprzyjać będzie prywatnym inwestycjom w sieci łączności cyfrowej. Niemniej jednak jasne jest, że wdrożenia sieci pozostaną nieopłacalne ekonomicznie na wielu obszarach w Unii ze względu na różne czynniki, takie jak oddalenie tych regionów i ich specyfika terytorialna bądź geograficzna, niska gęstość zaludnienia czy różne czynniki społeczno-gospodarcze, i dlatego pilnie wymagają baczniejszej uwagi. Należy zatem dostosować CEF pod kątem jego wkładu w osiągnięcie wspomnianych celów strategicznych określonych w strategii na rzecz społeczeństwa gigabitowego, mających na celu przyczynienie się do równowagi rozwoju obszarów wiejskich i miejskich i uzupełnienie wsparcia na rzecz wdrożenia sieci o bardzo dużej przepustowości udzielane za pośrednictwem innych programów, w szczególności EFRR, Funduszu Spójności i programu InvestEU.
- (36) Mimo iż wszystkie sieci łączności cyfrowej, które są połączone z internetem, są ze swej istoty sieciami transeuropejskimi, głównie ze względu na aplikacje i usługi, których funkcjonowanie umożliwiają, pierwszeństwo we wspieraniu za pośrednictwem CEF należy przyznać działaniom o najwyższym oczekiwanym wpływie na jednolity rynek cyfrowy, m.in. poprzez ich dostosowanie do celów strategii na rzecz społeczeństwa gigabitowego, jak również na cyfrową transformację gospodarki i społeczeństwa, z uwzględnieniem zaobserwowanych niedoskonałości rynku i przeszkód we wdrażaniu.
- (37) Szkoły, uniwersytety, biblioteki, organy administracji lokalnej, regionalnej czy krajowej, główni dostawcy usług publicznych, szpitale i ośrodki zdrowia, węzły transportowe i przedsiębiorstwa zaawansowane cyfrowo są podmiotami i miejscami, które mogą wpływać na istotne zmiany społeczno-gospodarcze na obszarach, na których są one zlokalizowane, w tym na obszarach wiejskich i słabo zaludnionych. Tego rodzaju podmioty stymulujące rozwój społeczno-gospodarczy muszą być w czołówce, jeśli chodzi o gigabitowe połączenia z internetem, aby zapewnić dostęp do najlepszych usług i aplikacji dla gospodarstw domowych, przedsiębiorstw i społeczności lokalnych w Unii. CEF powinien wspierać dostęp do sieci o bardzo dużej przepustowości, w tym systemów 5G i innych najnowocześniejszych rodzajów łączności zdolnych do zapewnienia gigabitowych połączeń dla wspomnianych podmiotów stymulujących rozwój społeczno-gospodarczy w celu maksymalizacji ich pozytywnych skutków dla całej gospodarki i społeczeństwa w obrębie swoich obszarów, w tym poprzez zwiększenie popytu użytkowników na połączenia i usługi.
- (38) Niepołączone terytoria na całym obszarze Unii stanowią wąskie gardła i niewykorzystany potencjał jednolitego rynku cyfrowego. Na większości obszarów wiejskich i oddalonych dostęp do wysokiej jakości łączności internetowej może odgrywać zasadniczą rolę jako czynnik zapobiegający przepaści cyfrowej, izolacji i wyludnianiu poprzez zmniejszenie kosztów dostawy towarów i usług oraz częściowe zrekompensowanie życia w oddaleniu. Wysokiej jakości łączność internetowa jest niezbędna z punktu widzenia nowych możliwości gospodarczych, takich jak rolnictwo precyzyjne czy rozwój biogospodarki na obszarach wiejskich. CEF powinien przyczyniać się do zapewnienia wszystkim gospodarstwom domowym w Unii – na obszarach wiejskich bądź miejskich – łączności stacjonarnej lub bezprzewodowej o bardzo dużej przepustowości, koncentrując się na tych projektach wdrożeniowych, w odniesieniu do których stwierdzono pewne niedoskonałości rynku i które mogą być realizowane za pomocą dotacji o niskiej intensywności. Należy maksymalizować synergię działań wspieranych w ramach CEF, należycie uwzględniając poziom zagęszczenia na danym obszarze podmiotów stymulujących rozwój społeczno-gospodarczy oraz poziom finansowania niezbędny do objęcia zasięgiem. Ponadto CEF powinien mieć na celu osiągnięcie kompleksowego objęcia zasięgiem gospodarstw domowych i terytoriów, ponieważ eliminowanie, na późniejszych etapach, luk na obszarach objętych już zasięgiem nie jest oszczędnym rozwiązaniem.

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 283/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie wytycznych dotyczących sieci transeuropejskich w dziedzinie infrastruktury telekomunikacyjnej, uchylające decyzję nr 1336/97/WE (Dz.U. L 86 z 21.3.2014, s. 14).

⁽¹⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz.U. L 321 z 17.12.2018, s. 36).

- (39) Ponadto, wykorzystując powodzenie inicjatywy WiFi4EU, w ramach CEF należy nadal wspierać zapewnianie bezpłatnej, chronionej, wysokiej jakości lokalnej łączności bezprzewodowej w ośrodkach lokalnego życia publicznego, z uwzględnieniem podmiotów pełniących misję publiczną, takich jak instytucje publiczne i dostawcy usług publicznych, jak również w przestrzeniach zewnętrznych dostępnych publicznie, w celu promowania w społecznościach lokalnych unijnej wizji cyfrowej.
- (40) Infrastruktura cyfrowa jest ważną podstawą innowacji. Aby CEF mógł maksymalnie zwiększyć swoje oddziaływanie, powinien koncentrować się na finansowaniu infrastruktury cyfrowej. Poszczególne usługi i aplikacje cyfrowe, takie jak te, które obejmują różne technologie rozproszonego rejestru lub wykorzystują sztuczną inteligencję, powinny zatem zostać wyłączone z zakresu CEF, a zamiast tego, w stosownych przypadkach, powinny być objęte innymi instrumentami, takimi jak program „Cyfrowa Europa”, ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/694 ⁽¹⁷⁾. Ważne jest również, aby zmaksymalizować synergie między różnymi programami.
- (41) Rentowność przewidywanych kolejnych generacji usług cyfrowych, takich jak usługi „internetu rzeczy” i aplikacje cyfrowe, które mają przynieść znaczne korzyści w różnych sektorach i całemu społeczeństwu, będzie wymagać nieprzerwanego transgranicznego zasięgu systemów 5G, w szczególności w celu umożliwienia użytkownikom i przedmiotom zachowania połączenia w trakcie przemieszczania się. Jednak niejasne pozostają scenariusze dotyczące podziału kosztów wdrożenia systemów 5G we wszystkich tych sektorach, a postrzegane ryzyko związane z ich komercyjnym wdrożeniem w niektórych kluczowych obszarach jest bardzo wysokie. Oczekuje się, iż korytarze drogowe i połączenia kolejowe będą kluczowymi obszarami dla pierwszej fazy nowych zastosowań w dziedzinie mobilności opartej na sieci, a zatem stanowią one kluczowe projekty transgraniczne w kontekście finansowania w ramach CEF.
- (42) Wdrożenie szkieletowych sieci łączności elektronicznej, w tym podmorskich kabli łączących terytoria europejskie z państwami trzecimi na innych kontynentach bądź łączących europejskie wyspy, regiony najbardziej oddalone lub kraje i terytoria zamorskie, w tym przez unijne wody terytorialne oraz wyłączne strefy ekonomiczne państw członkowskich, jest konieczne w celu zapewnienia niezbędnej redundancji w przypadku tego rodzaju kluczowej infrastruktury, w celu zwiększenia zdolności i odporności sieci cyfrowych Unii oraz w celu przyczynienia się do spójności terytorialnej. Bez wsparcia publicznego projekty takie są jednak często nieopłacalne ekonomicznie. Ponadto należy udostępnić wsparcie w celu uzupełnienia europejskich zasobów w zakresie obliczeń wielkiej skali o odpowiednie połączenia o terabitowej przepustowości.
- (43) Działania przyczyniające się do realizacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w dziedzinie infrastruktury łączności cyfrowej powinny wykorzystywać najlepszą dostępną i najlepiej dopasowaną do konkretnego projektu technologię, która zapewnia najlepiej wyważone proporcje między najnowszymi technologiami pod względem wydajności przepływu danych, bezpieczeństwa transmisji, odporności sieci oraz opłacalności. Wdrożenia takie powinny być traktowane priorytetowo za pomocą programów prac, z uwzględnieniem kryteriów określonych w niniejszym rozporządzeniu. Wdrożenia sieci o bardzo dużej przepustowości mogą obejmować infrastrukturę pasywną w celu maksymalizacji korzyści społeczno-gospodarczych oraz korzyści dla środowiska. Ponadto przy ustalaniu priorytetów działań należy uwzględniać potencjalne pozytywne skutki uboczne w zakresie łączności, na przykład gdy wdrażany projekt może wzmocnić uzasadnienie biznesowe dla przyszłych wdrożeń, prowadząc do rozszerzenia pokrycia zasięgiem terytoriów i ludności na obszarach, które do tej pory pozostawały poza zasięgiem.
- (44) Unia opracowała własną satelitarną technologię pozycjonowania, nawigacji i synchronizacji czasu (programy EGNOS/Galileo) oraz własny program obserwacji i monitorowania Ziemi (Copernicus). Zarówno programy EGNOS i Galileo, jak i program Copernicus oferują zaawansowane usługi, które przynoszą istotne korzyści ekonomiczne użytkownikom publicznym i prywatnym. W związku z tym wszelka finansowana w ramach CEF infrastruktura transportowa, energetyczna lub cyfrowa, wykorzystująca usługi w zakresie pozycjonowania, nawigacji i synchronizacji czasu lub obserwacji Ziemi, powinna być kompatybilna pod względem technicznym z tymi programami.

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/694 z dnia 29 kwietnia 2021 r. ustanawiające program „Cyfrowa Europa” oraz uchylające decyzję (UE) 2015/2240 (Dz.U. L 166 z 11.5.2021, s. 1).

- (45) Pozytywne wyniki pierwszego naboru wniosków dotyczących łączenia instrumentów, uruchomionego w ramach obecnego programu w 2017 r., potwierdziły adekwatność i wartość dodaną wynikającą z wykorzystania unijnych dotacji do łączenia finansowania ze środkami pochodzącymi z Europejskiego Banku Inwestycyjnego lub krajowych banków prorozwojowych lub innych instytucji finansowania rozwoju i publicznych instytucji finansujących, a także od instytucji finansowych sektora prywatnego i inwestorów z sektora prywatnego, w tym poprzez partnerstwa publiczno-prywatne. Łączenie instrumentów powinno przyczynić się do przyciągnięcia prywatnych inwestycji i zwiększyć ogólny wkład sektora publicznego zgodnie z celami programu InvestEU. CEF powinien zatem nadal wspierać działania, które mogą być finansowane przez łączenie dotacji unijnych oraz innych źródeł finansowania.
- (46) W sektorze transportu kwoty wykorzystywane na działania łączone nie powinny przekraczać 10 % kwoty określonej w dziale 1 pkt 2 WRF na lata 2021–2027. Możliwe powinno być wykorzystanie działań łączonych, na przykład w odniesieniu do działań dotyczących inteligentnej, interoperacyjnej, zrównoważonej, sprzyjającej włączeniu społecznemu, dostępnej, bezpiecznej i chronionej mobilności.
- (47) Ponadto cele polityki wynikające z CEF będą również realizowane przez instrumenty finansowe i gwarancje budżetowe w ramach segmentów polityki programu InvestEU. Działania CEF powinny być wykorzystywane do pobudzania inwestycji w drodze korygowania niedoskonałości rynku lub nieoptymalnych sytuacji w zakresie inwestycji, w proporcjonalny sposób, bez powielania bądź wypierania finansowania prywatnego, w szczególności w przypadkach gdy działania nie są ekonomicznie opłacalne, lecz wnoszą wyraźną unijną wartość dodaną.
- (48) Aby sprzyać zintegrowanemu rozwojowi cyklu innowacji, konieczne jest zapewnienie komplementarności między innowacyjnymi rozwiązaniami opracowanymi w kontekście unijnych programów ramowych w zakresie badań naukowych i innowacji a innowacyjnymi rozwiązaniami wdrażanymi przy wsparciu ze strony CEF. W tym celu synergia z programem „Horyzont Europa” ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695⁽¹⁸⁾ mają zapewnić, by potrzeby badawcze i inwestycyjne w sektorach transportu, energii i technologii cyfrowych w Unii zostały zidentyfikowane i ustalone w trakcie procesu planowania strategicznego programu „Horyzont Europa”. Ponadto synergia z programem „Horyzont Europa” mają zapewnić, by CEF służył wsparciu szeroko zakrojonego rozwoju i wdrażania innowacyjnych technologii i rozwiązań w zakresie infrastruktury transportowej, energetycznej i cyfrowej, w szczególności tych, które są rezultatem programu „Horyzont Europa”. Co więcej, synergia z programem „Horyzont Europa” mają ułatwić wymianę informacji i danych między programem „Horyzont Europa” a CEF, na przykład poprzez określenie technologii z programu „Horyzont Europa” o wysokiej gotowości rynkowej, które mogłyby być dalej wdrażane za pomocą CEF.
- (49) Czas trwania CEF powinien być dostosowany do okresu obowiązywania WRF. Niniejsze rozporządzenie powinno określić pulę środków finansowych na cały okres 2021–2027, która ma stanowić główną kwotę odniesienia w rozumieniu pkt 18 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 16 grudnia 2020 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami oraz w sprawie nowych zasobów własnych, w tym również harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych⁽¹⁹⁾, dla Parlamentu Europejskiego i Rady podczas rocznej procedury budżetowej.
- (50) Na poziomie Unii europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej zapewnia ramy dla określania krajowych priorytetów w zakresie reform oraz monitorowania ich realizacji. W celu wspierania tych priorytetów państwa członkowskie opracowują krajowe wieloletnie strategie inwestycyjne. Strategie te powinny być przedstawiane wraz z rocznymi krajowymi programami reform jako sposób na określenie i skoordynowanie priorytetowych projektów inwestycyjnych, które mają być wspierane ze środków krajowych lub unijnych lub z obu tych źródeł. Mają również pomóc w wykorzystywaniu unijnego finansowania w sposób spójny oraz maksymalizowaniu wartości

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające Program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” oraz zasady uczestnictwa i upowszechniania obowiązujące w tym programie oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 i (UE) nr 1291/2013 (Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 4331 z 22.12.2020, s. 28.

dotanej wsparcia finansowego, otrzymywanego w szczególności za pośrednictwem, w stosownych przypadkach, EFRR i Funduszu Spójności, Europejskiego Instrumentu Stabilizacji Inwestycji, programu InvestEU oraz CEF. Wsparcie finansowe powinno również być wykorzystywane, w stosownych przypadkach, w sposób zgodny z unijnymi i krajowymi planami w dziedzinie energii i klimatu.

- (51) Do niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają horyzontalne zasady finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 TFUE. Zasady te, ustanowione w rozporządzeniu finansowym, określają w szczególności procedurę uchwalania i wykonywania budżetu w drodze dotacji, nagród, zamówień i wykonania pośredniego oraz przewidują kontrolę odpowiedzialności podmiotów upoważnionych do działań finansowych. Zasady przyjęte na podstawie art. 322 TFUE obejmują także ogólny system warunkowości służący ochronie budżetu Unii.
- (52) Rodzaje finansowania i metody wdrażania na podstawie niniejszego rozporządzenia powinny być wybierane w zależności od możliwości osiągnięcia szczegółowych celów działań i uzyskania wyników, biorąc pod uwagę w szczególności koszty kontroli, obciążenie administracyjne oraz przewidywane ryzyko nieprzestrzegania przepisów. Podczas dokonywania takich wyborów należy wziąć pod uwagę korzystanie z kwot ryczałtowych, stawek ryczałtowych i stawek jednostkowych, a także formę finansowania niepowiązanego z kosztami, o którym mowa w art. 125 ust. 1 rozporządzenia finansowego.
- (53) Podmioty prawne mające siedzibę w Unii powinny w miarę możliwości móc uczestniczyć na zasadzie wzajemnego udziału w równoważnych programach państw trzecich uczestniczących w CEF.
- (54) Państwa trzecie będące członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) mogą uczestniczyć w programach Unii w ramach współpracy ustanowionej na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁽²⁰⁾ (zwanego dalej „Porozumieniem EOG”), które przewiduje wdrażanie programów na podstawie decyzji przyjętej na mocy tego Porozumienia. Państwa trzecie mogą również uczestniczyć w tych programach na podstawie innych instrumentów prawnych. W niniejszym rozporządzeniu należy wprowadzić przepis szczególny zobowiązujący państwa trzecie do przyznania właściwemu urzędnikowi zatwierdzającemu, Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz Trybunałowi Obrachunkowemu, praw i dostępu niezbędnych do wykonywania w pełni ich odpowiednich kompetencji.
- (55) Rozporządzenie finansowe ustanawia zasady udzielania dotacji. Aby uwzględnić specyfikę działań wspieranych w ramach CEF oraz zapewnić ich spójne wdrażanie w sektorach objętych CEF, należy przewidzieć dodatkowe wskazówki dotyczące kryteriów kwalifikowalności i kryteriów wyboru. Wybór działań i ich finansowanie powinny podlegać jedynie warunkom określonym w niniejszym rozporządzeniu oraz w rozporządzeniu finansowym. Bez uszczerbku dla rozporządzenia finansowego powinna istnieć możliwość przewidzenia procedur uproszczonych w programach prac.
- (56) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym kryteria kwalifikacji i wyboru są określone w programach prac. W sektorze transportu jakość i adekwatność projektu należy oceniać również z uwzględnieniem jego spodziewanego wpływu na europejską łączność, jego zgodności z wymogami dostępności i jego strategii pod względem przyszłych potrzeb w zakresie obsługi technicznej.
- (57) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013⁽²¹⁾ i rozporządzeniami Rady (WE, Euratom) nr 2988/95⁽²²⁾, (Euratom, WE) nr 2185/96⁽²³⁾ i (UE) 2017/1939⁽²⁴⁾ interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków w zakresie zapobiegania nieprawidłowościom – w tym nadużyciom finansowym – ich wykrywania, korygowania i prowadzenia w ich sprawie postępowań, odzyskiwania środków utraconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania kar administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniami (Euratom, WE) nr 2185/96 i (UE, Euratom) nr 883/2013, OLAF jest uprawniony do prowadzenia dochodzeń administracyjnych, w tym kontroli na miejscu i inspekcje, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycia finansowe, korupcja lub wszelka inna nielegalna działalność na szkodę interesów finansowych

⁽²⁰⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

⁽²¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽²²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

⁽²³⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

Unii. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska (EPPO) jest uprawniona do prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń w sprawie przestępstw naruszających interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371⁽²⁵⁾. Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, mają w pełni współpracować w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznać Komisji, OLAF, Trybunałowi Obrachunkowemu oraz, w przypadku państw członkowskich, które uczestniczą we wzmocnionej współpracy na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1939, EPPO, niezbędne prawa i dostęp, a także zapewniać, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonywaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa.

- (58) Na podstawie decyzji Rady 2013/755/UE⁽²⁶⁾ osoby i podmioty mające siedzibę w krajach i terytoriach zamorskich (KTZ) kwalifikują się do finansowania z zastrzeżeniem zasad i celów CEF oraz ewentualnych uzgodnień mających zastosowanie do państwa członkowskiego, z którym dany kraj lub terytorium zamorskie są powiązane.
- (59) Unia powinna dążyć do zapewnienia spójności i synergii z unijnymi programami w zakresie polityki zewnętrznej, z uwzględnieniem pomocy przedakcesyjnej wynikającej ze zobowiązań podjętych w kontekście komunikatu Komisji z dnia 6 lutego 2018 r. pt. „Wiarygodna perspektywa rozszerzenia dla Bałkanów Zachodnich oraz zwiększone zaangażowanie UE w tym regionie”.
- (60) W przypadku gdy państwa trzecie lub podmioty z siedzibą w państwach trzecich uczestniczą w działaniach przyczyniających się do realizacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania lub projektów transgranicznych w dziedzinie energii odnawialnej, wsparcie finansowe powinno być dostępne tylko wtedy, gdy jest ono niezbędne do osiągnięcia celów tych projektów. W odniesieniu do projektów transgranicznych w dziedzinie energii odnawialnej współpraca między co najmniej jednym państwem członkowskim a państwem trzecim (w tym w ramach Wspólnoty Energetycznej) powinna spełniać warunki określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 odnośnie do potrzeby fizycznego połączenia z Unią.
- (61) W swoim komunikacie z 3 października 2017 r. zatytułowanym: „Skuteczne zamówienia publiczne dla Europy” Komisja stwierdziła, że Unia jest najbardziej otwartym rynkiem zamówień na świecie, ale inne państwa nie zawsze odwzajemniają się przyznaniem dostępu do ich rynku zamówień. Beneficjenci CEF powinni zatem w pełni korzystać z możliwości zamówień strategicznych oferowanych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE⁽²⁷⁾.
- (62) Zgodnie z pkt 22 i 23 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽²⁸⁾ CEF powinien być przedmiotem ewaluacji na podstawie informacji zgromadzonych zgodnie ze szczególnymi wymogami dotyczącymi monitorowania, w tym monitorowania wydatków na cele związane z klimatem, przy czym należy unikać obciążeń administracyjnych, w szczególności dla państw członkowskich, a także nadmiernej regulacji. Wymogi te powinny, w stosownych przypadkach, obejmować mierzalne wskaźniki stanowiące podstawę ewaluacji efektów CEF w praktyce. Komisja powinna przeprowadzać ewaluacje, a ich wyniki przekazywać Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów, aby ocenić skuteczność i efektywność finansowania oraz jego wpływ na ogólne cele CEF i by wprowadzić niezbędne zmiany.
- (63) Należy wdrożyć przejrzyste, podlegające rozliczeniu i odpowiednie środki monitorowania i sprawozdawczości, w tym wymierne wskaźniki, aby oceniać i przedstawiać postępy we wdrażaniu CEF pod kątem osiągnięcia celów ogólnych i szczegółowych określonych w niniejszym rozporządzeniu. Środki te powinny również zapewnić uznanie osiągnięć CEF. Wspomniany system sprawozdawczości dotyczącej realizacji celów powinien zapewniać, by dane na

⁽²⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

⁽²⁶⁾ Decyzja Rady 2013/755/UE z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską (decyzja o stowarzyszeniu zamorskim) (Dz.U. L 344 z 19.12.2013, s. 1).

⁽²⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243).

⁽²⁸⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

potrzeby monitorowania wdrażania CEF i jego rezultatów nadawały się do dogłębnej analizy poczynionych postępów i napotkanych trudności oraz by dane te i wyniki były gromadzone w sposób efektywny, skuteczny i terminowy. Konieczne jest nałożenie proporcjonalnych wymogów sprawozdawczych na odbiorców środków unijnych w celu zebrania odpowiednich danych na potrzeby CEF.

- (64) CEF powinien być wdrażany za pomocą programów prac. Do dnia 15 października 2021 r. Komisja powinna przyjąć pierwsze wieloletnie programy prac, które powinny zawierać harmonogramy naborów wniosków na pierwsze trzy lata CEF, ich tematy oraz orientacyjny budżet, a także perspektywiczne ramy obejmujące cały okres programowania.
- (65) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do: określenia szczegółowych zasad dofinansowania między częściami dotyczącymi projektów transgranicznych w dziedzinie energii odnawialnej; określenia, w razie potrzeby, wymogów dotyczących infrastruktury mających zastosowanie do określonych kategorii działań związanych z infrastrukturą podwójnego zastosowania oraz procedury ewaluacji dotyczącej działań związanych z działaniami w zakresie podwójnego zastosowania infrastruktury; przyjmowania programów prac oraz przyznawania unijnego wsparcia finansowego. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽²⁹⁾.
- (66) W celu dostosowania, w razie potrzeby, wskaźników stosowanych do monitorowania wdrażania CEF, indykatywnych wartości procentowych zasobów budżetowych alokowanych na poszczególne cele szczegółowe w sektorze transportu, a także definicji transportowych korytarzy sieci bazowej, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zmian w częściach I, II i III załącznika do niniejszego rozporządzenia. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (67) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, mianowicie budowa, rozwój, modernizacja i ukończenie transeuropejskich sieci w sektorach transportu, energii i technologii cyfrowych, a także ułatwianie współpracy transgranicznej w dziedzinie energii odnawialnej, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiar lub skutki działania możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (68) Należy zatem uchylić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013 ⁽³⁰⁾ oraz rozporządzenie (UE) nr 283/2014. Należy jednak zachować skutki art. 29 rozporządzenia (UE) nr 1316/2013, który zmienia załącznik do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 913/2010 ⁽³¹⁾ w odniesieniu do wykazu korytarzy towarowych.
- (69) W celu zapewnienia ciągłości udzielania wsparcia w odpowiednich obszarach polityki oraz umożliwienia wdrażania od początku obowiązywania WRF na lata 2021–2027 niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym i być stosowane z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2021 r.,

⁽²⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające instrument „Łącząc Europę”, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 913/2010 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 680/2007 i (WE) nr 67/2010 (Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 129).

⁽³¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 913/2010 z dnia 22 września 2010 r. w sprawie europejskiej sieci kolejowej ukierunkowanej na konkurencyjny transport towarowy (Dz.U. L 276 z 20.10.2010, s. 22).

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia instrument „Łącząc Europę” (CEF) na okres obowiązywania wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2021–2027.

Niniejsze rozporządzenie określa cele CEF, jego budżet na lata 2021–2027, formy finansowania unijnego oraz zasady dotyczące przyznawania takiego finansowania.

Artykuł 2

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „działanie” oznacza działalność, która została uznana za finansowo i technicznie niezależną, ma określone ramy czasowe i jest niezbędna do realizacji danego projektu;
- b) „paliwa alternatywne” oznaczają paliwa alternatywne dla wszystkich rodzajów transportu w rozumieniu art. 2 pkt 1 dyrektywy 2014/94/UE;
- c) „beneficjent” oznacza podmiot posiadający osobowość prawną, z którym podpisano umowę o udzielenie dotacji;
- d) „działanie łączone” oznacza działania wspierane z budżetu Unii, w tym działanie w ramach instrumentów łączonych zgodnie z art. 2 pkt 6 rozporządzenia finansowego, łączące bezzwrotne formy wsparcia lub instrumenty finansowe lub gwarancje budżetowe z budżetu Unii ze zwrotnymi formami wsparcia z instytucji finansowania rozwoju lub innych publicznych instytucji finansujących, a także z komercyjnych instytucji finansujących i od inwestorów;
- e) „sieć kompleksowa” oznacza infrastrukturę transportową określoną zgodnie z rozdziałem II rozporządzenia (UE) nr 1315/2013;
- f) „sieć bazowa” oznacza infrastrukturę transportową określoną zgodnie z rozdziałem III rozporządzenia (UE) nr 1315/2013;
- g) „korytarze sieci bazowej” oznaczają instrumenty ułatwiające skoordynowane wdrażanie sieci bazowej, zgodnie z rozdziałem IV rozporządzenia (UE) nr 1315/2013, oraz wymienione w części III załącznika do niniejszego rozporządzenia;
- h) „połączenie transgraniczne” oznacza, w sektorze transportu, projekt będący przedmiotem wspólnego zainteresowania, który zapewnia ciągłość TEN-T między państwami członkowskimi lub między państwem członkowskim a państwem trzecim;
- i) „brakujące połączenie” oznacza, we wszystkich rodzajach transportu, brakujący odcinek TEN-T lub odcinek transportowy zapewniający połączenie bazowych lub kompleksowych sieci z korytarzami TEN-T, którego brak przerywa ciągłość TEN-T lub który zawiera co najmniej jedno wąskie gardło mające wpływ na ciągłość TEN-T;
- j) „infrastruktura podwójnego zastosowania” oznacza infrastrukturę sieci transportowej, która zaspokaja potrzeby zarówno sektora cywilnego, jak i obronności;
- k) „projekt transgraniczny w dziedzinie energii odnawialnej” oznacza projekt wybrany lub kwalifikujący się do wyboru zgodnie z umową o współpracy lub innego rodzaju uzgodnieniami pomiędzy co najmniej dwoma państwami członkowskimi bądź uzgodnieniami między co najmniej jednym państwem członkowskim a co najmniej jednym państwem trzecim, zgodnie z art. 8, 9, 11 i 13 dyrektywy (UE) 2018/2001, w zakresie planowania lub upowszechniania produkcji energii odnawialnej, zgodnie z kryteriami określonymi w części IV załącznika do niniejszego rozporządzenia;

- l) „efektywność energetyczna przede wszystkim” oznacza efektywność energetyczną przede wszystkim w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia (UE) 2018/1999;
- m) „infrastruktura łączności cyfrowej” oznacza sieci o bardzo dużej przepustowości, systemy 5G, lokalną łączność bezprzewodową bardzo wysokiej jakości i sieci szkieletowe, jak również operacyjne platformy cyfrowe bezpośrednio związane z infrastrukturą transportową i energetyczną;
- n) „systemy 5G” oznaczają zestaw elementów infrastruktury cyfrowej opartych na uzgodnionych na poziomie światowym normach w zakresie technologii łączności ruchomej i bezprzewodowej, wykorzystywane na potrzeby łączności i usług o wartości dodanej, o zaawansowanych parametrach eksploatacyjnych, takich jak bardzo wysokie wskaźniki i możliwości przesyłu danych, łączność o niskim poziomie opóźnień, bardzo wysoka niezawodność bądź obsługiwane dużej liczby urządzeń skomunikowanych;
- o) „korytarz 5G” oznacza szlak transportowy, drogę, linię kolejową lub śródlądową drogę wodną, w pełni objęte infrastrukturą łączności cyfrowej, w szczególności systemami 5G, umożliwiające nieprzerwane świadczenie synergicznych usług cyfrowych, takich jak mobilność oparta na sieci i zautomatyzowana lub podobne usługi w zakresie inteligentnej mobilności dla kolei lub cyfrowej łączności na śródlądowych drogach wodnych;
- p) „operacyjne platformy cyfrowe bezpośrednio związane z infrastrukturą transportową i energetyczną” oznaczają fizyczne i wirtualne zasoby technologii informacyjno-komunikacyjnych, działające za pośrednictwem infrastruktury łączności, wspierające przepływ, przechowywanie, przetwarzanie i analizę danych dotyczących infrastruktury transportowej lub energetycznej lub obu tych rodzajów infrastruktury;
- q) „projekt będący przedmiotem wspólnego zainteresowania” oznacza projekt określony w rozporządzeniu (UE) nr 1315/2013 lub w rozporządzeniu (UE) nr 347/2013 lub w art. 8 niniejszego rozporządzenia;
- r) „prace studyjne” oznaczają działania niezbędne do przygotowania realizacji projektu, takie jak analizy przygotowawcze, tworzenie map infrastruktury, studia wykonalności, ewaluacja, testy i analizy zatwierdzające, w tym w formie oprogramowania, oraz wszelkie inne środki wsparcia technicznego, w tym wstępne działania zmierzające do zdefiniowania i opracowania projektu oraz podjęcia decyzji o jego finansowaniu, takie jak rozpoznanie danego terenu i przygotowanie pakietu finansowego;
- s) „podmioty stymulujące rozwój społeczno-gospodarczy” oznaczają podmioty, które ze względu na przedmiot swojej działalności, charakter lub lokalizację mogą bezpośrednio lub pośrednio generować istotne korzyści społeczno-gospodarcze dla obywateli, przedsiębiorstw i społeczności lokalnych znajdujących się w ich otoczeniu lub w ich strefie wpływów;
- t) „państwo trzecie” oznacza państwo, które nie jest państwem członkowskim Unii;
- u) „sieci o bardzo dużej przepustowości” oznaczają sieci o bardzo dużej przepustowości w rozumieniu art. 2 pkt 2 dyrektywy (UE) 2018/1972;
- v) „roboty” oznaczają zakup, dostawę i rozmieszczenie części składowych, systemów i usług, w tym oprogramowania, realizację związanych z projektem prac rozwojowych, budowlanych i instalacyjnych, odbiór instalacji oraz uruchomienie projektu.

Artykuł 3

Cele

1. Głównymi celami CEF są budowa, rozwój, modernizacja i ukończenie transeuropejskich sieci w sektorach transportu, energii i technologii cyfrowych, a także ułatwianie współpracy transgranicznej w dziedzinie energii odnawialnej, z uwzględnieniem długoterminowych zobowiązań do obniżenia emisyjności oraz celów dotyczących: zwiększenia konkurencyjności Europy; inteligentnego, zrównoważonego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu; spójności terytorialnej, społecznej i ekonomicznej oraz dostępu do rynku wewnętrznego i jego integracji, z naciskiem na ułatwianie synergii między sektorami transportu, energii i technologii cyfrowych.
2. Cele szczegółowe CEF są następujące:
 - a) w sektorze transportu:
 - (i) przyczynianie się do opracowania projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, dotyczących wydajnych, wzajemnie połączonych i multimodalnych sieci i infrastruktury na potrzeby inteligentnej, interoperacyjnej, zrównoważonej, sprzyjającej włączeniu społecznemu, dostępnej, bezpiecznej i chronionej mobilności zgodnie z celami rozporządzenia (UE) nr 1315/2013; oraz
 - (ii) dostosowanie odcinków TEN-T do potrzeb podwójnego zastosowania infrastruktury transportowej z myślą o poprawie mobilności zarówno cywilnej, jak i wojskowej;

- b) w sektorze energii:
- (i) przyczynianie się do opracowywania projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, dotyczących dalszej integracji wydajnego i konkurencyjnego wewnętrznego rynku energii, interoperacyjności sieci w wymiarze ponadgranicznym i ponadsektorowym, ułatwiających dekarbonizację gospodarki, promujących efektywność energetyczną i zapewniających bezpieczeństwo dostaw; oraz
 - (ii) ułatwianie współpracy transgranicznej w dziedzinie energii, w tym energii odnawialnej;
- c) w sektorze technologii cyfrowych: przyczynianie się do opracowywania projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, dotyczących upowszechnienia oraz dostępu do bezpiecznych i chronionych sieci o bardzo dużej przepustowości, w tym systemów 5G, oraz do zwiększenia odporności i przepustowości cyfrowych sieci szkieletowych na terytoriach Unii poprzez połączenie ich z sąsiadującymi terytoriami, jak również do cyfryzacji sieci transportowych i energetycznych.

Artykuł 4

Budżet

1. Pula środków finansowych na wdrażanie CEF na okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. wynosi 33 710 000 000 EUR ⁽³²⁾ w cenach bieżących.

Zgodnie z unijnym celem, jakim jest uwzględnianie działań w dziedzinie klimatu w unijnych politykach sektorowych i funduszach unijnych, w ramach działań CEF przeznaczają się 60 % jego całkowitej puli środków finansowych na cele klimatyczne.

2. Podział kwoty, o której mowa w ust. 1, jest następujący:
- a) 25 807 000 000 EUR na cele szczegółowe, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. a), w tym:
 - (i) 12 830 000 000 EUR z WRF na lata 2021–2027, dział 1(2), Europejskie inwestycje strategiczne;
 - (ii) 11 286 000 000 EUR przesunięte z Funduszu Spójności na wydatki zgodnie z niniejszym rozporządzeniem wyłącznie w państwach członkowskich kwalifikujących się do otrzymania środków z Funduszu Spójności;
 - (iii) 1 691 000 000 EUR z WRF na lata 2021–2027, dział 5(13) na cel szczegółowy, o którym mowa w art. 3 ust. 2 lit. a) ppkt (ii);
 - b) 5 838 000 000 EUR na cele szczegółowe, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), z czego 15 %, z zastrzeżeniem przyjęcia przez rynek, na projekty transgraniczne w dziedzinie energii odnawialnej: jeżeli poziom 15 % zostanie osiągnięty, Komisja zwiększy ten próg maksymalnie do 20 %, z zastrzeżeniem przyjęcia przez rynek;
 - c) 2 065 000 000 EUR na cele szczegółowe, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. c).
3. Komisja nie może zmienić kwoty, o której mowa w ust. 2 lit. a) ppkt (ii).
4. Maksymalnie do 1 % kwoty, o której mowa w ust. 1, może zostać wykorzystane do finansowania pomocy technicznej i administracyjnej w ramach wdrażania CEF oraz wytycznych sektorowych, między innymi działań przygotowawczych oraz w zakresie monitorowania, kontroli, audytu i ewaluacji, w tym systemów informatycznych i technologicznych dla przedsiębiorstw. Kwota ta może być również wykorzystywana do finansowania środków towarzyszących w celu wsparcia przygotowywania projektów oraz w szczególności zapewnienia promotorom projektów doradztwa dotyczącego możliwości finansowania w celu udzielenia im pomocy przy strukturyzacji finansowania danego projektu.
5. Zobowiązania budżetowe z tytułu działań trwających dłużej niż jeden rok budżetowy można rozłożyć na roczne transze, na okres dwóch lub więcej lat.

⁽³²⁾ Pula środków finansowych na rzecz CEF na lata 2021–2027 w cenach stałych z 2018 r. wynosi 29 896 000 000 EUR, rozdzielona w następujący sposób: a) transport: 22 884 000 000 EUR, z czego: (i) 11 384 000 000 EUR z WRF na lata 2021–2027 dział 1(2), „Europejskie inwestycje strategiczne”; (ii) 10 000 000 000 EUR przesunięte z Funduszu Spójności; (iii) 1 500 000 000 EUR z WRF na lata 2021–2027 działu 5(13), „Obronność”; b) energia: 5 180 000 000 EUR; c) technologie cyfrowe: 1 832 000 000 EUR.

6. Zgodnie z art. 193 ust. 2 akapit drugi lit. a) rozporządzenia finansowego, biorąc pod uwagę opóźnione wejście w życie niniejszego rozporządzenia oraz w celu zapewnienia ciągłości, przez ograniczony okres, koszty poniesione w związku z działaniami wspieranymi na podstawie niniejszego rozporządzenia mogą być uznawane za kwalifikowalne od dnia 1 stycznia 2021 r., nawet jeżeli zostały one poniesione przed złożeniem wniosku o udzielenie dotacji.

7. Kwota przesunięta z Funduszu Spójności jest wykonywana zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, z zastrzeżeniem ust. 8 niniejszego artykułu i bez uszczerbku dla art. 15 ust. 2 lit. c).

8. W odniesieniu do kwot przesuniętych z Funduszu Spójności, 30 % tych kwot udostępnia się niezwłocznie na zasadach konkurencyjnych wszystkim państwom członkowskim kwalifikującym się do otrzymania środków z Funduszu Spójności na finansowanie projektów w dziedzinie infrastruktury transportowej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, z uwzględnieniem w pierwszej kolejności wsparcia jak największej liczby połączeń transgranicznych i brakujących połączeń. Do dnia 31 grudnia 2023 r. wybór projektów kwalifikujących się do finansowania odbywa się z zachowaniem krajowych alokacji z Funduszu Spójności w odniesieniu do 70 % przesuniętych zasobów. Począwszy od dnia 1 stycznia 2024 r., przesunięte na rzecz CEF środki, których nie przeznaczono na realizację projektu w dziedzinie infrastruktury transportowej, zostaną udostępnione wszystkim państwom członkowskim kwalifikującym się do otrzymania środków z Funduszu Spójności na finansowanie projektów w dziedzinie infrastruktury transportowej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

9. Państwa członkowskie, których dochód narodowy brutto (DNB) na mieszkańca, mierzony według standardów siły nabywczej (SSN) za okres 2015–2017, wynosi mniej niż 60 % średniego DNB na mieszkańca UE-27, mają – do dnia 31 grudnia 2024 r. – zagwarantowane 70 % z 70 % kwoty, którą przesunęły do CEF.

10. Do dnia 31 grudnia 2025 r. łączna kwota alokowana z kwoty, o której mowa w ust. 2 lit. a) ppkt (ii), na działania w państwach członkowskich kwalifikujących się do finansowania z Funduszu Spójności nie przekracza 170 % udziału tego państwa członkowskiego w łącznej kwocie przesuniętej z Funduszu Spójności.

11. W celu wspierania państw członkowskich kwalifikujących się do finansowania z Funduszu Spójności, które mogą napotykać trudności w opracowywaniu projektów charakteryzujących się odpowiednim stopniem zaawansowania, jakością lub obiema tymi cechami i mających wystarczającą unijną wartość dodaną, szczególną uwagę należy zwrócić na pomoc techniczną mającą na celu wzmocnienie zdolności instytucjonalnych oraz efektywności administracji publicznej i usług publicznych związanych z przygotowaniem i realizacją projektów wymienionych w niniejszym rozporządzeniu.

Komisja dokłada wszelkich starań, aby umożliwić państwom członkowskim kwalifikującym się do finansowania z Funduszu Spójności osiągnięcie – do końca okresu 2021–2027 – możliwie jak największej absorpcji kwoty przesuniętej do CEF, w tym poprzez organizację dodatkowych naborów wniosków.

Ponadto przedmiotem szczególnej uwagi i wsparcia są te państwa członkowskie, których DNB na mieszkańca, mierzony według SSN za okres 2015–2017, wynosi mniej niż 60 % średniego DNB na mieszkańca UE-27.

12. Kwoty przesunięte z Funduszu Spójności nie są wykorzystywane do finansowania międzysektorowych programów prac i działań łączonych.

13. Środki alokowane państwom członkowskim w ramach zarządzania dzielonego mogą, na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego, zostać przesunięte do CEF, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 21 rozporządzenia (UE) 2021/1060. Komisja wykonuje te środki bezpośrednio zgodnie z art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia finansowego lub pośrednio zgodnie z lit. c) tego akapitu. Środki te wykorzystuje się na rzecz danego państwa członkowskiego.

14. Bez uszczerbku dla ust. 13 niniejszego artykułu w sektorze technologii cyfrowych środki alokowane państwom członkowskim w ramach zarządzania dzielonego można, na wniosek tych państw członkowskich, przesunąć do CEF, w tym także w celu uzupełnienia finansowania działań kwalifikujących się na mocy art. 9 ust. 4 niniejszego rozporządzenia do 100 % łącznych kosztów kwalifikowalnych, z zastrzeżeniem zasady współfinansowania określonej w art. 190 rozporządzenia finansowego oraz zasad pomocy państwa. Środki te wykorzystuje się wyłącznie na rzecz danego państwa członkowskiego.

Artykuł 5

Państwa trzecie stowarzyszone z CEF

1. CEF jest otwarty na uczestnictwo następujących państw trzecich:
 - a) członków Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu, którzy są członkami EOG, zgodnie z warunkami określonymi w Porozumieniu EOG;
 - b) państw przystępujących, państw kandydujących i potencjalnych kandydatów, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami udziału tych państw w programach Unii, ustanowionymi w odpowiednich umowach ramowych i decyzjach rad stowarzyszenia lub w podobnych porozumieniach, oraz zgodnie ze szczegółowymi warunkami określonymi w porozumieniach między Unią a tymi państwami;
 - c) państw objętych europejską polityką sąsiedztwa, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami udziału tych państw w programach Unii, ustanowionymi w odpowiednich umowach ramowych i decyzjach rad stowarzyszenia lub w podobnych porozumieniach, oraz zgodnie ze szczegółowymi warunkami określonymi w porozumieniach między Unią a tymi państwami;
 - d) innych państw trzecich, zgodnie z warunkami określonymi w umowie szczegółowej regulującej udział państwa trzeciego w dowolnym unijnym programie, pod warunkiem że umowa ta:
 - (i) zapewnia sprawiedliwe równoważenie wkładów i korzyści państwa trzeciego uczestniczącego w programach unijnych;
 - (ii) określa warunki udziału w poszczególnych CEF, w tym obliczanie wkładów finansowych do poszczególnych programów oraz ich kosztów administracyjnych;
 - (iii) nie przyznaje państwu trzeciemu uprawnień decyzyjnych w odniesieniu do programu unijnego;
 - (iv) gwarantuje prawa Unii w celu zapewnienia należytego zarządzania finansami i w celu ochrony jej interesów finansowych;
 - (v) zapewnia wzajemność w dostępie do podobnych programów w państwie trzecim uczestniczącym w programach unijnych.

Wkłady, o których mowa w akapicie pierwszym lit. d) ppkt(ii), stanowią dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 5 rozporządzenia finansowego

2. Bez uszczerbku dla art. 8 rozporządzenia (UE) nr 1315/2013 państwa trzecie, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz podmioty z siedzibą w tych państwach, nie mogą otrzymywać pomocy finansowej na podstawie niniejszego rozporządzenia, chyba że jest ona niezbędna do osiągnięcia celów danego projektu będącego przedmiotem wspólnego zainteresowania lub projektu zgodnie z art. 7 ust. 1 niniejszego rozporządzenia oraz na warunkach określonych w programach prac, o których mowa w art. 20 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Wdrażanie i formy finansowania unijnego

1. CEF jest wdrażany w ramach zarządzania bezpośredniego zgodnie z rozporządzeniem finansowym lub w ramach zarządzania pośredniego przez podmioty, o których mowa w art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) rozporządzenia finansowego.
2. CEF może zapewniać finansowanie w postaci dotacji i zamówień zgodnie z rozporządzeniem finansowym. Może także przyczyniać się do działań łączonych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/523⁽³⁾ oraz tytułem X rozporządzenia finansowego. W sektorze transportu wkład Unii w działania łączone nie przekracza 10 % środków budżetowych wskazanych w art. 4 ust. 2 lit. a) ppkt (i) niniejszego rozporządzenia. W sektorze transportu działania łączone mogą być wykorzystywane na działania dotyczące inteligentnej, interoperacyjnej, zrównoważonej, sprzyjającej włączeniu społecznemu, dostępnej, bezpiecznej i chronionej mobilności, o których mowa w art. 9 ust. 2 lit. b) niniejszego rozporządzenia.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/523 z dnia 24 marca 2021 r. ustanawiające Program InvestEU i zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/1017 (Dz.U. L 107 z 26.3.2021, s. 30).

3. Komisja może przekazać uprawnienia do wdrażania części CEF agencjom wykonawczym zgodnie z art. 69 rozporządzenia finansowego, mając na uwadze spełnienie wymogów dotyczących optymalizacji zarządzania i efektywności CEF w sektorach transportu, energii i technologii cyfrowych.

4. Z wkładów na mechanizm wzajemnego ubezpieczenia można pokryć ryzyko związane z odzyskaniem środków należnych od odbiorców i wkłady te uznaje się za wystarczającą gwarancję zgodnie z rozporządzeniem finansowym. Zastosowanie ma art. 33 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2021/695.

Artykuł 7

Projekty transgraniczne w dziedzinie energii odnawialnej

1. Projekty transgraniczne w dziedzinie energii odnawialnej przyczyniają się do dekarbonizacji, do zakończenia tworzenia wewnętrznego rynku energii i do zwiększenia bezpieczeństwa dostaw. Projekty te są objęte umową o współpracy lub innego rodzaju uzgodnieniami między co najmniej dwoma państwami członkowskimi bądź uzgodnieniami między co najmniej jednym państwem członkowskim a co najmniej jednym państwem trzecim, jak określono w art. 8, 9, 11 i 13 dyrektywy (UE) 2018/2001. Projekty te realizują cele określone w części IV załącznika do niniejszego rozporządzenia, spełniają wskazane tam ogólne kryteria i są wdrażane zgodnie z opisanym tam procesem.

2. Do dnia 31 grudnia 2021 r. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 26, akty delegowane w celu ustalenia – bez uszczerbku dla kryteriów wyboru określonych w art. 14 – kryteriów kwalifikacji i szczegółów procesu wyboru projektów. Komisja publikuje metody oceny wkładu projektu w realizację ogólnych kryteriów oraz metody sporządzania analizy kosztów i korzyści określonej w części IV załącznika.

3. Prace studyjne mające na celu opracowanie i identyfikację projektów transgranicznych w dziedzinie energii odnawialnej kwalifikują się do finansowania na podstawie niniejszego rozporządzenia.

4. Projekty transgraniczne w dziedzinie energii odnawialnej kwalifikują się do finansowania unijnego robót, jeżeli spełniają następujące dodatkowe kryteria:

- a) szczegółowa analiza kosztów i korzyści projektu na podstawie części IV pkt 3 załącznika jest obowiązkowa w odniesieniu do wszystkich projektów objętych wsparciem i uwzględnia wszelkie dochody wynikające z systemów wsparcia, została przeprowadzona w sposób przejrzysty, kompleksowy i kompletny oraz zawiera dowody na istnienie znacznych oszczędności kosztów lub korzyści lub zarówno kosztów, jak i korzyści, pod względem integracji systemów, zrównoważonego wpływu na środowisko, bezpieczeństwa dostaw lub innowacji; oraz
- b) wnioskodawca wykazał, że projekt nie zostałby zrealizowany w przypadku braku dotacji lub że projekt nie może być ekonomicznie opłacalny w przypadku braku dotacji.

5. Kwota dotacji na roboty:

- a) jest proporcjonalna do oszczędności lub korzyści, o których mowa w części IV pkt 2 lit. b) załącznika lub zarówno oszczędności, jak i korzyści;
- b) nie przekracza kwoty wymaganej do zapewnienia realizacji projektu lub osiągnięcia jego ekonomicznej opłacalności; oraz
- c) jest zgodna z art. 15 ust. 3.

6. CEF przewiduje możliwość skoordynowanego finansowania z ramami umożliwiającymi upowszechnianie energii odnawialnej, o których mowa w art. 3 ust. 5 dyrektywy (UE) 2018/2001, oraz współfinansowanie z unijnym mechanizmem finansowania energii ze źródeł odnawialnych, o którym mowa w art. 33 rozporządzenia (UE) 2018/1999.

7. Komisja regularnie ocenia wykorzystanie funduszy na transgraniczne projekty w dziedzinie energii odnawialnej w odniesieniu do kwoty referencyjnej określonej w art. 4 ust. 2 lit. b) niniejszego rozporządzenia. W świetle tej oceny i w przypadku braku dostatecznego przyjęcia przez rynek funduszy na transgraniczne projekty w dziedzinie energii odnawialnej niewykorzystany budżet przewidziany na te projekty wykorzystuje się na osiągnięcie celów transeuropejskich sieci energetycznych, określonych w art. 3 ust. 2 lit. b) ppkt (i) niniejszego rozporządzenia, na działania kwalifikowalne, o których mowa w art. 9 ust. 3 lit. a) niniejszego rozporządzenia, a od 2024 r. może on być wykorzystywany również na dofinansowanie unijnego mechanizmu finansowania energii ze źródeł odnawialnych ustanowionego na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1999.

8. Komisja przyjmie akt wykonawczy określający szczegółowe zasady dofinansowania między częściami dotyczącymi projektów transgranicznych w dziedzinie energii odnawialnej w ramach CEF a unijnym mechanizmem finansowania energii ze źródeł odnawialnych ustanowionym na podstawie art. 33 rozporządzenia (UE) 2018/1999. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 8

Projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania w dziedzinie infrastruktury łączności cyfrowej

1. Projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania w dziedzinie infrastruktury łączności cyfrowej to projekty, które wnoszą istotny wkład w osiągnięcie strategicznych celów Unii w zakresie łączności lub zapewniają infrastrukturę sieciową wspierającą transformację cyfrową gospodarki i społeczeństwa, a także unijny jednolity rynek cyfrowy.

2. Projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania w dziedzinie infrastruktury łączności cyfrowej spełniają następujące kryteria:

- a) przyczyniają się do realizacji celu szczegółowego przewidzianego w art. 3 ust. 2 lit. c); oraz
- b) wykorzystują najlepszą dostępną technologię najlepiej dostosowaną do danego projektu, która oferuje najlepszą równowagę pod względem wydajności przepływu danych, bezpieczeństwa transmisji, odporności sieci, cyberbezpieczeństwa i efektywności kosztowej.

3. Do finansowania na podstawie niniejszego rozporządzenia kwalifikują się prace studyjne mające na celu opracowanie i identyfikację projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w dziedzinie infrastruktury łączności cyfrowej.

4. Bez uszczerbku dla kryteriów wyboru określonych w art. 14 priorytetowe znaczenie dla finansowania ustala się, biorąc pod uwagę następujące kryteria:

- a) działania przyczyniające się do wdrożenia sieci o bardzo dużej przepustowości i dostępu do nich, w tym systemów 5G i innych najnowocześniejszych rodzajów łączności, zgodnie ze strategicznymi celami Unii w zakresie łączności na obszarach, na których znajdują się podmioty stymulujące rozwój społeczno-gospodarczy, traktowane są priorytetowo z uwzględnieniem potrzeb tych obszarów w zakresie łączności oraz objęcia zasięgiem dodatkowego obszaru, w tym gospodarstw domowych, zgodnie z częścią V pkt 1 załącznika. Jednostkowe wdrożenia na potrzeby podmiotów stymulujących rozwój społeczno-gospodarczy kwalifikują się do wsparcia, pod warunkiem że wdrożenia takie są ekonomicznie proporcjonalne i fizycznie wykonalne w praktyce;
- b) działania przyczyniające się do zapewnienia lokalnej łączności bezprzewodowej bardzo wysokiej jakości w społecznościach lokalnych, traktowane są priorytetowo zgodnie z częścią V pkt 2 załącznika;
- c) działania przyczyniające się do stworzenia korytarzy 5G wzdłuż głównych tras transportowych, w tym w ramach TEN-T, takich jak wyszczególnione w części V pkt 3 załącznika, traktowane są priorytetowo, aby zapewnić zasięg wzdłuż tych głównych tras transportowych, umożliwiając nieprzerwane świadczenie synergicznych usług cyfrowych, biorąc pod uwagę jego znaczenie społeczno-gospodarcze w związku z wszelkimi instalowanymi obecnie rozwiązaniami technologicznymi w podejściu przyszłościowym;
- d) projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania mające na celu utworzenie lub znaczące zmodernizowanie transgranicznych sieci szkieletowych łączących Unię z państwami trzecimi i wzmacniających połączenia między sieciami łączności elektronicznej na terytorium Unii, w tym podmorskie kable, traktowane są priorytetowo w zależności od tego, w jak istotnym stopniu przyczyniają się do zwiększenia efektywności, odporności i bardzo dużej przepustowości tych sieci łączności elektronicznej;
- e) projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania wdrażające operacyjne platformy cyfrowe, w ramach których to projektów pierwszeństwo przyznaje się działaniom opartym na najnowszych technologiach, z uwzględnieniem takich aspektów jak interoperacyjność, cyberbezpieczeństwo, ochrona danych i ich ponowne wykorzystanie.

ROZDZIAŁ II

KWALIFIKOWALNOŚĆ

Artykuł 9

Działania kwalifikowalne

1. Do finansowania kwalifikują się wyłącznie działania przyczyniające się do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 3, uwzględniające długoterminowe zobowiązania w zakresie dekarbonizacji. Działania te obejmują prace studyjne, roboty i inne towarzyszące środki niezbędne do zarządzania CEF i jego wdrażania oraz wytyczne sektorowe. Prace studyjne kwalifikują się jedynie w przypadku, gdy dotyczą projektów kwalifikujących się w ramach CEF.

2. W sektorze transportu do otrzymania unijnego wsparcia finansowego na podstawie niniejszego rozporządzenia kwalifikują się wyłącznie następujące działania:

- a) działania dotyczące wydajnych, wzajemnie połączonych, interoperacyjnych i multimodalnych sieci na potrzeby rozwoju infrastruktury kolejowej, drogowej, infrastruktury śródlądowych dróg wodnych i morskiej:
- (i) działania wdrażające sieć bazową zgodnie z rozdziałem III rozporządzenia (UE) nr 1315/2013, w tym działania dotyczące połączeń transgranicznych i brakujących połączeń, takich jak wyszczególnione w części III załącznika do niniejszego rozporządzenia, a także węzłów miejskich, multimodalnych platform logistycznych, portów morskich, portów śródlądowych, terminali kolejowo-drogowych i połączeń z portami lotniczymi sieci bazowej, w rozumieniu załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 1315/2013; działania wdrażające sieć bazową mogą obejmować powiązane elementy znajdujące się w sieci kompleksowej, w przypadku gdy jest to niezbędne do optymalizacji inwestycji i zgodnie z warunkami określonymi w programach prac, o których mowa w art. 20 niniejszego rozporządzenia;
 - (ii) działania związane z połączeniami transgranicznymi sieci kompleksowej zgodnie z rozdziałem II rozporządzenia (UE) nr 1315/2013, takimi jak wyszczególnione w części III pkt 2 załącznika do niniejszego rozporządzenia, działania, o których mowa w części III pkt 3 załącznika do niniejszego rozporządzenia, działania związane z pracami studyjnymi dotyczącymi rozwoju sieci kompleksowej i działania dotyczące morskich i śródlądowych portów sieci kompleksowej zgodnie z rozdziałem II rozporządzenia (UE) nr 1315/2013;
 - (iii) działania mające na celu przywrócenie brakujących regionalnych transgranicznych połączeń kolejowych w sieci TEN-T, które zostały zawieszane lub zlikwidowane;
 - (iv) działania wdrażające odcinki sieci kompleksowej znajdujące się w regionach najbardziej oddalonych, zgodnie z rozdziałem II rozporządzenia (UE) nr 1315/2013, w tym działania dotyczące odpowiednich węzłów miejskich, portów morskich, portów śródlądowych, terminali kolejowo-drogowych, połączeń z portami lotniczymi i multimodalnych platform logistycznych sieci kompleksowej, w rozumieniu załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 1315/2013;
 - (v) działania wspierające projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania mające na celu połączenie sieci transeuropejskiej z sieciami infrastruktury państw sąsiadujących, w rozumieniu art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1315/2013;
- b) działania związane z inteligentną, interoperacyjną, zrównoważoną, multimodalną, sprzyjającą włączeniu społecznemu, dostępną, bezpieczną i chronioną mobilnością:
- (i) działania wspierające autostrady morskie zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1315/2013 ze szczególnym uwzględnieniem transgranicznej żeglugi morskiej bliskiego zasięgu;
 - (ii) działania wspierające systemy aplikacji telematycznych, zgodnie z art. 31 rozporządzenia (UE) nr 1315/2013, na potrzeby odnośnych rodzajów transportu, w tym w szczególności:
 - na potrzeby kolei: europejski system zarządzania ruchem kolejowym (ERTMS),
 - na potrzeby śródlądowych dróg wodnych: usługi informacji rzecznej (RIS),
 - na potrzeby transportu drogowego: inteligentne systemy transportowe (ITS),
 - na potrzeby transportu morskiego: systemy monitorowania i informacji o ruchu statków (VTMIS) i usługi e-Maritime, w tym usługi pojedynczych punktów kontaktowych, takie jak pojedynczy punkt kontaktowy w sprawach morskich, systemy wspólnot portowych oraz stosowne systemy informacji celnej,
 - na potrzeby transportu lotniczego: systemy zarządzania ruchem lotniczym, w szczególności wynikające z badań nad systemem zarządzania ruchem lotniczym w ramach jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (SESAR);

- (iii) działania wspierające zrównoważone usługi w zakresie transportu towarowego zgodnie z art. 32 rozporządzenia (UE) nr 1315/2013 oraz działania służące ograniczeniu hałasu powodowanego przez kolejowy transport towarowy;
 - (iv) działania wspierające nowe technologie i innowacje, w tym automatyzację, zaawansowane usługi transportowe, integrację modalną i infrastrukturę paliw alternatywnych dla wszystkich rodzajów transportu, zgodnie z art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1315/2013;
 - (v) działania mające na celu usunięcie przeszkód w zakresie interoperacyjności w rozumieniu art. 3 lit. o) rozporządzenia (UE) nr 1315/2013, a zwłaszcza przeszkód utrudniających korzystanie z efektów korytarzowych/sieciovych, w tym działania wspierające wzrost kolejowego ruchu towarowego i propagujące automatyczne urządzenia do zmiany rozstawu kół;
 - (vi) działania mające na celu usunięcie przeszkód w zakresie interoperacyjności, w szczególności w węzłach miejskich w rozumieniu art. 30 rozporządzenia (UE) nr 1315/2013;
 - (vii) działania służące wdrożeniu bezpiecznej i chronionej infrastruktury oraz mobilności, w tym w zakresie bezpieczeństwa drogowego, zgodnie z art. 34 rozporządzenia (UE) nr 1315/2013;
 - (viii) działania poprawiające odporność infrastruktury transportowej, w szczególności na zmiany klimatu i klęski żywiołowe oraz na zagrożenia dla cyberbezpieczeństwa;
 - (ix) działania poprawiające dostępność infrastruktury transportowej we wszystkich rodzajach transportu i dla wszystkich użytkowników, zwłaszcza użytkowników o ograniczonej możliwości poruszania się, zgodnie z art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1315/2013;
 - (x) działania poprawiające dostępność infrastruktury transportowej i możliwość jej wykorzystania do celów bezpieczeństwa i ochrony ludności oraz działania dostosowujące infrastrukturę transportową do celów kontroli na granicach zewnętrznych Unii w celu ułatwienia przepływu ruchu;
- c) w ramach celu szczegółowego, o którym mowa w art. 3 ust. 2 lit. a) ppkt (ii), oraz zgodnie z art. 12 działania lub konkretne zadania w ramach działania, wspierające nowe lub istniejące części TEN-T przydatne do celów transportu wojaskowego w celu dostosowania TEN-T do wymogów dotyczących podwójnego zastosowania infrastruktury.
3. W sektorze energii do otrzymania unijnego wsparcia finansowego na podstawie niniejszego rozporządzenia kwalifikują się wyłącznie następujące działania:
- a) działania wspierające projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania, jak określono w art. 14 rozporządzenia (UE) nr 347/2013;
 - b) działania wspierające projekty transgraniczne w dziedzinie energii odnawialnej, w tym projekty dotyczące innowacyjnych rozwiązań, jak również magazynowania energii odnawialnej, oraz ich opracowanie, w rozumieniu części IV załącznika, z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych w art. 7.
4. W sektorze technologii cyfrowych do otrzymania unijnego wsparcia finansowego na podstawie niniejszego rozporządzenia kwalifikują się wyłącznie następujące działania:
- a) działania wspierające wdrażanie i zapewnianie dostępu do sieci o bardzo dużej przepustowości, w tym systemów 5G, zdolnych do obsługi połączeń gigabitowych na obszarach, gdzie znajdują się podmioty stymulujące rozwój społeczno-gospodarczy;
 - b) działania wspierające zapewnianie w społecznościach lokalnych bardzo wysokiej jakości lokalnej łączności bezprzewodowej, która jest świadczona bezpłatnie i na niedyskryminujących warunkach;
 - c) działania wdrażające nieprzerwany zasięg systemów 5G w odniesieniu do wszystkich głównych szlaków transportowych, w tym TEN-T, takich jak działania wyszczególnione w części V pkt 3 załącznika;
 - d) działania wspierające wdrażanie nowych lub znaczące zmodernizowanie istniejących sieci szkieletowych, w tym wykorzystujących kable podmorskie, w państwach członkowskich, między nimi oraz między Unią a państwami trzecimi, takie jak działania wyszczególnione w części V pkt 3 załącznika, a także inne działania wspierające wdrażanie sieci szkieletowych, o których mowa w tym punkcie;
 - e) działania wdrażające wymogi dotyczące infrastruktury łączności cyfrowej związane z projektami transgranicznymi w dziedzinach transportu lub energii lub wspierające operacyjne platformy cyfrowe bezpośrednio związane z infrastrukturą transportową lub energetyczną lub działania obu tych rodzajów.

Artykuł 10

Synergie między sektorami transportu, energii i technologii cyfrowych

1. Działania przyczyniające się jednocześnie do osiągnięcia jednego lub większej liczby celów dla co najmniej dwóch sektorów, jak przewidziano w art. 3 ust. 2 lit. a), b) i c), kwalifikują się do otrzymania unijnego wsparcia finansowego na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz do skorzystania z wyższej stopy dofinansowania zgodnie z art. 15. Tego rodzaju działania wdraża się poprzez programy prac obejmujące co najmniej dwa sektory i zawierające szczególne kryteria wyboru: są one finansowane z wkładów budżetowych z danych sektorów.

2. W ramach każdego z sektorów – transportu, energii lub technologii cyfrowych – działania kwalifikowalne zgodnie z art. 9 mogą obejmować elementy synergiczne dotyczące dowolnych pozostałych sektorów, które nie są związane z działaniami kwalifikowalnymi, określonymi odpowiednio w art. 9 ust. 2, 3 lub 4, pod warunkiem że spełniają wszystkie poniższe wymogi:

- a) koszt elementów synergicznych nie przekracza 20 % łącznych kosztów kwalifikowalnych działania;
- b) elementy synergiczne dotyczą sektorów transportu, energii lub technologii cyfrowych; oraz
- c) elementy synergiczne pozwalają na istotne zwiększenie społeczno-gospodarczych, klimatycznych lub środowiskowych korzyści płynących z działania.

Artykuł 11

Kwalifikujące się podmioty

1. W odniesieniu do podmiotów, poza kryteriami określonymi w art. 197 rozporządzenia finansowego, zastosowanie mają kryteria kwalifikowalności określone w niniejszym artykule.

2. Następujące podmioty są kwalifikowalne:

a) podmioty prawne z siedzibą w:

- (i) państwie członkowskim, w tym spółki *joint venture*;
- (ii) państwie trzecim stowarzyszonym z CEF; lub
- (iii) w krajach lub terytoriach zamorskich;

b) podmioty prawne utworzone na mocy prawa Unii oraz – jeżeli są one przewidziane w programach prac – organizacje międzynarodowe.

3. Osoby fizyczne nie kwalifikują się.

4. Programy prac mogą przewidywać, że podmioty prawne z siedzibą w państwach trzecich stowarzyszonych z CEF zgodnie z art. 5 oraz podmioty prawne z siedzibą w Unii, ale bezpośrednio lub pośrednio kontrolowane przez państwa trzecie lub obywatele państw trzecich lub przez podmioty z siedzibą w państwach trzecich nie kwalifikują się do udziału we wszystkich lub niektórych działaniach w ramach celów szczegółowych określonych w art. 3 ust. 2 lit. c) z należycie uzasadnionych względów bezpieczeństwa. W takich przypadkach nabory wniosków i zaproszenia do składania ofert ogranicza się do grona podmiotów mających siedzibę lub uznanych za mające siedzibę w państwach członkowskich i bezpośrednio lub pośrednio kontrolowanych przez państwa członkowskie lub przez obywateli państw członkowskich.

5. Podmioty prawne z siedzibą w państwie trzecim, które nie jest stowarzyszone z CEF, mogą w drodze wyjątku kwalifikować się do otrzymania unijnego wsparcia finansowego w ramach CEF, w przypadku gdy jest to konieczne dla osiągnięcia celów danego projektu będącego przedmiotem wspólnego zainteresowania w sektorach transportu, energii i technologii cyfrowych lub projektu transgranicznego w dziedzinie energii odnawialnej.

6. Kwalifikują się jedynie wnioski złożone:

a) przez co najmniej jedno państwo członkowskie; lub

b) za zgodą zainteresowanych państw członkowskich – przez organizacje międzynarodowe, wspólne przedsiębiorstwa lub przez przedsiębiorstwa publiczne lub prywatne bądź podmioty publiczne lub prywatne, w tym władze regionalne lub lokalne.

Jeżeli zainteresowane państwo członkowskie nie zgadza na złożenie wniosku na podstawie akapitu pierwszego lit. b), odpowiednio o tym informuje.

Państwo członkowskie może podjąć decyzję, że w odniesieniu do konkretnego programu prac lub konkretnej kategorii wniosków, mogą być one składane bez jego zgody. W takim przypadku na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego informację o tym zamieszcza się w odpowiednim programie prac i w odpowiednim ogłoszeniu o naborze wniosków.

Artykuł 12

Szczególne zasady kwalifikowalności dotyczące działań związanych z dostosowaniem TEN-T do wymogów podwójnego zastosowania do celów cywilnych i obronnych

1. Działania przyczyniające się do dostosowania sieci bazowej i sieci kompleksowej TEN-T określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1315/2013 w celu umożliwienia podwójnego zastosowania infrastruktury do celów cywilnych i obronnych podlegają następującym dodatkowym zasadom kwalifikowalności:

- a) wnioski składane są przez co najmniej jedno państwo członkowskie lub – za zgodą zainteresowanych państw członkowskich – przez podmioty prawne z siedzibami w państwach członkowskich;
- b) działania odnoszą się do odcinków lub węzłów określonych przez państwa członkowskie w załącznikach do wymogów wojskowych w zakresie mobilności wojskowej w UE i poza nią, przyjętych przez Radę w dniu 20 listopada 2018 r. lub w późniejszych wykazach oraz do wszelkich innych indykatywnych wykazów projektów priorytetowych, określonych przez państwa członkowskie zgodnie z planem działania na rzecz mobilności wojskowej;
- c) działania mogą dotyczyć zarówno modernizacji istniejących elementów infrastruktury, jak i budowy nowych elementów infrastruktury z uwzględnieniem wymogów dotyczących infrastruktury, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu;
- d) działania wdrażające wymóg dotyczący infrastruktury w stopniu wykraczającym poza poziom wymagany w odniesieniu do podwójnego zastosowania, są kwalifikowalne; niemniej jednak ich koszt jest kwalifikowalny jedynie do poziomu kosztów odpowiadających poziomowi wymogów w zakresie podwójnego zastosowania; działania dotyczące infrastruktury wykorzystywanej wyłącznie do celów wojskowych nie są kwalifikowalne;
- e) działania na podstawie niniejszego artykułu mogą być finansowane wyłącznie w ramach kwoty określonej w art. 4 ust. 2 lit. a) ppkt (iii) niniejszego rozporządzenia.

2. Komisja przyjmie akt wykonawczy określający, w razie potrzeby, wymogi dotyczące infrastruktury mające zastosowanie do określonych kategorii działań związanych z infrastrukturą podwójnego zastosowania oraz procedurę ewaluacji dotyczącą działań związanych z działaniami w zakresie podwójnego zastosowania infrastruktury. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24 ust. 2.

3. Po przeprowadzeniu okresowej ewaluacji CEF przewidzianej w art. 23 ust. 2 Komisja może zaproponować władzy budżetowej przesunięcie niewykorzystanych środków z art. 4 ust. 2 lit. a) ppkt (iii) do art. 4 ust. 2 lit. a) ppkt (i).

ROZDZIAŁ III

DOTACJE

Artykuł 13

Dotacje

Dotacje w ramach CEF przyznaje się i zarządza się nimi zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia finansowego.

Artykuł 14

Kryteria wyboru

1. Przejrzyste kryteria wyboru określa się w programach prac, o których mowa w art. 20, i w odniesieniu do naborów wniosków, uwzględniając, w odpowiednim zakresie, wyłączenie następujące elementy:
 - a) skutki gospodarcze, społeczne i środowiskowe, w tym wpływ na klimat (korzyści i koszty cyklu życia projektów), rzetelność, kompleksowość i przejrzystość analizy;
 - b) aspekty innowacyjności i cyfryzacji, bezpieczeństwa, interoperacyjności i dostępności, w tym dla osób o ograniczonej możliwości poruszania się;
 - c) wymiar transgraniczny, integracja sieci i dostępność terytorialna, w tym dla europejskich wysp i regionów najbardziej oddalonych;
 - d) unijna wartość dodana;
 - e) synergie między sektorami transportu, energii i technologii cyfrowych;
 - f) dojrzałość danego działania w świetle rozwoju projektu;
 - g) rzetelność strategii utrzymania proponowanej dla projektu po jego realizacji;
 - h) rzetelność proponowanego planu realizacji;
 - i) efekt katalizatora unijnego wsparcia finansowego dla inwestycji;
 - j) potrzeba przewyciężenia przeszkód finansowych wynikających m.in. z niewystarczającej opłacalności ekonomicznej, wysokich kosztów początkowych lub braku finansowania rynkowego;
 - k) potencjał podwójnego zastosowania w kontekście mobilności wojskowej;
 - l) spójność z unijnymi i krajowymi planami w dziedzinie energii i klimatu, w tym z zasadą „efektywność energetyczna przede wszystkim”.
2. Przy ocenie wniosków pod kątem kryteriów wyboru uwzględnia się, w odpowiednich przypadkach, odporność na niekorzystne skutki zmian klimatu poprzez ocenę wrażliwości na zmiany klimatu i ryzyka, z uwzględnieniem odpowiednich środków dostosowawczych.
3. Ocena wniosków pod kątem kryteriów wyboru zapewnia, aby w stosownych przypadkach, jak określono w programach prac, działania wspierane przez CEF, które obejmują technologię pozycjonowania, nawigacji i synchronizacji czasu, były kompatybilne technicznie z programami Galileo i EGNOS oraz z programem Copernicus.
4. W odniesieniu do działań dotyczących sektora transportu, ocena wniosków pod kątem kryteriów wyboru zapewnia w stosownych przypadkach, aby proponowane działania były spójne z dotyczącymi korytarzy planami prac i aktami wykonawczymi na podstawie art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1315/2013 oraz aby uwzględniały konsultacyjną opinię odpowiedzialnego koordynatora europejskiego na podstawie art. 45 ust. 8 tego rozporządzenia. W ramach oceny bada się również, czy wdrożenie działań finansowanych w ramach CEF stwarza ryzyko zakłócenia przepływu towarów i pasażerów na odcinku linii, którego dotyczy projekt, i czy ryzyko to zostało ograniczone.
5. W odniesieniu do działań dotyczących projektów transgranicznych w dziedzinie energii odnawialnej, kryteria wyboru uwzględniają warunki określone w art. 7 ust. 4.
6. W odniesieniu do działań dotyczących projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w dziedzinie łączności cyfrowej, kryteria wyboru określone w programach prac oraz w odniesieniu do naborów wniosków muszą uwzględniać kryteria określone w art. 8 ust. 4.

Artykuł 15

Stopy dofinansowania

1. W przypadku prac studyjnych kwota unijnego wsparcia finansowego nie może przekraczać 50 % łącznych kosztów kwalifikowalnych. W przypadku prac studyjnych finansowanych za pomocą kwot przesuniętych z Funduszu Spójności maksymalnymi stopami dofinansowania są stopy mające zastosowanie do Funduszu Spójności, jak określono w ust. 2 lit. c).

2. W przypadku robót w sektorze transportu stosuje się następujące maksymalne stopy dofinansowania:
- w przypadku robót związanych z celami szczegółowymi, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. a) ppkt (i), kwota unijnego wsparcia finansowego nie może przekraczać 30 % łącznych kosztów kwalifikowalnych; stopy dofinansowania mogą jednak zostać podwyższone do maksymalnie 50 % dla działań:
 - związanych z połączeniami transgranicznymi na warunkach określonych w lit. e) niniejszego ustępu;
 - wspierających systemy aplikacji telematycznych;
 - wspierających śródlądowe drogi wodne lub interoperacyjność kolei;
 - wspierających nowe technologie i innowacje;
 - wspierających poprawę infrastruktury bezpieczeństwa; oraz
 - dostosowujących infrastrukturę transportową do celów kontroli na granicach zewnętrznych Unii zgodnie z odpowiednimi przepisami unijnymi;
 - w przypadku robót związanych z celami szczegółowymi, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. a) ppkt (ii), kwota unijnego wsparcia finansowego nie może przekraczać 50 % łącznych kosztów kwalifikowalnych; stopy dofinansowania mogą jednak zostać podwyższone do maksymalnie 85 %, jeżeli niezbędne zasoby zostaną przesunięte do CEF na podstawie art. 4 ust. 13;
 - w odniesieniu do kwot przesuniętych z Funduszu Spójności, maksymalne stopy dofinansowania nie mogą przekraczać 85 % łącznych kosztów kwalifikowalnych;
 - w odniesieniu do kwot z działu „Europejskie inwestycje strategiczne” w wysokości 1 559 800 000 EUR, o których mowa w części II akapit pierwszy tiret pierwsze załącznika, na dokończenie brakujących głównych transgranicznych połączeń kolejowych między państwami członkowskimi kwalifikującymi się do finansowania z Funduszu Spójności, maksymalne stopy dofinansowania nie przekraczają 85 % łącznych kosztów kwalifikowalnych;
 - w odniesieniu do działań dotyczących połączeń transgranicznych, podwyższone maksymalne stopy dofinansowania przewidziane w lit. a), c) i d) niniejszego ustępu mogą być stosowane jedynie w przypadku działań, które wykazują wysoki stopień integracji procesów planowania i wdrażania działania, na potrzeby kryterium wyboru, o którym mowa w art. 14 ust. 1 lit. c), na przykład poprzez ustanowienie pojedynczej spółki projektowej, wspólnej struktury zarządzania, dwustronnych ram prawnych lub poprzez akt wykonawczy na podstawie art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1315/2013; ponadto stopa dofinansowania mająca zastosowanie do projektów realizowanych przez zintegrowane struktury zarządzania, w tym spółki *joint venture*, zgodnie z art. 11 ust. 2 lit. a) może zostać zwiększona o 5 %.
3. W przypadku robót w sektorze energii stosuje się następujące maksymalne stopy dofinansowania:
- w przypadku robót związanych z celami szczegółowymi, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), kwota unijnego wsparcia finansowego nie może przekraczać 50 % łącznych kosztów kwalifikowalnych;
 - stopy dofinansowania mogą zostać podwyższone do maksymalnie 75 % łącznych kosztów kwalifikowalnych dla działań przyczyniających się do opracowania projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, które w oparciu o dowody, o których mowa w art. 14 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 347/2013, zapewniają wysoki poziom regionalnego lub ogólnounijnego bezpieczeństwa dostaw, zwiększają poziom solidarności w Unii lub oferują wysoce innowacyjne rozwiązania.
4. W przypadku robót w sektorze technologii cyfrowych stosuje się następujące maksymalne stopy dofinansowania: w przypadku robót związanych z celami szczegółowymi, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. c), kwota unijnego wsparcia finansowego nie może przekraczać 30 % łącznych kosztów kwalifikowalnych.

Stopy dofinansowania mogą zostać podwyższone:

- maksymalnie do wysokości 50 % dla działań, które mają wyraźny wymiar transgraniczny, takich jak zapewnienie nieprzerwanego zasięgu systemów 5G wzdłuż głównych szlaków transportowych lub wdrożenie sieci szkieletowych między państwami członkowskimi oraz między Unią a państwami trzecimi; oraz
- maksymalnie do wysokości 75 % dla działań wdrażających połączenia gigabitowe dla podmiotów stymulujących rozwój społeczno-gospodarczy.

Działania zapewniające lokalną łączność bezprzewodową w społecznościach lokalnych, o ile są wdrażane poprzez dotacje o niskiej wartości, mogą być finansowane poprzez unijne wsparcie finansowe pokrywające do 100 % kosztów kwalifikowalnych, bez uszczerbku dla zasady współfinansowania.

5. Maksymalną stopą dofinansowania mającą zastosowanie do działań, o których mowa w art. 10 ust. 1, jest najwyższa dopuszczalna stopa dofinansowania mająca zastosowanie do danych sektorów. Ponadto stopa dofinansowania mająca zastosowanie do tych działań może zostać podwyższona o 10 %.
6. W każdym z sektorów transportu, energii i technologii cyfrowych w odniesieniu do robót prowadzonych w regionach najbardziej oddalonych zastosowanie ma szczególna maksymalna stopa dofinansowania w wysokości 70 %.

Artykuł 16

Koszty kwalifikowalne

Oprócz kryteriów określonych w art. 186 rozporządzenia finansowego zastosowanie mają następujące kryteria kwalifikowalności kosztów:

- a) kwalifikowalne są jedynie wydatki poniesione w państwach członkowskich, z wyjątkiem projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania lub projektów transgranicznych w dziedzinie energii odnawialnej dotyczących terytorium jednego lub większej liczby państw trzecich, o których mowa w art. 5 lub w art. 11 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, bądź wód międzynarodowych, jeżeli działanie jest niezbędne do realizacji celów danego projektu;
- b) koszty wyposażenia, urządzeń i infrastruktury traktowane jako wydatki kapitałowe beneficjenta są kwalifikowalne do ich pełnej wysokości;
- c) wydatki związane z zakupem gruntu nie są kosztami kwalifikowalnymi, z wyjątkiem przypadków dotyczących środków przesuniętych z Funduszu Spójności w sektorze transportu zgodnie z art. 64 rozporządzenia (UE) 2021/1060;
- d) koszty kwalifikowalne nie obejmują podatku od wartości dodanej.

Artykuł 17

Połączenie dotacji z innymi źródłami finansowania

1. Dotacje mogą być wykorzystywane w połączeniu ze środkami finansowymi pochodzącymi z Europejskiego Banku Inwestycyjnego lub krajowych banków prorozwojowych lub innych instytucji finansowania rozwoju i publicznych instytucji finansujących, a także od instytucji finansujących z sektora prywatnego i inwestorów z sektora prywatnego, w tym poprzez partnerstwa publiczno-prywatne.
2. Wykorzystanie dotacji, o których mowa w ust. 1, może być wdrażane w drodze specjalnych naborów wniosków.

Artykuł 18

Obniżenie lub zakończenie dotacji

1. Oprócz powodów wymienionych w art. 131 ust. 4 rozporządzenia finansowego kwota dotacji, z wyjątkiem należyście uzasadnionych przypadków, może zostać obniżona z następujących powodów:
 - a) w przypadku prac studyjnych – działanie nie rozpoczęło się w terminie roku od daty początkowej wskazanej w umowie o udzielenie dotacji;
 - b) w przypadku robót – działanie nie rozpoczęło się w terminie dwóch lat od daty początkowej wskazanej w umowie o udzielenie dotacji;
 - c) w następstwie przeglądu postępów w realizacji działania stwierdzono, że wdrażanie działania jest opóźnione w takim stopniu, że cele działania prawdopodobnie nie zostaną osiągnięte.
2. Umowa o udzielenie dotacji może zostać zmieniona lub rozwiązana z powodów określonych w ust. 1.
3. Zanim podjęta zostanie decyzja dotycząca obniżenia lub zakończenia dotacji, sprawa jest analizowana w sposób wszechstronny, a zainteresowanym beneficjentom zapewnia się możliwość przedłożenia uwag w rozsądnym terminie.

4. Dostępne środki na zobowiązania wynikające ze stosowania ust. 1 lub 2 niniejszego artykułu zostają rozdzielone na inne programy prac proponowane w ramach odpowiedniej puli środków finansowych zgodnie z art. 4 ust. 2.

Artykuł 19

Finansowanie skumulowane i alternatywne

1. Działanie, które otrzymało wkład w ramach CEF, może również otrzymać wkład z innego programu unijnego, w tym z funduszy objętych zarządzaniem dzielonym, pod warunkiem że wkład z obu programów nie pokrywa tych samych kosztów. Przepisy odpowiedniego programu unijnego mają zastosowanie do odpowiadającego mu wkładu do działania. Finansowanie skumulowane nie może przekraczać łącznych kosztów kwalifikowalnych działania. Wsparcie z różnych programów unijnych można obliczyć proporcjonalnie, zgodnie z dokumentami określającymi warunki wsparcia.

2. Znak „pieczęć doskonałości” przyznaje się działaniom, które spełniają łącznie następujące warunki:

- a) zostały ocenione w kontekście naboru wniosków w ramach CEF;
- b) spełniają minimalne wymagania jakościowe dotyczące tego naboru wniosków;
- c) nie mogą być finansowane w ramach tego naboru wniosków z uwagi na ograniczenia budżetowe.

Działania, którym przyznano znak „pieczęć doskonałości” zgodnie z akapitem pierwszym, mogą otrzymać wsparcie z EFRR zgodnie z art. 67 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2021/1060 lub z Funduszu Spójności bez dalszej oceny oraz pod warunkiem że tego rodzaju działania są zgodne z celami i zasadami danego funduszu.

ROZDZIAŁ IV

PROGRAMOWANIE, MONITOROWANIE, EWALUACJA I KONTROLA

Artykuł 20

Programy prac

1. CEF jest wdrażany w ramach programów prac, o których mowa w art. 110 rozporządzenia finansowego.
2. W celu zapewnienia przejrzystości i przewidywalności oraz poprawy jakości projektów Komisja przyjmie do dnia 15 października 2021 r. pierwsze wieloletnie programy prac. Te pierwsze wieloletnie programy prac zawierają harmonogramy naborów wniosków na pierwsze trzy lata CEF, ich tematy oraz indykatorywny budżet, a także perspektywiczne ramy obejmujące cały okres programowania.
3. Programy prac są przyjmowane przez Komisję w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24 ust. 2.
4. Przyjmując programy prac w sektorze energii, Komisja w sposób szczególny uwzględni projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania oraz działania powiązane mające na celu dalszą integrację wewnętrznego rynku energii, zakończenie izolacji energetycznej i wyeliminowanie wąskich gardeł w międzysystemowych połączeniach elektroenergetycznych, z naciskiem na projekty, które przyczyniają się do osiągnięcia docelowego poziomu co najmniej 10 % połączeń międzysystemowych do 2020 r. i 15 % do 2030 r., a także na projekty, które przyczyniają się do synchronizacji systemów elektroenergetycznych z sieciami Unii.

5. Zgodnie z art. 200 ust. 2 rozporządzenia finansowego właściwy urzędnik zatwierdzający może w stosownych przypadkach zorganizować następującą dwuetapową procedurę wyboru:
- wnioskodawcy składają uproszczoną dokumentację zawierającą relatywnie związane informacje w celu umożliwienia wstępnej kwalifikacji projektów na podstawie ograniczonej liczby kryteriów;
 - wnioskodawcy zakwalifikowani w pierwszym etapie składają po jego zakończeniu pełną dokumentację.

Artykuł 21

Przyznawanie unijnego wsparcia finansowego

- Po każdym naborze wniosków na podstawie programów prac, o których mowa w art. 20, Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający kwotę wsparcia finansowego, która ma zostać przyznana wybranym projektom lub ich częściom, oraz określający warunki i metody ich realizacji. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24 ust. 2.
- W trakcie realizacji umów o udzielenie dotacji Komisja informuje beneficjentów i zainteresowane państwa członkowskie o zmianach w kwotach dotacji i o ostatecznych kwotach, które wypłacono.
- Beneficjenci przedkładają sprawozdania zgodnie z odpowiednimi umowami o udzielenie dotacji bez uprzedniego zatwierdzenia przez państwa członkowskie. Komisja zapewnia państwom członkowskim dostęp do sprawozdań dotyczących działań podejmowanych na ich terytoriach.

Artykuł 22

Monitorowanie i sprawozdawczość

- Wskaźniki na potrzeby sprawozdawczości dotyczącej postępów CEF w realizacji celów ogólnych i szczegółowych określonych w art. 3 zawarto w części I załącznika.
- Aby zapewnić skuteczną ocenę postępów w realizacji celów CEF, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 26, zmieniających część I załącznika w odniesieniu do wskaźników, jeżeli uznaje się to za konieczne, a także uzupełniających niniejsze rozporządzenie o uregulowania dotyczące monitorowania i ewaluacji.
- System sprawozdawczości dotyczącej wykonania celów zapewnia efektywne, skuteczne i terminowe gromadzenie danych na potrzeby monitorowania wdrażania i rezultatów CEF oraz by dane te były przydatne do dogłębnej analizy poczynionych postępów, w tym monitorowania wydatków na cele związane z klimatem. W tym celu na odbiorców środków unijnych oraz, w stosownych przypadkach, na państwa członkowskie nakłada się proporcjonalne wymagania dotyczące sprawozdawczości.
- Komisja usprawnia specjalną stronę internetową, poprzez publikowanie w czasie rzeczywistym mapy realizowanych projektów, wraz ze stosownymi danymi, które obejmują oceny skutków oraz wartość, beneficjenta, podmiot realizujący i stan aktualny danego projektu. Co dwa lata Komisja przedstawia również sprawozdania z postępów. Sprawozdania te zawierają informacje o wdrażaniu CEF, zgodnie z celami ogólnymi i szczegółowymi określonymi w art. 3, wraz z wyjaśnieniem, czy prace w poszczególnych sektorach przebiegają zgodnie z planem, czy łączne zobowiązanie budżetowe odpowiada łącznej alokowanej kwocie, czy bieżące projekty osiągnęły wystarczający stopień kompletności oraz czy nadal są wykonalne i odpowiednie.

Artykuł 23

Ewaluacja

- Ewaluacje przeprowadza się w terminie, który pozwala na uwzględnienie ich wyników w procesie decyzyjnym.

2. Śródkresowa ewaluacja CEF przeprowadzana jest z chwilą, gdy dostępne są wystarczające informacje na temat wdrażania CEF, jednak nie później niż w ciągu czterech lat od rozpoczęcia jego wdrażania.
3. Po zakończeniu wdrażania CEF, lecz nie później niż cztery lata po upływie okresu określonego w art. 1, Komisja przeprowadza końcową ewaluację CEF.
4. Komisja przedkłada wnioski z tych ewaluacji, opatrzone własnymi komentarzami, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

Artykuł 24

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera Komitet Koordynujący CEF, który może się zbierać w różnych składach w zależności od zagadnienia. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 25

Akty delegowane

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 26, które to akty uzupełniają niniejsze rozporządzenie poprzez:
 - a) określenie uregulowań dotyczących monitorowania i ewaluacji w oparciu o wskaźniki określone w części I załącznika;
 - b) określenie dodatkowych wobec przepisów części IV załącznika przepisów dotyczących wyboru projektów transgranicznych w dziedzinie energii odnawialnej oraz ustanowienie i aktualizowanie wykazu wybranych projektów transgranicznych w dziedzinie energii odnawialnej.
2. Z zastrzeżeniem art. 172 akapit drugi TFUE Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 26 niniejszego rozporządzenia w celu:
 - a) wprowadzenia zmian w części III załącznika dotyczącej definicji transportowych korytarzy sieci bazowej oraz wstępnie zidentyfikowanych odcinków w ramach sieci kompleksowej;
 - b) wprowadzenia zmian w części V załącznika dotyczącej identyfikacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w dziedzinie łączności cyfrowej.

Artykuł 26

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 22 ust. 2 oraz art. 25, powierza się Komisji do dnia 31 grudnia 2028 r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 7 ust. 2, art. 22 ust. 2 i art. 25, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 7 ust. 2, art. 22 ust. 2 i art. 25 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 27

Informacja, komunikacja i promocja

1. Odbiorcy finansowania unijnego podają informacje o pochodzeniu tych środków oraz zapewniają eksponowanie finansowania unijnego, w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów, poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych ukierunkowanych informacji przeznaczonych dla różnych grup odbiorców, w tym dla mediów i opinii publicznej.
2. Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne związane z CEF, z realizowanymi w jego ramach działaniami i z uzyskanymi rezultatami. Zasoby finansowe alokowane na CEF przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej na temat priorytetów politycznych Unii, w zakresie, w jakim są one związane z celami, o których mowa w art. 3.
3. Zgodnie z obowiązującymi przepisami unijnymi i krajowymi zapewnia się przejrzystość i konsultacje społeczne.

Artykuł 28

Ochrona interesów finansowych Unii

W przypadku gdy państwo trzecie uczestniczy w CEF na podstawie decyzji przyjętej na mocy umowy międzynarodowej lub na podstawie jakiegokolwiek innego instrumentu prawnego, przyznaje ono właściwemu urzędnikowi zatwierdzającemu, OLAF i Trybunałowi Obrachunkowemu prawa i dostęp niezbędne do wykonywania w pełni ich odpowiednich kompetencji. W przypadku OLAF takie prawa obejmują prawo do prowadzenia dochodzeń, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, przewidzianych w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 29

Uchylenie i przepisy przejściowe

1. Rozporządzenia (UE) nr 1316/2013 i (UE) nr 283/2014 tracą moc.
2. Bez uszczerbku dla ust. 1 niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na kontynuację ani modyfikację działań rozpoczętych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1316/2013, które nadal stosuje się do tych działań aż do ich zamknięcia.
3. Z puli środków finansowych przeznaczonych na CEF pokrywane mogą być również wydatki na pomoc techniczną i administracyjną niezbędne do zapewnienia przejścia między CEF a środkami przyjętymi na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1316/2013.
4. W razie potrzeby w budżecie Unii obejmującym okres po roku 2027 mogą zostać zapisane środki na pokrycie wydatków przewidzianych w art. 4 ust. 5, aby umożliwić zarządzanie działaniami, które nie zostaną zakończone do dnia 31 grudnia 2027 r., zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

*Artykuł 30***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 7 lipca 2021 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

D.M. SASSOLI

Przewodniczący

W imieniu Rady

A. LOGAR

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ I

WSKAŹNIKI

CEF będzie ściśle monitorowany w oparciu o zestaw wskaźników mających na celu pomiar zakresu, w jakim osiągnięto cele ogólne i szczegółowe CEF, oraz minimalizację obciążeń i kosztów administracyjnych. W tym celu gromadzone będą dane dotyczące następującego zestawu wskaźników:

Sektory	Cele szczegółowe	Kluczowe wskaźniki
Transport	Wydajne, wzajemnie połączone i multimodalne sieci i infrastruktury na potrzeby inteligentnej, interoperacyjnej, zrównoważonej, sprzyjającej włączeniu społecznemu, dostępnej, bezpiecznej i chronionej mobilności	Liczba połączeń transgranicznych i brakujących połączeń objętych działaniem przy wsparciu z CEF (w tym działania związane z węzłami miejskimi, regionalnymi transgranicznymi połączeniami kolejowymi, multimodalnymi platformami logistycznymi, portami morskimi, portami śródlądowymi, połączeniami z portami lotniczymi oraz terminalami kolejowo-drogowymi sieci bazowej i sieci kompleksowej TEN-T)
		Liczba wspieranych w ramach CEF działań przyczyniających się do cyfryzacji transportu, w szczególności poprzez wdrażanie ERTMS, RIS, ITS, VTMS/usług e-Maritime oraz SESAR
		Liczba punktów zaopatrzenia w paliwa alternatywne wybudowanych lub zmodernizowanych przy wsparciu z CEF
		Liczba wspieranych w ramach CEF działań przyczyniających się do bezpieczeństwa transportu
		Liczba wspieranych w ramach CEF działań przyczyniających się do dostępności transportu dla osób o ograniczonej możliwości poruszania się
		Liczba wspieranych w ramach CEF działań przyczyniających się do ograniczenia hałasu powodowanego przez kolejowy transport towarowy
	Dostosowanie do podwójnego zastosowania infrastruktury transportowej	Liczba elementów infrastruktury transportowej dostosowanych w celu spełnienia wymogów podwójnego zastosowania
Energia	Przyczynianie się do zapewnienia wzajemnych połączeń i integracji rynków	Liczba wspieranych w ramach CEF działań przyczyniających się do realizacji projektów łączących sieci państw członkowskich i eliminujących wewnętrzne ograniczenia
		Liczba wspieranych w ramach CEF działań przyczyniających się do realizacji projektów zapewniających odporność sieci gazowej
		Liczba wspieranych w ramach CEF działań przyczyniających się do zwiększenia inteligencji i cyfryzacji sieci oraz zwiększenia zdolności magazynowania energii
	Zrównoważony rozwój dzięki umożliwieniu dekarbonizacji	Liczba wspieranych w ramach CEF działań przyczyniających się do realizacji projektów umożliwiających zwiększenie wykorzystania energii odnawialnej w systemach energetycznych
Liczba wspieranych w ramach CEF działań przyczyniających się do współpracy transgranicznej w dziedzinie energii odnawialnej		

Technologie cyfrowe	Przyczynianie się do rozwoju infrastruktury łączności cyfrowej w całej Unii	Nowe połączenia z sieciami o bardzo dużej przepustowości dla podmiotów stymulujących rozwój społeczno-gospodarczy i bardzo wysokiej jakości połączenia dla społeczności lokalnych
		Liczba wspieranych w ramach CEF działań umożliwiających zasięg 5G wzdłuż głównych szlaków transportowych
		Liczba wspieranych w ramach CEF działań umożliwiających nowe połączenia z sieciami o bardzo dużej przepustowości
		Liczba wspieranych w ramach CEF działań przyczyniających się do cyfryzacji sektorów energii i transportu

CZĘŚĆ II

INDYKATYWNE WARTOŚCI PROCENTOWE DOTYCZĄCE SEKTORA TRANSPORTU

Zasoby budżetowe, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. a) ppkt (i), zostają rozdzielone w następujący sposób:

- 60 % na działania wymienione w art. 9 ust. 2 lit. a): „działania dotyczące wydajnych, wzajemnie połączonych, interoperacyjnych i multimodalnych sieci”, z czego 1 559 800 000 EUR ⁽¹⁾, które mają zostać alokowane, w pierwszej kolejności, oraz na zasadach konkurencyjnych na dokończenie brakujących głównych transgranicznych połączeń kolejowych między państwami członkowskimi kwalifikującymi się do finansowania z Funduszu Spójności;
- 40 % na działania wymienione w art. 9 ust. 2 lit. b): „działania związane z inteligentną, interoperacyjną, zrównoważoną, multimodalną, sprzyjającą włączeniu społecznemu, dostępną, bezpieczną i chronioną mobilnością”.

Zasoby budżetowe, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. a) ppkt (ii), zostają rozdzielone w następujący sposób:

- 85 % na działania wymienione w art. 9 ust. 2 lit. a): „działania dotyczące wydajnych, wzajemnie połączonych, interoperacyjnych i multimodalnych sieci”;
- 15 % na działania wymienione w art. 9 ust. 2 lit. b): „działania związane z inteligentną, interoperacyjną, zrównoważoną, multimodalną, sprzyjającą włączeniu społecznemu, dostępną, bezpieczną i chronioną mobilnością”.

W odniesieniu do działań wymienionych w art. 9 ust. 2 lit. a), 85 % zasobów budżetowych przeznacza się na działania w sieci bazowej, a 15 % na działania w sieci kompleksowej.

CZĘŚĆ III

TRANSPORTOWE KORYTARZE SIECI BAZOWEJ ORAZ TRANSGRANICZNE POŁĄCZENIA SIECI KOMPLEKSOWEJ

1. Korytarze sieci bazowej oraz indykatywny wykaz wstępnie zidentyfikowanych połączeń transgranicznych i brakujących połączeń

Korytarz sieci bazowej „Atlantyk”	
Przebieg	Gijón – León – Valladolid A Coruña – Vigo – Orense – León Zaragoza – Pamplona/Logroño – Bilbao Tenerife/Gran Canaria – Huelva/Sanlúcar de Barrameda – Sevilla – Córdoba Algeciras – Bobadilla – Madrid Sines/Lisboa – Madrid – Valladolid Lisboa – Aveiro – Leixões/Porto – rzeka Douro Sionainn Faing lub Shannon Foynes/Baile Átha Cliath lub Dublin/Corcaigh lub Cork – Le Havre – Rouen – Paris

⁽¹⁾ 1 384 000 000 EUR w cenach z 2018 r.

	Aveiro – Valladolid – Vitoria-Gasteiz – Bergara – Bilbao/Bordeaux – Toulouse/Tours – Paris – Metz – Mannheim/Strasbourg Sionainn Faing lub Shannon Foynes/Baile Átha Cliath lub Dublin/Corcaigh lub Cork – Saint Nazaire – Nantes – Tours – Dijon	
Połączenia transgraniczne	Évora – Mérida	kolejowe
	Vitoria-Gasteiz – San Sebastián – Bayonne – Bordeaux	
	Aveiro – Salamanca	
	rzeka Douro (Via Navegável do Douro)	śródlądowe drogi wodne
Brakujące połączenia	Linie interoperacyjne o szerokości toru niezgodnej z UIC – na Półwyspie Iberyjskim	kolejowe
Korytarz sieci bazowej „Morze Bałtyckie – Morze Adriatyckie”		
Przebieg	Gdynia – Gdańsk – Katowice/Sławków Gdańsk – Warszawa – Katowice/Kraków Katowice – Ostrava – Brno – Wien Szczecin/Świnoujście – Poznań – Wrocław – Ostrava Katowice – Bielsko-Biała – Žilina – Bratislava – Wien Wien – Graz – Villach – Udine – Trieste Udine – Venezia – Padova – Bologna – Ravenna – Ancona Graz – Maribor – Ljubljana – Koper/Trieste	
Połączenia transgraniczne	Katowice/Opole – Ostrava – Brno Katowice – Žilina Bratislava – Wien Graz – Maribor Venezia – Trieste – Divača – Ljubljana	kolejowe
	Katowice – Žilina Brno – Wien	drogowe
Brakujące połączenia	Gloggnitz – Mürzzuschlag: tunel bazowy Semmering Graz – Klagenfurt: linia kolejowa i tunel Koralm Koper – Divača	kolejowe
Korytarz sieci bazowej „Morze Śródziemne”		
Przebieg	Algeciras – Bobadilla – Madrid – Zaragoza – Tarragona Madrid – Valencia – Sagunto – Teruel – Zaragoza Sevilla – Bobadilla – Murcia Cartagena – Murcia – Valencia – Tarragona/Palma de Mallorca – Barcelona Tarragona – Barcelona – Perpignan – Narbonne – Toulouse/Marseille – Genova/Lyon – La Spezia/Torino – Novara – Milano – Bologna/Verona – Padova – Venezia – Ravenna/Trieste/ Koper – Ljubljana – Budapest Ljubljana/Rijeka – Zagreb – Budapest – granica UA	
Połączenia transgraniczne	Barcelona – Perpignan	kolejowe
	Lyon – Torino: tunel bazowy i trasy dojazdowe	
	Nice – Ventimiglia	
	Venezia – Trieste – Divača – Ljubljana	
	Ljubljana – Zagreb	
	Zagreb – Budapest	

	Budapest – Miskolc – granica UA	
	Lendava – Letenye	drogowe
	Vásárosnamény – granica UA	
Brakujące połączenia	Almería – Murcia	kolejowe
	Linie interoperacyjne z liniami o szerokości toru niezgodnej z UIC na Półwyspie Iberyjskim	
	Perpignan – Montpellier	
	Koper – Divača	
	Rijeka – Zagreb	
	Milano – Cremona – Mantova – Porto Levante/Venezia – Ravenna/Trieste	śródlądowe drogi wodne
Korytarz sieci bazowej „Morze Północne – Morze Bałtyckie”		
Przebieg	Luleå – Helsinki – Tallinn – Rīga Ventspils – Rīga Rīga – Kaunas Klaipėda – Kaunas – Vilnius Kaunas – Warszawa granica BY – Warszawa – Łódź/Poznań – Frankfurt (Oder) – Berlin – Hamburg – Kiel Łódź – Katowice/Wrocław granica UA – Rzeszów – Katowice – Wrocław – Falkenberg – Magdeburg Szczecin/Świnoujście – Berlin – Magdeburg – Braunschweig – Hannover Hannover – Bremen – Bremerhaven/Wilhelmshaven Hannover – Osnabrück – Hengelo – Almelo – Deventer – Utrecht Utrecht – Amsterdam Utrecht – Rotterdam – Antwerpen Hannover/Osnabrück – Köln – Antwerpen	
Połączenia transgraniczne	Tallinn – Rīga – Kaunas – Warszawa: Rail Baltica, nowa w pełni interoperacyjna linia o szerokości toru UIC	kolejowe
	Świnoujście/Szczecin – Berlin	kolejowe i śródlądowe drogi wodne
	Korytarz Via Baltica EE–LV–LT–PL	drogowe
Brakujące połączenia	Kaunas – Vilnius: część nowej w pełni interoperacyjnej linii Rail Baltica o szerokości toru UIC	kolejowe
	Warszawa/Idzikowice – Poznań/Wrocław, w tym połączenia z planowanym centralnym węzłem transportowym	
	Nord-Ostsee-Kanal	śródlądowe drogi wodne
	Berlin – Magdeburg – Hannover; Mittellandkanal; kanały zachodnich Niemiec	
	Rhine, Waal	
	Noordzeekanaal, IJssel, Twentekanaal	
Korytarz sieci bazowej „Morze Północne – Morze Śródziemne”		
Przebieg granica UK – Baile Átha Cliath lub Dublin – Sionainn Faing lub Shannon Foynes/Corcaigh lub Cork – Le Havre/Calais/ Dunkerque/Zeebrugge/Terneuzen/Gent/ Antwerpen/Rotterdam/Amsterdam granica UK – Lille – Brussel lub Bruxelles Amsterdam – Rotterdam – Antwerpen – Brussel lub Bruxelles – Luxembourg Cork	Baile Átha Cliath lub Dublin – Sionainn Faing lub Shannon Foynes/Corcaigh lub Cork – Le Havre/Calais/ Dunkerque/Zeebrugge/Terneuzen/Gent/ Antwerpen/Rotterdam/Amsterdam granica UK – Lille – Brussel lub Bruxelles Amsterdam – Rotterdam – Antwerpen – Brussel lub Bruxelles – Luxembourg	

	Luxembourg – Metz – Dijon – Mâcon – Lyon – Marseille Luxembourg – Metz – Strasbourg – Basel Antwerpen/Zeebrugge – Gent – Calais/Dunkerque/Lille – Paris – Rouen – Le Havre	
Połączenia transgraniczne	Brussel lub Bruxelles – Luxembourg – Strasbourg	kolejowe
	Terneuzen – Gent	śródlądowe drogi wodne
	sieć Sekwana – Skalda i powiązane dorzecza Sekwany, Skaldy i Mozy	
	korytarz Ren–Skalda	
Brakujące połączenia	Albertkanaal/Canal Albert i Kanaal Bocht-Herentals	śródlądowe drogi wodne
Korytarz sieci bazowej „Wschód/wschodnia część regionu Morza Śródziemnego”		
Przebieg	Hamburg – Berlin Rostock – Berlin – Dresden Bremerhaven/Wilhelmshaven – Magdeburg – Drezno Dresden – Ústí nad Labem – Mělník/Praha – Lysá nad Labem/Poříčany – Kolín Kolín – Pardubice – Brno – Wien/Bratislava – Budapest – Arad – Timișoara – Craiova – Calafat – Vidin – Sofia Sofia – granica RS/granica MK Sofia – Plovdiv – Burgas/granica TR granica TR – Alexandroupoli – Kavala – Thessaloniki – Ioannina – Kakavia/Igoumenitsa granica MK – Thessaloniki Sofia – Thessaloniki – Athina – Piraeus/Ikonio – Irakleio – Lemesos (Vasiliko) – Lefkosia/Larnaka Athina – Patra/Igoumenitsa	
Połączenia transgraniczne	Dresden – Praha/Kolín	kolejowe
	Wien/Bratislava – Budapest	
	Békéscsaba – Arad – Timișoara	
	Craiova – Calafat – Vidin – Sofia – Thessaloniki	
	Sofia – granica RS/granica MK	
	granica TR – Alexandroupoli	
	granica MK – Thessaloniki	
	Ioannina – Kakavia (granica AL)	drogowe
	Drobeta Turnu Severin/Craiova – Vidin – Montana	
	Sofia – granica RS	
Brakujące połączenia	Igoumenitsa – Ioannina Praha – Brno Thessaloniki – Kavala – Alexandroupoli Timișoara – Craiova	kolejowe
Korytarz sieci bazowej „Ren – Alpy”		
Przebieg	Genova – Milano – Lugano – Basel Genova – Novara – Brig – Bern – Basel – Karlsruhe – Mannheim – Mainz – Koblenz – Köln Köln – Düsseldorf – Duisburg – Nijmegen/Arnhem – Utrecht – Amsterdam	

	Nijmegen – Rotterdam – Vlissingen Köln – Liège – Brussel lub Bruxelles – Gent Liège – Antwerpen – Gent – Zeebrugge		
Połączenia transgraniczne	Zevenaar – Emmerich – Oberhausen	kolejowe	
	Karlsruhe – Basel		
	Milano/Novara – granica CH		
	Basel – Antwerpen/Rotterdam – Amsterdam	śródlądowe drogi wodne	
Brakujące połączenia	Genova – Tortona/Novi Ligure	kolejowe	
	Zeebrugge – Gent		
Korytarz sieci bazowej „Ren – Dunaj”			
Przebieg	Strasbourg – Stuttgart – München – Wels/Linz Strasbourg – Mannheim – Frankfurt am Main – Würzburg – Nürnberg – Regensburg – Passau – Wels/Linz München/Nürnberg – Praha – Ostrava/Přerov – Žilina – Košice – granica UA Wels/Linz – Wien – Bratislava – Budapest – Vukovar Wien/Bratislava – Budapest – Arad – Moravita/Braşov/Craiova – Bucureşti – Giurgiu/ Constanta – Sulina		
Połączenia transgraniczne	München – Praha	kolejowe	
	Nürnberg – Plzeň		
	München – Mühldorf – Freilassing – Salzburg		
	Strasbourg – Kehl Appenweier		
	Hranice – Žilina		
	Košice – granica UA		
Brakujące połączenia	Wien – Bratislava/Budapest	śródlądowe drogi wodne	
	Bratislava – Budapest		
	Békéscsaba – Arad – Timișoara – granica RS		
	Bucureşti – Giurgiu – Rousse		
	Dunaj (Kehlheim – Constanța/Midia/Sulina) oraz powiązane dorzecza Wagu, Sawy i Cisy		
	Zlín – Žilina		drogowe
	Timișoara – granica RS		
Brakujące połączenia	Stuttgart – Ulm	kolejowe	
	Salzburg – Linz		
	Craiova – Bucureşti		
	Arad – Sighișoara – Braşov – Predeal		
Korytarz sieci bazowej „Skandynawia – Morze Śródziemne”			
Przebieg	granica RU – Hamina/Kotka – Helsinki – Turku/Naantali – Stockholm – Örebro(Hallsberg)/ Linköping – Malmö Narvik/Oulu – Luleå – Umeå – Stockholm/Örebro (Hallsberg) Oslo – Göteborg – Malmö – Trelleborg Malmö – København – Fredericia – Aarhus – Aalborg – Hirtshals/Frederikshavn København – Kolding/Lübeck – Hamburg – Hannover Bremerhaven – Bremen – Hannover – Nürnberg		

	Rostock – Berlin – Halle/Leipzig – Erfurt – München Nürnberg – München – Innsbruck – Verona – Bologna – Ancona/Firenze Livorno/La Spezia – Firenze – Roma – Napoli – Bari – Taranto – Valletta/Marsaxlokk Cagliari – Napoli – Gioia Tauro – Palermo/Augusta – Valletta/Marsaxlokk	
Połączenia transgraniczne	granica RU – Helsinki	kolejowe
	København – Hamburg: trasy dojazdowe do stałego połączenia pod cieśniną Bełt Fehmarn	
	München – Wörgl – Innsbruck – Fortezza – Bolzano – Trento – Verona: tunel bazowy Brenner i trasy dojazdowe	
	Göteborg – Oslo	
	København – Hamburg: stałe połączenie pod cieśniną Bełt Fehmarn	drogowe/kolejowe

2. Indykatorywny wykaz wstępnie zidentyfikowanych transgranicznych połączeń sieci kompleksowej

Transgraniczne odcinki sieci kompleksowej, o których mowa w art. 9 ust. 2 lit. a) ppkt (ii), obejmują w szczególności następujące odcinki:

Baile Átha Cliath lub Dublin/Letterkenny – granica UK	drogowe
Pau – Huesca	kolejowe
Lyon – granica CH	kolejowe
Athus – Mont-Saint-Martin	kolejowe
Breda – Venlo – Viersen – Duisburg	kolejowe
Antwerpen – Duisburg	kolejowe
Mons – Valenciennes	kolejowe
Gent – Terneuzen	kolejowe
Heerlen – Aachen	kolejowe
Groningen – Bremen	kolejowe
Stuttgart – granica CH	kolejowe
Gallarate/Sesto Calende – granica CH	kolejowe
Berlin – Rzepin/Horka – Wrocław	kolejowe
Praha – Linz	kolejowe
Villach – Ljubljana	kolejowe
Pivka – Rijeka	kolejowe
Plzeň – České Budějovice – Wien	kolejowe
Wien – Győr	kolejowe
Graz – Celldömölk – Győr	kolejowe
Neumarkt – Kallham – Mühlendorf	kolejowe
Korytarz Bursztynowy PL–SK–HU	kolejowe
korytarz Via Carpatia, granica BY/UA–PL–SK–HU–RO	drogowe
Focșani – granica MD	drogowe

Budapest – Osijek – Svilaj (granica BA)	drogowe
Faro – Huelva	kolejowe
Porto – Vigo	kolejowe
Giurgiu – Varna	kolejowe
Svilengrad – Pithio	kolejowe

3. Elementy sieci kompleksowej zlokalizowane w państwach członkowskich, które nie mają granicy lądowej z innym państwem członkowskim.

CZĘŚĆ IV

WYBÓR PROJEKTÓW TRANSGRANICZNYCH W DZIEDZINIE ENERGII ODNAWIALNEJ

1. Cel projektów transgranicznych w dziedzinie energii odnawialnej

Projekty transgraniczne w dziedzinie energii odnawialnej służą propagowaniu współpracy transgranicznej między państwami członkowskimi w zakresie planowania, rozwoju i racjonalnego pod względem kosztów wykorzystania odnawialnych źródeł energii, a także ułatwiają ich integrację dzięki instalacjom magazynowania energii i przyczyniają się do realizacji długoterminowych celów Unii dotyczących dekarbonizacji.

2. Kryteria ogólne

Aby dany projekt mógł zostać zakwalifikowany jako projekt transgraniczny w dziedzinie energii odnawialnej, musi spełniać wszystkie następujące kryteria ogólne:

- projekt jest objęty umową o współpracy lub innego rodzaju uzgodnieniami między co najmniej dwoma państwami członkowskimi bądź uzgodnieniami między co najmniej jednym państwem członkowskim a co najmniej jednym państwem trzecim, jak określono w art. 8, 9, 11 i 13 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- projekt zapewnia oszczędności kosztów w zakresie wprowadzania energii odnawialnej lub korzyści w zakresie integracji systemów, bezpieczeństwa dostaw lub innowacji, lub oba, w porównaniu z podobnym projektem lub projektem w dziedzinie energii odnawialnej realizowanym samodzielnie przez jedno z uczestniczących państw członkowskich;
- potencjalne łączne korzyści wynikające ze współpracy przeważają nad jej kosztami, w tym w dłuższej perspektywie, zgodnie z szacunkami dokonanymi na podstawie analizy kosztów i korzyści, o której mowa w pkt 3 niniejszej części, oraz przy zastosowaniu metod, o których mowa w art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

3. Analiza kosztów i korzyści

- koszty wytwarzania energii elektrycznej;
- koszty integracji systemów;
- koszty wsparcia;
- emisje gazów cieplarnianych;
- bezpieczeństwo dostaw;
- zanieczyszczenie powietrza i inne zanieczyszczenia lokalne, w tym wpływ na miejscową przyrodę i środowisko;
- innowacje.

4. Procedura

- Promotorzy, w tym państwa członkowskie, projektów potencjalnie kwalifikowalnych jako projekty transgraniczne w dziedzinie energii odnawialnej w ramach umowy o współpracy lub innego rodzaju uzgodnienia między co najmniej dwoma państwami członkowskimi lub między co najmniej jednym państwem członkowskim a co najmniej jednym państwem trzecim, jak określono w art. 8, 9, 11 i 13 dyrektywy (UE) 2018/2001, w odniesieniu do których to projektów czynione są starania o uzyskanie statusu projektu transgranicznego w dziedzinie energii odnawialnej,

przedkładają Komisji wniosek o zakwalifikowanie projektu w celu uzyskania statusu projektu transgranicznego w dziedzinie energii odnawialnej. Wniosek musi zawierać istotne informacje, które umożliwią Komisji ewaluację danego projektu pod kątem kryteriów określonych w pkt 2 i 3 niniejszej części, zgodnie z metodami, o których mowa w art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Komisja zapewnia, aby promotorzy mieli możliwość ubiegania się o status projektu transgranicznego w dziedzinie energii odnawialnej co najmniej raz w roku.

- b) Komisja powołuje grupę ds. projektów transgranicznych w dziedzinie energii odnawialnej i przewodniczy tej grupie, w skład której wchodzi po jednym przedstawicielu z każdego państwa członkowskiego i jeden przedstawiciel Komisji. Grupa przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.
- c) Co najmniej raz w roku Komisja organizuje proces wyboru projektów transgranicznych. Po dokonaniu ewaluacji projektów Komisja przekazuje grupie, o której mowa w lit. b) niniejszego punktu, wykaz kwalifikujących się projektów w dziedzinie energii odnawialnej, które spełniają kryteria określone w art. 7 i w lit. d) niniejszego punktu.
- d) Grupa, o której mowa w lit. b), otrzymuje stosowne informacje, poza szczególnie chronionymi informacjami handlowymi, na temat kwalifikujących się projektów wymienionych w wykazie przedłożonym przez Komisję w odniesieniu do następujących kryteriów:
 - (i) potwierdzenie, że spełnione są kryteria kwalifikowalności i kryteria wyboru odnośnie do wszystkich projektów;
 - (ii) informacje na temat mechanizmu współpracy, którego dotyczy dany projekt, oraz informacje na temat zakresu, w jakim projekt uzyskał poparcie jednego lub kilku państw członkowskich;
 - (iii) opis celu projektu, w tym informacje o szacowanej mocy (w kW) oraz, w miarę dostępności, produkcji energii odnawialnej (w kWh na rok), jak również o całkowitym koszcie projektu i odnośnych kosztach kwalifikowalnych, w euro;
 - (iv) informacje o oczekiwanej unijnej wartości dodanej zgodnie z pkt 2 lit. b) niniejszej części, oraz o oczekiwanych kosztach i korzyściach i oczekiwanej unijnej wartości dodanej zgodnie z pkt 2 lit. c) niniejszej części.
- e) Grupa może zapraszać na swoje posiedzenia, w stosownych przypadkach, promotorów kwalifikujących się projektów, przedstawicieli państw trzecich uczestniczących w kwalifikujących się projektach i wszelkie inne zainteresowane strony.
- f) Na podstawie wyników ewaluacji grupa uzgadnia wstępny wykaz projektów transgranicznych w dziedzinie energii odnawialnej, który ma zostać przyjęty zgodnie z lit. g).
- g) Na podstawie wstępnego wykazu, o którym mowa w lit. f), i z uwzględnieniem lit. i) Komisja przyjmuje w drodze aktu delegowanego ostateczny wykaz wybranych projektów transgranicznych w dziedzinie energii odnawialnej. Komisja publikuje również na swojej stronie internetowej wykaz wybranych projektów transgranicznych w dziedzinie energii odnawialnej. Wykaz ten jest weryfikowany w razie potrzeby i nie rzadziej niż co dwa lata.
- h) Grupa monitoruje realizację projektów znajdujących się w ostatecznym wykazie i przedstawia zalecenia dotyczące sposobów przezwycięzenia ewentualnych opóźnień w ich realizacji. W tym celu promotorzy wybranych projektów dostarczają informacji na temat realizacji swoich projektów.
- i) Przy wyborze projektów transgranicznych w dziedzinie energii odnawialnej Komisja dąży do zapewnienia, aby przy wyborze takich projektów zachowana była odpowiednia równowaga geograficzna. Na potrzeby wyboru projektów można wykorzystywać grupy regionalne.
- j) Jeżeli informacje, które stanowiły czynnik decydujący w ewaluacji danego projektu, były nieprawdziwe lub jeżeli projekt nie jest zgodny z prawem unijnym, projekt ten nie zostaje wybrany jako projekt transgraniczny w dziedzinie energii odnawialnej lub, jeżeli zostanie wybrany, jego status zostaje cofnięty.

CZĘŚĆ V

PROJEKTY BĘDĄCE PRZEDMIOTEM WSPÓLNEGO ZAINTERESOWANIA W DZIEDZINIE INFRASTRUKTURY ŁĄCZNOŚCI CYFROWEJ

1. Połączenia gigabitowe, w tym systemy 5G i inne najnowsze rodzaje łączności, dla podmiotów stymulujących rozwój społeczno-gospodarczy.

Działaniom nadaje się priorytet z uwzględnieniem funkcji podmiotów stymulujących rozwój społeczno-gospodarczy, znaczenia usług cyfrowych i aplikacji cyfrowych możliwych dzięki zapewnieniu łączności bazowej oraz potencjalnych korzyści społeczno-gospodarczych dla obywateli, przedsiębiorstw i społeczności lokalnych, w tym objęcia zasięgiem dodatkowego obszaru, w ujęciu ilości gospodarstw domowych. Dostępne środki budżetowe alokuje się w sposób zapewniający równowagę geograficzną między państwami członkowskimi.

Pierwszeństwo przyznaje się działaniom przyczyniającym się do zapewnienia łączności gigabitowej, w tym systemów 5G i innych najnowszych rodzajów łączności, dla:

- a) szpitali i ośrodków medycznych, zgodnie z wysiłkami na rzecz cyfryzacji systemu opieki zdrowotnej w celu zwiększenia dobrostanu obywateli unijnych oraz zmiany sposobu świadczenia pacjentom usług zdrowotnych i opiekuńczych;
- b) ośrodków edukacyjnych i badawczych, w kontekście wysiłków na rzecz ułatwienia wykorzystywania m.in. obliczeń wielkiej skali, aplikacji w chmurze i dużych zbiorów danych, zniwelowania przepaści cyfrowej i wprowadzenia innowacji w systemach kształcenia, poprawy wyników nauczania, zrównania szans i poprawy efektywności;
- c) niezakłóconej bezprzewodowej łączności szerokopasmowej 5G na wszystkich obszarach miejskich do 2025 r.

2. Łączność bezprzewodowa w społecznościach lokalnych

Aby kwalifikować się do otrzymania pomocy finansowej, działania mające na celu zapewnienie lokalnej łączności bezprzewodowej w ośrodkach lokalnego życia publicznego, w tym w dostępnych publicznie przestrzeniach zewnętrznych, które odgrywają istotną rolę w życiu publicznym społeczności lokalnych, muszą spełniać następujące warunki:

- a) są wdrażane przez organ sektora publicznego, o którym mowa w akapicie drugim, posiadający zdolność do planowania i nadzorowania instalacji, a także zapewnienia finansowania przez co najmniej trzy lata kosztów operacyjnych wewnętrznych i zewnętrznych lokalnych punktów dostępu bezprzewodowego w przestrzeni publicznej;
- b) wykorzystują sieci cyfrowe o bardzo dużej przepustowości, umożliwiające użytkownikom korzystanie z dostępu do internetu bardzo wysokiej jakości, który:
 - (i) jest oferowany bezpłatnie i na niedyskryminujących warunkach, jest łatwo dostępny, zabezpieczony i wykorzystuje najnowsze i najlepsze dostępne wyposażenie, oraz jest zdolny do zapewnienia użytkownikom łączności o dużej prędkości; oraz
 - (ii) wspiera powszechny i niedyskryminacyjny dostęp do innowacyjnych usług cyfrowych;
- c) wykorzystują wspólną identyfikację wizualną, którą dostarczy Komisja, oraz są połączone z powiązаныmi wielojęzycznymi narzędziami internetowymi;
- d) w celu osiągnięcia synergii, zwiększenia przepustowości i poprawy doświadczenia użytkowników działania te ułatwiają wdrożenie punktów dostępu bezprzewodowego 5G o bliskim zasięgu, w rozumieniu dyrektywy (UE) 2018/1972; oraz
- e) podlegają obowiązkowi zamawiania niezbędnego wyposażenia lub powiązanych usług instalacyjnych zgodnie z obowiązującym prawem, w celu zapewnienia, by projekty w nieuzasadniony sposób nie zakłócały konkurencji.

Unijną pomoc finansową udostępnia się organom sektora publicznego w rozumieniu art. 3 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2102^(*) zobowiązującym się do udostępniania, zgodnie z przepisami prawa krajowego, lokalnej łączności bezprzewodowej, bezpłatnie i na niedyskryminujących warunkach, przez stworzenie lokalnych punktów dostępu bezprzewodowego.

Finansowane działania nie mogą powielać istniejących bezpłatnych, prywatnych lub publicznych ofert o podobnych cechach, w tym jakości, w tej samej przestrzeni publicznej.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2102 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie dostępności stron internetowych i mobilnych aplikacji organów sektora publicznego (Dz.U. L 327 z 2.12.2016, s. 1).

Dostępne środki budżetowe alokuje się w sposób zapewniający równowagę geograficzną między państwami członkowskimi.

W stosownych przypadkach zapewnione zostaną koordynacja i spójność z wspieranymi w ramach CEF działaniami promującymi dostęp podmiotów stymulujących rozwój społeczno-gospodarczy do sieci o bardzo dużej przepustowości, zdolnych do zapewnienia łączności gigabitowej, w tym 5G i innych najnowszych rodzajów łączności.

3. Indykatory wykaz korytarzy 5G i transgranicznych połączeń szkieletowych kwalifikujących się do otrzymania finansowania

Zgodnie z celami społeczeństwa gigabitowego, określonymi przez Komisję, aby zapewnić nieprzerwany zasięg systemów 5G na głównych lądowych szlakach transportowych do 2025 r., działania wdrażające nieprzerwany zasięg systemów 5G na podstawie art. 9 ust. 4 lit. c) obejmują, w pierwszej kolejności, działania na odcinkach transgranicznych na potrzeby eksperymentalnego wprowadzenia opartej na sieci i zautomatyzowanej mobilności (CAM) oraz, w drugiej kolejności, działania na dłuższych odcinkach mające na celu wdrożenie CAM wzdłuż korytarzy, jak wskazano w tabeli poniżej (wykaz indykatory). Korytarze TEN-T są wykorzystywane w tym celu jako podstawa, ale wdrożenie systemów 5G nie jest konieczne ograniczone do tych korytarzy ⁽³⁾.

Ponadto działania wspierające tworzenie sieci szkieletowych, w tym wykorzystujących podmorskie kable między państwami członkowskimi, między Unią a państwami trzecimi bądź łączące wyspy europejskie, na podstawie art. 9 ust. 4 lit. d), są również wspierane w celu zapewnienia niezbędnej redundancji w przypadku tego rodzaju kluczowej infrastruktury oraz zwiększenia zdolności i odporności sieci cyfrowych Unii.

Korytarz sieci bazowej „Atlantyk”	
Odcinki transgraniczne do eksperymentalnego wprowadzenia CAM	Porto – Vigo
	Mérida – Évora
	Paris – Amsterdam – Frankfurt am Main
	Aveiro – Salamanca
	San Sebastián – Biarritz
Dłuższe odcinki do wdrożenia CAM na większą skalę	Metz – Paris – Bordeaux – Bilbao – Vigo – Porto – Lisboa
	Bilbao – Madrid – Lisboa
	Madrid – Mérida – Sevilla – Tarifa
Uruchomienie sieci szkieletowych, w tym również z wykorzystaniem kabli podmorskich	Açores/Madeira – Lisboa
Korytarz sieci bazowej „Morze Bałtyckie – Morze Adriatyckie”	
Odcinki transgraniczne do eksperymentalnego wprowadzenia CAM	
Dłuższe odcinki do wdrożenia CAM na większą skalę	Gdańsk – Warszawa – Brno – Wien – Graz – Ljubljana – Koper/Trieste
Korytarz sieci bazowej „Morze Śródziemne”	
Odcinki transgraniczne do eksperymentalnego wprowadzenia CAM	
Dłuższe odcinki do wdrożenia CAM na większą skalę	Budapest – Zagreb – Ljubljana – Rijeka – Split – Dubrovnik
	Ljubljana – Zagreb – Slavonski Brod – Bajakovo (granica RS)
	Slavonski Brod – Đakovo – Osijek

⁽³⁾ Odcinki oznaczone kursywą znajdują się poza korytarzami sieci bazowej TEN-T, ale są objęte korytarzami 5G.

	Montpellier – Narbonne – Perpignan – Barcelona – Valencia – Málaga – Tarifa z przedłużeniem do Narbonne – Toulouse
Uruchomienie sieci szkieletowych, w tym również z wykorzystaniem kabli podmorskich	Podmorskie sieci kablowe Lisboa – Marseille – Milano
Korytarz sieci bazowej „Morze Północne – Morze Bałtyckie”	
Odcinki transgraniczne do eksperymentalnego wprowadzenia CAM	Warszawa – Kaunas – Vilnius
	Kaunas – Klaipėda
Dłuższe odcinki do wdrożenia CAM na większą skalę	Tallin – Rīga – Kaunas – granica LT/PL – Warszawa
	granica BY/LT – Vilnius – Kaunas – Klaipėda
	Via Carpathia: Klaipėda – Kaunas – Ełk – Białystok – Lublin – Rzeszów – Barwinek – Košice
Korytarz sieci bazowej „Morze Północne – Morze Śródziemne”	
Odcinki transgraniczne do eksperymentalnego wprowadzenia CAM	Metz – Merzig – Luxembourg
	Rotterdam – Antwerp – Eindhoven
Dłuższe odcinki do wdrożenia CAM na większą skalę	Amsterdam – Rotterdam – Breda – Lille – Paris
	Brussel lub Bruxelles – Metz – Basel
	Mulhouse – Lyon – Marseille
Korytarz sieci bazowej „Wschód/wschodnia część regionu Morza Śródziemnego”	
Odcinki transgraniczne do eksperymentalnego wprowadzenia CAM	Sofia – Thessaloniki – Beograd
Dłuższe odcinki do wdrożenia CAM na większą skalę	Berlin – Praha – Brno – Bratislava – Timișoara – Sofia – granica TR
	Bratislava – Košice
	Sofia – Thessaloniki – Athina
Korytarz sieci bazowej „Ren – Alpy”	
Odcinki transgraniczne do eksperymentalnego wprowadzenia CAM	Bologna – Innsbruck – München (korytarz Brenner)
Dłuższe odcinki do wdrożenia CAM na większą skalę	Rotterdam – Oberhausen – Frankfurt am Main
	Basel – Milano – Genova
Korytarz sieci bazowej „Ren – Dunaj”	
Odcinki transgraniczne do eksperymentalnego wprowadzenia CAM	
Dłuższe odcinki do wdrożenia CAM na większą skalę	Frankfurt am Main – Passau – Wien – Bratislava – Budapest – Osijek – Vukovar – București – Constanta
	București – Iasi
	Karlsruhe – München – Salzburg – Wels
	Frankfurt am Main – Strasbourg

Korytarz sieci bazowej „Skandynawia – Morze Śródziemne”	
Odcinki transgraniczne do eksperymentalnego wprowadzenia CAM	Oulu – Tromsø Oslo – Stockholm – Helsinki
Dłuższe odcinki do wdrożenia CAM na większą skalę	Turku – Helsinki – granica RU
	Oslo – Malmö – København – Hamburg – Würzburg – Nürnberg – München – Rosenheim – Verona – Bologna – Napoli – Catania – Palermo
	Stockholm – Malmö
	Napoli – Bari – Taranto
	Aarhus – Esbjerg – Padborg

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2021/1154

z dnia 9 lipca 2021 r.

ustanawiające zamknięcie połowów tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym przez statki pływające pod banderą Grecji

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) 2021/92 ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2021.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą Grecji lub zarejestrowane w tym państwie wyczerpały kwotę przyznaną na połowy stada tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym na 2021 r.
- (3) Należy zatem zakazać pewnych rodzajów działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wyczerpanie kwoty

Kwotę połowową przyznaną Grecji na 2021 r. na połowy stada tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym, o której mowa w załączniku, uznaje się za wyczerpaną z dniem określonym w tym załączniku.

Artykuł 2

Zakazy

Z dniem określonym w załączniku zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada, o którym mowa w art. 1, przez statki pływające pod banderą lub zarejestrowane w Grecji. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na statku, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2021/92 z dnia 28 stycznia 2021 r. w sprawie ustalenia uprawnień do połowów na rok 2021 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mających zastosowanie w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 31 z 29.1.2021, s. 31).

*Artykuł 3***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lipca 2021 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
Virginijus SINKEVIČIUS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Nr	12/TQ92
Państwo członkowskie	Grecja
Stado	BFT/AE45WM (w tym BFT/*641, BFT/*643, BFT/*8301, BFT/*8302 i BFT/*8303F)
Gatunek	Tuńczyk błękitnopłetwy (<i>Thunnus thynnus</i>)
Obszar	Ocean Atlantycki na wschód od 45° W oraz Morze Śródziemne
Data	28.4.2021

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2021/1155**z dnia 9 lipca 2021 r.****ustanawiające zamknięcie połowów tuńczyka błękitnopłetwego w wodach konkretnych archipelagów przez łodzie rybołówstwa tradycyjnego pływające pod banderą Grecji**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) 2021/92 ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2021.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji łodzie rybołówstwa tradycyjnego pływające pod banderą lub zarejestrowane w Grecji wyczerpały kwotę na połowy tuńczyka błękitnopłetwego w wodach konkretnych archipelagów przyznaną na 2021 r.
- (3) Należy zatem zakazać pewnych rodzajów działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną Grecji w odniesieniu do stada tuńczyka błękitnopłetwego w wodach konkretnych archipelagów przyznaną na 2021 r., o której mowa w załączniku, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada, o którym mowa w art. 1, przez łodzie rybołówstwa tradycyjnego pływające pod banderą lub zarejestrowane w Grecji. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na statku, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lipca 2021 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
Virginius SINKEVIČIUS
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2021/92 z dnia 28 stycznia 2021 r. w sprawie ustalenia uprawnień do połowów na rok 2021 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mających zastosowanie w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 31 z 29.1.2021, s. 31).

ZAŁĄCZNIK

Nr	11/TQ92
Państwo członkowskie	Grecja (łódzie rybołówstwa tradycyjnego)
Stado	BFT/AVARCH
Gatunek	Tuńczyk błękitnopłetwy (<i>Thunnus thynnus</i>)
Obszar	Konkretne archipelagi w Grecji (Wyspy Jońskie), Hiszpanii (Wyspy Kanaryjskie) i Portugalii (Azory i Madera)
Data	22.3.2021

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2021/1156**z dnia 13 lipca 2021 r.****zmieniające załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 oraz załącznik do rozporządzenia Komisji (UE) nr 231/2012 w odniesieniu do glikozydów stewiolowych (E 960) i rebaudiozydu M wytwarzanych w drodze enzymatycznej modyfikacji glikozydów stewiolowych ze stewii****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 3 oraz art. 14,uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1331/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. ustanawiające jednolitą procedurę wydawania zezwoleń na stosowanie dodatków do żywności, enzymów spożywczych i środków aromatyzujących ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 ustanowiono unijny wykaz dodatków do żywności dopuszczonych do stosowania w żywności oraz warunki ich stosowania.
- (2) W załączniku do rozporządzenia Komisji (UE) nr 231/2012 ⁽³⁾ ustanowiono specyfikacje dla dodatków do żywności wymienionych w załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008.
- (3) Unijny wykaz dodatków do żywności i specyfikacje dodatków do żywności mogą być aktualizowane zgodnie z jednolitą procedurą, o której mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1331/2008, z inicjatywy Komisji albo na wniosek państwa członkowskiego lub zainteresowanej strony.
- (4) W lutym 2018 r. Komisji przedłożono wniosek o zmianę specyfikacji dotyczących dodatku do żywności „glikozydy stewiolowe (E 960)”. Komisja udostępniła ten wniosek państwom członkowskim na podstawie art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1331/2008.
- (5) Według obowiązujących specyfikacji glikozydy stewiolowe (E 960) muszą zawierać nie mniej niż 95 % spośród jedenastu wymienionych glikozydów stewiolowych: stewiozydu, rubusozzydu, dulkozydu A, stewiolbiozydu oraz rebaudiozydów A, B, C, D, E, F i M w suchej masie, w dowolnej kombinacji i stosunku. Proces wytwarzania tego dodatku do żywności obejmuje dwa główne etapy: pierwszy polega na ekstrakcji wodnej liści rośliny *Stevia rebaudiana* Bertoni i wstępnym oczyszczeniu ekstraktu; a drugi – na rekrytalizacji glikozydów stewiolowych.
- (6) Wnioskodawca wniósł o zmianę specyfikacji glikozydów stewiolowych (E 960) w celu uwzględnienia nowej metody produkcji rebaudiozydu M. Rebaudiozyd M jest drugorzędny glikozydem występującym na bardzo niskich poziomach (< 1 %) w liściach stewii; jego profil smakowy jest bliższy sacharozie niż profil smakowy głównych glikozydów (tj. stewiozydu i rebaudiozydu A).
- (7) Nowy proces obejmuje biokonwersję oczyszczonego ekstraktu z liści stewii (≥ 95 % glikozydów stewiolowych) w wieloetapowym procesie enzymatycznym z wykorzystaniem enzymów przygotowanych na pierwszym etapie procesu. Powstały w ten sposób rebaudiozyd M przechodzi szereg etapów oczyszczania i izolacji w celu uzyskania ostatecznego rebaudiozydu M (≥ 95 %).

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 231/2012 z dnia 9 marca 2012 r. ustanawiające specyfikacje dla dodatków do żywności wymienionych w załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 83 z 22.3.2012, s. 1).

- (8) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) dokonał oceny bezpieczeństwa proponowanej zmiany specyfikacji glikozydów stewiolowych będących dodatkiem do żywności (E 960) i przyjął opinię w dniu 24 września 2019 r. ⁽⁴⁾. Urząd uznał, że etapowy proces enzymatyczny stosowany w produkcji rebaudiozydu M może powodować zanieczyszczenia inne niż te, które mogą występować w glikozydach stewiolowych (E 960) uzyskiwanych z ekstrakcji wodnej liści *Stevia rebaudiana*, po której następuje rekrytalizacja. W związku z tym Urząd uznał, że potrzebne są odrębne specyfikacje dotyczące rebaudiozydu M wytwarzanego w wyniku tego procesu. Ponadto Urząd stwierdził, że istniejące dopuszczalne dzienne pobranie (ADI) wynoszące 4 mg/kg masy ciała dziennie można również zastosować do rebaudiozydu M produkowanego w drodze enzymatycznej modyfikacji glikozydów stewiolowych. Urząd uznał, że narażenie na rebaudiozyd M (wyrażone jako ekwiwalent stewiolu) nie będzie wyższe niż narażenie na glikozydy stewiolowe (E 960), jeżeli zostanie zastąpione rebaudiozydem M wytwarzanym w etapowym procesie enzymatycznym. Urząd stwierdził również, że rebaudiozyd M wytwarzany w drodze enzymatycznej modyfikacji glikozydów stewiolowych, z wykorzystaniem enzymów UDP-glukozylotransferazy i syntazy sacharozy, wytwarzanych przez genetycznie zmodyfikowane drożdże *K. phaffii* UGT-a oraz *K. phaffii* UGT-b, nie stanowi zagrożenia w odniesieniu do tych samych proponowanych zastosowań i tych samych poziomów stosowania co w przypadku glikozydów stewiolowych (E 960).
- (9) Należy zatem zezwolić na stosowanie rebaudiozydu M wytwarzanego w etapowym procesie enzymatycznym jako substancji słodzącej w tych kategoriach żywności, w których obecnie dozwolone są glikozydy stewiolowe (E 960).
- (10) Biorąc pod uwagę trwający proces zmiany międzynarodowego systemu numeracji dodatków do żywności określonego w Kodeksie Żywnościowym, do celów etykietowania do części B załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 należy włączyć nowy dodatek do żywności „E 960c glikozydy stewiolowe wytwarzane enzymatycznie”. W celu zapewnienia jasności i spójności nazwę obecnie dopuszczonego dodatku do żywności „glikozydy stewiolowe (E 960)” należy zmienić na „glikozydy stewiolowe ze stewii (E 960a)”. Ponieważ wspomniane dodatki do żywności mogą być regulowane łącznie, do części C załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 należy dodać nową grupę glikozydów stewiolowych, obejmującą obie te substancje, a wszystkie wpisy dotyczące glikozydów stewiolowych (E 960) w części E załącznika II do tego rozporządzenia należy odpowiednio zastąpić, zachowując przy tym obecnie obowiązujące zastosowania i maksymalny poziom w przypadku dozwolonych zastosowań i poziomów stosowania.
- (11) Specyfikacje rebaudiozydu M wytwarzanego w drodze enzymatycznej modyfikacji glikozydów stewiolowych ze stewii należy włączyć do rozporządzenia (UE) nr 231/2012, a jednocześnie należy włączyć wpis „E 960c glikozydy stewiolowe wytwarzane enzymatycznie” do unijnego wykazu dodatków do żywności ustanowionego w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 i (UE) nr 231/2012.
- (13) Aby umożliwić podmiotom gospodarczym dostosowanie się do nowych przepisów, należy przewidzieć okres przejściowy, w którym dodatek do żywności „glikozydy stewiolowe ze stewii (E 960a)” oraz żywność go zawierająca mogą być nadal wprowadzane do obrotu jako „glikozydy stewiolowe (E 960)”.
- (14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku II do rozporządzenia (WE) 1333/2008 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 231/2012 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

⁽⁴⁾ Dziennik EFSA 2019; 17(10):5867, 19 s.

Artykuł 3

Dodatek do żywności „glikozydy stewiolowe” (E 960) oraz żywność go zawierająca, które są etykietowane lub wprowadzane do obrotu w ciągu 18 miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i które spełniają wymogi niniejszego rozporządzenia, mogą być wprowadzane do obrotu do wyczerpania zapasów.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lipca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 wprowadza się następujące zmiany:

a) w części B2 wprowadza się następujące zmiany:

1) wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

„E 960a	Glikozydy stewiolowe ze stewii”

2) po pozycji dotyczącej E 960a dodaje się pozycję w brzmieniu:

„E 960c	Glikozydy stewiolowe wytwarzane enzymatycznie”

b) w części C pkt 5 po lit. u) dotyczącej E 626–635 dodaje się nową lit. v) w brzmieniu: Rybonukleotydy:

„(v) E 960a–960c: Glikozydy stewiolowe

Numer E	Nazwa
E 960a	Glikozydy stewiolowe ze stewii
E 960c	Glikozydy stewiolowe wytwarzane enzymatycznie”

c) w części E wprowadza się następujące zmiany:

1) w kategorii 01.4 (Fermentowane przetwory mleczne z dodatkami smakowymi lub środkami aromatyzującymi, włącznie z produktami poddanymi obróbce cieplnej) wpis dotyczący E 960 (glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	100	(1) (60)	Tylko produkty o obniżonej wartości energetycznej lub bez dodatku cukru”

2) w kategorii 03 (Lody spożywcze) wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	200	(1) (60)	Tylko produkty o obniżonej wartości energetycznej lub bez dodatku cukru”

3) w kategorii 04.2.2 (Owoce i warzywa w occie, oleju lub solance) wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	100	(1) (60)	Tylko słodko-kwaśne marynaty owocowe i warzywne”

4) w kategorii 04.2.4.1 (Przetwory owocowe i warzywne, z wyłączeniem owoców w wodnym roztworze cukru, poddanych obróbce cieplnej) wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	200	(1) (60)	Tylko o obniżonej wartości energetycznej”

- 5) w kategorii 04.2.5.1 (Dżemy ekstra i galaretki ekstra w rozumieniu dyrektywy 2001/113/WE) wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	200	(1) (60)	Tylko dżemy, galaretki i marmolady o obniżonej wartości energetycznej”

- 6) w kategorii 04.2.5.2 (Dżemy, galaretki i marmolady oraz słodzony przecier z kasztanów w rozumieniu dyrektywy 2001/113/WE) wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	200	(1) (60)	Tylko dżemy, galaretki i marmolady o obniżonej wartości energetycznej”

- 7) w kategorii 04.2.5.3 (Inne podobne owocowe lub warzywne produkty do smarowania) wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	200	(1) (60)	Tylko owocowe lub warzywne produkty do smarowania o obniżonej wartości energetycznej i produkty do smarowania pieczywa na bazie suszonych owoców, o obniżonej wartości energetycznej lub bez dodatku cukru”

- 8) w kategorii 05.1 (Wyroby kakaowe i czekoladowe objęte dyrektywą 2000/36/WE) wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	270	(1) (60)	Tylko o obniżonej wartości energetycznej lub bez dodatku cukru”

- 9) w kategorii 05.2 (Pozostałe wyroby cukiernicze, w tym pastylki i drażetki odświeżające oddech) wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	270	(1) (60)	Tylko produkty na bazie kakao lub suszonych owoców, o obniżonej wartości energetycznej lub bez dodatku cukru
E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	330	(1) (60)	Tylko produkty do smarowania pieczywa na bazie kakao, mleka, suszonych owoców lub tłuszczów, o obniżonej wartości energetycznej lub bez dodatku cukru
E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	350	(1) (60)	Tylko wyroby cukiernicze bez dodatku cukru Tylko twarde wyroby cukiernicze o obniżonej wartości energetycznej (cukierki i lizaki) Tylko miękkie wyroby cukiernicze o obniżonej wartości energetycznej (cukierki do żucia, gumy owocowe i piankowe produkty cukrownicze/pianki żelowe) Tylko lukrecja o obniżonej wartości energetycznej Tylko nugat o obniżonej wartości energetycznej Tylko marcepan o obniżonej wartości energetycznej

	E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	2 000	(1) (60)	Tylko pastylki i drażetki odświeżające oddech, o obniżonej wartości energetycznej lub bez dodatku cukru
	E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	670	(1) (60)	Tylko silnie aromatyzowane pastylki odświeżające gardło, o obniżonej wartości energetycznej lub bez dodatku cukru”

- 10) w kategorii 05.3 (Guma do żucia) wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

	„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	3 300	(1) (60)	Tylko bez dodatku cukru”

- 11) w kategorii 05.4 (Dekoracje, powłoki i nadzienia, z wyjątkiem nadzień owocowych objętych kategorią 4.2.4) wpisy dotyczące E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymują brzmienie:

	„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	330	(1) (60)	Tylko wyroby cukiernicze bez dodatku cukru
	E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	270	(1) (60)	Tylko produkty na bazie kakao lub suszonych owoców, o obniżonej wartości energetycznej lub bez dodatku cukru”

- 12) w kategorii 06.3 (Zboża i produkty zbożowe) wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

	„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	330	(1) (60)	Tylko śniadaniowe przetwory zbożowe o zawartości błonnika powyżej 15 % i zawierające co najmniej 20 % otrębów, o obniżonej wartości energetycznej lub bez dodatku cukru”

- 13) w kategorii 07.2 (Pieczywo cukiernicze i wyroby ciastkarskie) wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

	„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	330	(1) (60)	Tylko Essoblaten — cienkie wafle (oblaty)”

- 14) w kategorii 09.2 (Przetworzone ryby i produkty rybołówstwa, w tym mięczaki i skorupiaki) wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

	„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	200	(1) (60)	Tylko słodko-kwaśne konserwy i prezerwy rybne, marynaty rybne, skorupiaki i mięczaki”

- 15) w kategorii 11.4.1 „Słodziki stołowe w postaci płynnej” wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

	„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	<i>quantum satis</i>	(1) (60)”	

- 16) w kategorii 11.4.2 „Słodziki stołowe w postaci proszku” wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

	„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	<i>quantum satis</i>	(1) (60)”	

- 17) w kategorii 11.4.3 „Słodziki stołowe w tabletkach” wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

	„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	<i>quantum satis</i>	(1) (60)”	

- 18) w kategorii 12.4 (Musztarda) wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

	„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	120	(1) (60)”	

- 19) w kategorii 12.5 (Zupy i buliony) wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

	„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	40	(1) (60)	Tylko zupy o obniżonej wartości energetycznej”

- 20) w kategorii 12.6 (Sosy) wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

	„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	120	(1) (60)	Oprócz sosu sojowego (sfermentowanego i niesfermentowanego)
	E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	175	(1) (60)	Tylko sos sojowy (sfermentowany i niesfermentowany)”

- 21) w kategorii 13.2 (Dietetyczne środki spożywcze specjalnego przeznaczenia medycznego w rozumieniu dyrektywy 1999/21/WE (z wyłączeniem produktów objętych kategorią 13.1.5)) wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

	„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	330	(1) (60)”	

- 22) w kategorii 13.3 (Dietetyczne środki spożywcze stosowane w dietach przeznaczonych do kontrolowania masy ciała, całkowicie zastępujące dzienne posiłki lub poszczególne posiłki (całość lub część całkowitej dziennej diety)) wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

	„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	270	(1) (60)”	

- 23) w kategorii 14.1.3 (Nektary owocowe w rozumieniu dyrektywy 2001/112/WE oraz nektary warzywne i produkty podobne), (i) wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

	„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	100	(1) (60)	Tylko o obniżonej wartości energetycznej lub bez dodatku cukru”

- 24) w kategorii 14.1.4 (Napoje z dodatkami smakowymi lub środkami aromatyzującymi) wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

	„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	80	(1) (60)	Tylko o obniżonej wartości energetycznej lub bez dodatku cukru”

- 25) w kategorii 14.1.5.2 (Inne) wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

	„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	30	(1) (60) (93)	Tylko napoje kawowe i herbaciane oraz napoje z naparów ziołowych, o obniżonej wartości energetycznej lub bez dodatku cukru
	E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	30	(1) (60) (93)	Tylko kawa rozpuszczalna i rozpuszczalna kawa cappuccino, z dodatkami smakowymi lub środkami aromatyzującymi, o obniżonej wartości energetycznej lub bez dodatku cukru
	E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	20	(1) (60) (93)	Tylko napoje na bazie słodu i napoje o smaku lub aromacie czekolady lub cappuccino, o obniżonej wartości energetycznej lub bez dodatku cukru”

26) w kategorii 14.2.1 (Piwo i napoje słodowe) wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	70	(1) (60)	Tylko piwo bezalkoholowe lub z zawartością alkoholu nieprzekraczającą 1,2 % obj.; »Bière de table/Tafelbier/Table beer« (pierwotna zawartość brzożczki poniżej 6 %), z wyjątkiem »Obergäriges Einfachbier«; Piwa o kwasowości minimalnej 30 miliekwivalentów podanej w przeliczeniu na NaOH Brązowe piwa typu »oud bruin«

27) w kategorii 14.2.8 (Inne napoje alkoholowe, w tym mieszanki napojów alkoholowych z bezalkoholowymi i napoje alkoholowe o zawartości alkoholu poniżej 15 %) wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	150	(1) (60)”	

28) w kategorii 15.1 (Przekąski na bazie ziemniaków, zbóż, mąki lub skrobi) wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	20	(1) (60)”	

29) w kategorii 15.2 (Przetworzone orzechy) wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	20	(1) (60)”	

30) w kategorii 16 (Desery z wyłączeniem produktów objętych kategoriami 1, 3 i 4) wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	100	(1) (60)	Tylko o obniżonej wartości energetycznej lub bez dodatku cukru”

31) w kategorii 17.1 (Suplementy diety w postaci stałej, z wyłączeniem suplementów diety dla niemowląt i małych dzieci) wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

„E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	670	(1) (60)	
E 960a–960c	Glikozydy stewiolowe	1800	(1) (60)	Tylko suplementy diety w postaci do żucia”

- 32) w kategorii 17.2 (Suplementy diety w postaci płynnej, z wyłączeniem suplementów diety dla niemowląt i małych dzieci) wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) otrzymuje brzmienie:

	„E 960a– 960c	Glikozydy stewiolowe	200	(1) (60)	
	E 960a– 960c	Glikozydy stewiolowe	1800	(1) (60)	Tylko suplementy diety w postaci syropu”

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 231/2012 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) wpis dotyczący E 960 (Glikozydy stewiolowe) nagłówek otrzymuje brzmienie:

„E 960a GLIKOZYDY STEWIOŁOWE ZE STEWII”;

- 2) po pozycji dotyczącej E 960 dodaje się pozycję w brzmieniu:

„E 960c(i) REBAUDIOZYD M OTRZYMYWANY W DRODZE ENZYMATYCZNEJ MODYFIKACJI GLIKOZYDÓW STEWIOŁOWYCH ZE STEWII

Synonimy			
Definicja:	Rebaudiozyd M jest glikozydem stewiolowym składającym się głównie z rebaudiozydu M oraz niewielkich ilości innych glikozydów stewiolowych, takich jak rebaudiozyd A, rebaudiozyd B, rebaudiozyd D, rebaudiozyd I oraz stewiozyd. Rebaudiozyd M otrzymuje się w drodze enzymatycznej biokonwersji oczyszczonego ekstraktu glikozydów stewiolowych (95 % glikozydów stewiolowych) uzyskiwanych z liści rośliny <i>Stevia rebaudiana</i> Bertoni z wykorzystaniem enzymów UDP-glukozylotransferaza i syntaza sacharozy wytwarzanych przez genetycznie zmodyfikowane drożdże <i>K. phaffii</i> (zwane dawniej <i>Pichia pastoris</i>) UGT-a oraz <i>K. phaffii</i> UGT-b, które ułatwiają przeniesienie glukozy z sacharozy oraz UDP-glukozy do glikozydów stewiolowych poprzez wiązania glikozydowe. Po usunięciu enzymów poprzez separację ciała stałe – ciecz i obróbkę termiczną oczyszczanie polega na zagęszczeniu rebaudiozydu M poprzez adsorpcję żywicy, a następnie rekrytalizację rebaudiozydu M, w wyniku czego powstaje produkt końcowy zawierający nie mniej niż 95 % rebaudiozydu M. Żywtne komórki drożdży <i>K. phaffii</i> UGT-a oraz <i>K. phaffii</i> UGT-b lub ich DNA nie mogą być wykrywalne w dodatku do żywności.		
Nazwa chemiczna	Rebaudiozyd M: kwas 13-[(2-O-β-D-glukopiranozylo-3-O-β-D-glukopiranozylo-β-D-glukopiranozylo)oksy]kaur-16-en-18-oidowy, ester 2-O-β-D-glukopiranozylo-3-O-β-D-glukopiranozylo-β-D-glukopiranozylo-		
Wzór cząsteczkowy	Nazwa potoczna	Wzór	Współczynnik przeliczeniowy
	Rebaudiozyd M	C ₅₆ H ₉₀ O ₃₃	0,25
Masa cząsteczkowa i nr CAS	Nazwa potoczna	Numer CAS	Masa cząsteczkowa (g/mol)
	Rebaudiozyd M	1220616-44-3	1 291,29
Oznaczenie zawartości	Nie mniej niż 95 % rebaudiozydu M w przeliczeniu na suchą masę.		
Opis	Proszek o barwie białej do jasnożółtej, około 200 do 350 razy słodszy od sacharozy (przy 5 % ekwiwalencji sacharozy).		
Identyfikacja			
Rozpuszczalność	Dobrze do słabo rozpuszczalny w wodzie		
pH	Między 4,5 a 7,0 (roztwór 1:100)		
Czystość			
Popiół całkowity	Nie więcej niż 1 %		
Strata przy suszeniu	Nie więcej niż 6 % (105 °C, 2 godz.)		
Pozostałości rozpuszczalników	Etanol – nie więcej niż 5 000 mg/kg		

Arsen	Nie więcej niż 0,015 mg/kg
Ołów	Nie więcej niż 0,2 mg/kg
Kadm	Nie więcej niż 0,015 mg/kg
Rtęć	Nie więcej niż 0,07 mg/kg
Pozostałości białek	Nie więcej niż 5 mg/kg
Wielkość cząstek	Nie mniej niż 74 µm [przy użyciu sita #200 o dopuszczalnej wielkości cząsteczek 74 µm]"

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2021/1157

z dnia 30 czerwca 2021 r.

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii w odpowiedzi na jednostronną deklarację Zjednoczonego Królestwa określającą praktykę, jaką zamierza ono wprowadzić w odniesieniu do przywozu produktów mięsnych z Wielkiej Brytanii do Irlandii Północnej w okresie od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2021 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 50 ust. 2,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (zwana dalej „Umową o wystąpieniu”) ⁽¹⁾ została zawarta przez Unię w drodze decyzji Rady (UE) 2020/135 ⁽²⁾ w dniu 30 stycznia 2020 r. i weszła w życie w dniu 1 lutego 2020 r. Protokół w sprawie Irlandii i Irlandii Północnej (zwany dalej „Protokołem”) stanowi integralną część Umowy o wystąpieniu.
- (2) Art. 5 ust. 4 Protokołu przewiduje stosowanie prawa Unii wymienionego w załączniku 2 do Protokołu do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej.
- (3) Przepisy prawa żywnościowego Unii wymienione w załączniku 2 do Protokołu obejmują zakazy i ograniczenia dotyczące przywozu niektórych produktów mięsnych z państw trzecich do Unii. Te zakazy i ograniczenia mają zastosowanie do przywozu takich produktów mięsnych z Wielkiej Brytanii do Irlandii Północnej od zakończenia okresu przejściowego.
- (4) W dniu 17 grudnia 2020 r. Zjednoczone Królestwo złożyło jednostronną deklarację włączoną do protokołu z posiedzenia Wspólnego Komitetu na mocy Umowy o wystąpieniu określającą praktykę, jaką zamierzało ono wprowadzić w odniesieniu do przywozu produktów mięsnych z Wielkiej Brytanii do Irlandii Północnej do dnia 30 czerwca 2021 r. Zgodnie z deklaracją Zjednoczonego Królestwa produkty mięsne byłyby przywożone z Wielkiej Brytanii do Irlandii Północnej na następujących warunkach: (i) podlegałyby one procedurze kierowania z wyznaczonego punktu wyjścia w Wielkiej Brytanii do docelowych supermarketów w Irlandii Północnej; (ii) byłyby sprzedawane wyłącznie konsumentom końcowym w supermarketach zlokalizowanych w Irlandii Północnej i nie mogłyby być sprzedawane innym podmiotom łańcucha dostaw żywności; (iii) towarzyszyłyby im urzędowe świadectwa zdrowia wydane przez właściwe organy Zjednoczonego Królestwa (sporządzone na podstawie istniejących podobnych wzorów dokumentów dotyczących świeżego mięsa, mięsa mielonego i surowych wyrobów mięsnych); oraz (iv) byłyby pakowane i etykietowane dla konsumentów końcowych i opatrzone etykietą z napisem „Niniejsze produkty pochodzące ze Zjednoczonego Królestwa nie mogą być sprzedawane poza Irlandią Północną”. Zjednoczone Królestwo także stwierdziło, że podczas tego okresu przepisy Zjednoczonego Królestwa pozostaną spójne z wymienionymi w załączniku 2 do Protokołu przepisami prawa Unii mającymi zastosowanie do produktów mięsnych. Unia złożyła jednostronną deklarację o przyjęciu do wiadomości praktyki przedstawionej w jednostronnej deklaracji Zjednoczonego Królestwa.
- (5) W dniu 17 czerwca 2021 r. Zjednoczone Królestwo poinformowało Komisję o zamiarze dalszego stosowania podobnego podejścia przez kolejne trzy miesiące, tj. do dnia 30 września 2021 r. W piśmie z dnia 17 czerwca 2021 r. Zjednoczone Królestwo zaproponowało „podtrzymanie istniejących ustaleń dotyczących okresu karencji, które obowiązują w odniesieniu do tych przemyszczeń”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7.

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2020/135 z dnia 30 stycznia 2020 r. w sprawie zawarcia Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 1).

- (6) W dniu 30 czerwca 2021 r. Zjednoczone Królestwo wydało jednostronną deklarację określającą praktykę, jaką zamierza wprowadzić w odniesieniu do przywozu produktów mięsnych z Wielkiej Brytanii do Irlandii Północnej w okresie od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2021 r.
- (7) Należy zatem określić stanowisko, które ma zostać wyrażone w imieniu Unii wobec współprzewodniczącego Wspólnego Komitetu w odpowiedzi na tę jednostronną deklarację Zjednoczonego Królestwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, które ma zostać wyrażone w imieniu Unii w odpowiedzi na jednostronną deklarację Zjednoczonego Królestwa określającą praktykę, jaką zamierza ono wprowadzić w odniesieniu do przywozu produktów mięsnych z Wielkiej Brytanii do Irlandii Północnej w okresie od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2021 r., opiera się na jednostronnej deklaracji Unii załączonej do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 czerwca 2021 r.

W imieniu Rady
A.P. ZACARIAS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

STOSOWANIE PRAWA UNII W ODNIESIENIU DO PRODUKTÓW MIĘSNYCH W IRLANDII PÓŁNOCNEJ PO ZAKOŃCZENIU OKRESU PRZEJŚCIOWEGO**JEDNOSTRONNA DEKLARACJA UNII EUROPEJSKIEJ**

Unia Europejska przyjmuje do wiadomości jednostronną deklarację Zjednoczonego Królestwa określającą praktykę, jaką zamierza ono wprowadzić w odniesieniu do przywozu tych produktów mięsnych z Wielkiej Brytanii do Irlandii Północnej w okresie od 1 lipca do 30 września 2021 r. Unia odnotowuje, że dokonano już pewnych dostosowań w łańcuchach dostaw w pierwszej połowie 2021 r. Zgodnie ze statystykami handlowymi dotyczy to w szczególności mięsa mielonego. Celem tego dodatkowego okresu jest umożliwienie zainteresowanym stronom, w szczególności supermarketom w Irlandii Północnej, zakończenia dostosowywania swoich łańcuchów dostaw.

Praktyka ta będzie stanowić podstawę stanowiska Unii w odniesieniu do korzystania z uprawnień, o których mowa w art. 12 ust. 4 protokołu.

Jak wspomniano w piśmie Zjednoczonego Królestwa z dnia 17 czerwca, w którym proponuje się przedłużenie podejścia określonego w jego jednostronnej deklaracji z dnia 17 grudnia 2020 r. o kolejne trzy miesiące, Zjednoczone Królestwo proponuje w tym okresie „utrzymanie istniejących ustaleń dotyczących okresu karencji, które obowiązują w odniesieniu do tych przemieszczeń”.

Unia przypomina, że pełne wdrożenie Umowy o wystąpieniu jest międzynarodowym zobowiązaniem prawnym Unii i Zjednoczonego Królestwa.

Unia zauważa, że produkty mięsne podlegające procedurze kierowania, o której mowa w jednostronnej deklaracji Zjednoczonego Królestwa, muszą pozostawać pod kontrolą właściwych organów Irlandii Północnej na wszystkich etapach tej procedury. Unia podkreśla również, jak ważne jest zapewnienie, aby punkty kontroli granicznej w Irlandii Północnej dysponowały niezbędną infrastrukturą i zasobami umożliwiającymi przeprowadzanie wszystkich kontroli wymaganych na mocy unijnego rozporządzenia w sprawie kontroli urzędowych.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)